

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.208/2021/99. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság városnév², a 2022. január 20. és január 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján 2022. február 9. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. február 5. napján kelt 10.B.1670/2017/306. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 9 (kilenc) évre súlyosítja.

Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) évre súlyosítja.

Terhelt4 IV. r. vádlott esetén a beszámításra vonatkozó rendelkezés kapcsán a végrehajtás elrendelésének esetére utal.

Terhelt5 V. r. vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősíti.

A szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre súlyosítja.

A végrehajtani rendelt szabadságvesztést kiszabó elsőfokú ítélet ügyszáma helyesen: 15.B.IX.22265/2013/87. szám.

Terhelt6 VI. r. vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének minősíti.

A szabadságvesztés büntetését 3 (három) év 6 (hat) hónapra súlyosítja, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapítja meg.

A házi őrizetben és ingatlan elhagyását tiltó bünyügyi felügyeletben töltött idő beszámítását akként változtatja meg, hogy 1 (egy) napi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap házi őrizetben, illetve ingatlan elhagyását tiltó bünyügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Terhelt7 VII. r. vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősíti.

A szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év 10 (tíz) hónapra súlyosítja.

A vádlottat 3 (három) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését mellőzi.

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezésből mellőzi a végrehajtás elrendelésére utalást.

Terhelt8 VIII. r. vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősíti.

A szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.

A vádlottat 3 (három) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését mellőzi.

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezésből mellőzi a végrehajtás elrendelésére utalást.

Terhelt10 X. r. vádlott cselekménye minősítésénél a Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulatára és a (2) bekezdés b) pontjára utal.

A beszámításra vonatkozó rendelkezés kapcsán a végrehajtás elrendelésének esetére utal.

A beszámításra vonatkozó rendelkezést helyesbíti akként, hogy

- Terhelt1 I. r. vádlott dátum26 napján őrizetben, 2016. április 22. napjától helyesen 2016. április 28. napjáig előzetes letartóztatásban volt,
- Terhelt2 II. r. vádlott 2018. július 14. napjától helyesen 2018. augusztus 7. napjáig állt közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt,
- Terhelt3 III. r. vádlott 2020. március 10. napjától 2021. február 5. napjáig állt közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt,
- Terhelt4 IV. r. vádlott 2018. július 1. napjától helyesen 2018. július 13. napjáig állt ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt, helyesen 2018. július 14. napjától 2021. február 5. napjáig állt közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt,
- Terhelt5 V. r. vádlott 2017. augusztus 28. napjától helyesen dátum16 napjáig volt házi őrizetben, majd más ügyben előzetes letartóztatásban volt és jogerős szabadságvesztés büntetését töltött, majd dátum13 napjától 2021. február 5. napjáig ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt volt, 2021. február 6. napjától közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt álló,
- Terhelt6 VI. r. vádlott 2019. július 13. napjától 2021. február 5. napjáig állt közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt,
- Terhelt8 VIII. r. vádlott dátum39 napjától helyesen 2015. szeptember 17. napjáig volt őrizetben, helyesen 2016. november 17. napjától 2017. március 14. napjáig volt házi őrizetben,
- Terhelt9 IX. r. vádlott dátum39 napjától helyesen 2015. szeptember 17. napjáig volt őrizetben.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezést megváltoztatja akként, hogy

- a 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 18. sorszám alatt felvett autótípus típusú személygépkocsi kiadását mellőzi és megállapítja, hogy az állam tulajdonába kerül,
- Terhelt3 III. r. vádlottal szemben rendel el vagyonelkobzást a 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 44-számsor sorszám alá felvett arany ékszerek és karóra, valamint a 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 1. sorszáma alatt szereplő 5.000.000,- (ötmillió) forintra,

- Terhelt2 II. r. vádlottal szemben rendel el vagyonekobbást a 29022-166/2016.bü./378. számú bñnjeljegyzék 3. és 5. sorszama alatt szereplő 1.190.700,- (egymillió-százkilencvenezer-hétszáz) forintra,
- a 29022-166/2016.bü./378. számú bñnjeljegyzék 2. számú tétele alatt szereplő 3számsor000,-(háromszáznegyvenkilencezer) forint tekintetében a vagyonekobbást mellőzi, lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli név10 (cím40) részére,
- a 29022-166/2016.bü./378. számú bñnjeljegyzék 4. számú tétele alatt szereplő 221.000,- (kettőszáz-huszonegyezer) forint tekintetében a vagyonekobbást mellőzi, lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli név1 (cím40) részére,
- a Magyar Államkincstárnál Bü.92.675 számú letétben kezelt 795,- EUR, 10,- CHF, 30,- GBP, 26,- USD és 60,- CAD tekintetében akként rendelkezik, hogy 50,- EUR vonatkozásában Terhelt2 II. r. vádlottal szemben vagyonekobbást rendel el, a fennmaradó 745,- EUR, 10,- CHF, 30,- GBP, 26,- USD és 60,- CAD tekintetében a vagyonekobbást mellőzi, lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli név10 (cím40) részére.

A Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Felderítő Főosztály Bűnszervezetek elleni alosztály bñnjelkezelőnél 29022-166/2016.bü./380. számú bñnjeljegyzéken bevételezett tárgyakat a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bj.468/2018. számon kezeli.

A bñnügyi költségre vonatkozó rendelkezést helyesbíti akként, hogy

- Terhelt1 I. r. vádlottat terhelő bñnügyi költség összege helyesen 572.788,- (ötszázhetvenkettőezer-hétszáznyolcvannyolc) forint,
- Terhelt2 II. r. vádlottat terhelő bñnügyi költség összege helyesen 320.162,- (háromszázhuszezer-százhatvankettő) forint,
- Terhelt3 III. r. vádlottat terhelő bñnügyi költség összege helyesen 69.999,- (hatvankilencezer-kilencszázkilencvenkilenc) forint,
- Terhelt4 IV. r. vádlottat terhelő bñnügyi költség összege helyesen 188.920,- (száznyolcvannyolcezer-kilencszázhusz) forint,
- Terhelt5 V. r. vádlottat terhelő bñnügyi költség összege helyesen 235.515,- (kettőszázharmincezer-ötszázötvenöt) forint,
- Terhelt6 VI. r. vádlottat terhelő bñnügyi költség összege helyesen 86.687,- (nyolcvanhatezer-hatszáznyolcvanhét) forint,

- Terhelt7 VII. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 145.440,- (száznegyvenötezer-négyszáznegyven) forint,
- Terhelt9 IX. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 246.200,- (kettőszáznegyvenhatezer-kettőszáz) forint,
- az államot terhelő bűnügyi költség összege helyesen 438.716,- (négy százharmincnolcezer-hétszáztizenhat) forint.

Terhelt1 I. r. vádlott tényleges tartózkodási helye: városnév Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

Terhelt2 II. r. vádlott személyazonosító okmány száma: okmányszám9

Terhelt5 V. r. vádlott tényleges tartózkodási helye: cím41 szám.

Terhelt6 VI. r. vádlott lakcíme: cím42 szám, tényleges tartózkodási helye: cím44, személyazonosító okmány száma: okmányszám10.

Terhelt7 VII. r. vádlott személyazonosító okmány száma: okmányszám11.

Terhelt8 VIII. r. vádlott lakcíme: cím43. szám, tényleges tartózkodási helye: városnév1 Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

Terhelt9 IX. r. vádlott anyja neve: név14.

Terhelt10 X. r. vádlott neve: Terhelt10, lakcíme: cím45. szám, tényleges tartózkodási helye: cím46. szám.

Az ítélet bevezető részében feltünteti a 2019. február 13-i tárgyalási napot is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban összesen 257.425,- (kettőszázötvenhétezer-négyszázhuszonöt) forint bűnügyi költség merült fel, melyből kötelezi Terhelt1 I. r. vádlottat 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) forint, Terhelt8 VIII. r. vádlottat 69.520,- (hatvankilencezer-ötszázhusz) forint megfizetésére. Az állam visel 173.505,- (százhetvenháromezer-ötszázöt) forint bűnügyi költséget.

A másodfokú bíróság tájékoztatja Terhelt9 IX. r. vádlottat, hogy kártalanítás jár a letartóztatásért, valamint az elrendelését megelőzően elrendelt őrizetért, ha a bíróság a terhelt bűnösségét jogerősen megállapította, és vele szemben kizárólag próbára bocsátást alkalmazott.

Nem jár kártalanítás, ha a próbára bocsátást meg kell szüntetni és büntetést kell kiszabni.

A kártalanítási igény a kártalanítást igénylő választása szerint egyszerűsített kártalanítási eljárásban vagy kártalanítási perben érvényesíthető. A kártalanítási igény fizetési meghagyásos eljárásban nem érvényesíthető.

A kártalanítási igényt az állammal szemben kell érvényesíteni.

A kártalanítást igénylő a kártalanítást megalapozó határozat vele történő közlésétől számított egy éven belül érvényesítheti a kártalanítási igényét. E határidő elmulasztása jogvesztő.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. február 5. napján kelt 10.B.1670/2017/306. számú ítéletével

[2] - Terhelt1 I. r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés] miatt 8 év szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és azt, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

[3] - Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés] miatt 6 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és azt, hogy feltételes szabadságra a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

[4] - Terhelt3 III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés] miatt 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és azt, hogy feltételes szabadságra a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

[5] - Terhelt4 IV. r. vádlottat kábítószer birtoklása büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulat és (2) bekezdés b) pont] miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani és azt, hogy feltételes szabadságra a büntetés végrehajtása esetén a kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

[6] - Terhelt5 V. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés] miatt 4 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és azt, hogy feltételes szabadságra a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható. A bíróság elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság - helyesen - 15.B.22.265/2013/87. számú, 2015. február 11. napján kelt és – a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 21.Bf.7997/2015/6. számú határozata folytán – 2015. október 2. napján jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 8 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását.

[7] - Terhelt6 VI. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés] miatt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani és azt, hogy feltételes szabadságra a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

[8] - Terhelt7 VII. r. vádlottat kábítószer birtoklása büntette kísérlete [Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulat és (2) bekezdés b) pont] miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani és azt, hogy feltételes szabadságra a büntetés végrehajtása esetén a kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

[9] - Terhelt8 VIII. r. vádlottat kábítószer birtoklása büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulat és (2) bekezdés b) pont] miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani és azt, hogy feltételes szabadságra a büntetés végrehajtása esetén a kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

[10] - Terhelt9 IX. r. vádlottat kábítószer birtoklása vétsége [Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulat és (5) bekezdés a) pont] miatt 3 évre próbára bocsátotta.

[11] - Terhelt10 X. r. vádlottat kábítószer birtoklása büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés] miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani és azt, hogy feltételes szabadságra a büntetés végrehajtása esetén a kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

[12] - Rendelkezett továbbá a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[13] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség

- Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt5 V. r. vádlott és Terhelt7 VII. r. vádlott terhére, a bűnszervezetben történő elkövetés megállapítása,

- Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak esetében eltérő, a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntetékénti minősítés megállapítása érdekében,

- Terhelt4 IV. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlott esetében a kábítószer birtoklás helyett a kábítószer-kereskedelem megállapítása,

- Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak terhére, a büntetésük súlyosítása, lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás kiszabása,

- továbbá Terhelt9 IX. r. vádlott terhére, intézkedés helyett büntetés kiszabása érdekében.

[14] Az ítélet ellen fellebbezést jelentett be továbbá

- Terhelt1 I. r. vádlott és védője megalapozatlanság miatt, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért és az elkobzás miatt,

- Terhelt2 II. r. vádlott és védője enyhítésért és a lefoglalt dolgok kiadása érdekében,

- Terhelt3 III. r. vádlott és védője a tényállás, a minősítés és az elkobzás miatt, illetve enyhítésért,

- Terhelt5 V. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, anyagi és eljárási jogszabálysértés, hibás jogi minősítés, a tényállás hiányos és téves megállapítása és megalapozatlanság miatt,

- Terhelt6 VI. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért,

- Terhelt7 VII. r. vádlott védője felmentésért.

[15] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.281/2018/47. számú átiratában az ügyész fellebbezését kiegészítésekkel tartotta fenn, a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta alaposnak.

[16] A Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálata – a IX. r. vádlott kivételével – valamennyi vádlott vonatkozásában teljes körű. Terhelt9 IX. r. vádlott esetében nem alkalmazható a Be. 590. § (10) bekezdésében foglalt rendelkezés, mert a terhére rótt kábítószer lakáson tartása elkülönül Terhelt8 VIII. r. vádlott kábítószer megszerzésétől, ezért a IX. r. vádlott vonatkozásában a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára tekintettel, a Be. 590. § (3) bekezdés alapján a felülbírálat korlátozott, csak a sérelmezett büntetéskiszabásra terjed ki.

[17] Az elsőfokú bíróság a tárgyalások során a felülbírálatot befolyásoló eljárási hibát nem vétett, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének eleget tett. Ennek keretében a bizonyítékokat, egyenként és összességükben is értékelve - Terhelt8 VIII. r. és Terhelt9 IX. r. vádlott részbeni beismerése, a többi vádlott tagadása mellett - mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a tényállást.

[18] A 2., 3. és 4. számú tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, melyet a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont alapján indítványozott kiküszöbölni akként, hogy a másodfokú bíróság a tényállást

- egészítse ki a 2. és a 3. pontban azzal, hogy Terhelt7 VII. r. vádlott továbbértékesítési célból rendelte meg a kábítószereket

- helyesbítse a 4. pontban azzal, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott tisztában volt a továbbértékesítés szándékával.

[19] E helyesbítésekkel a tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, a felülbírálatra alkalmassá válik. A tényállást a felmentés érdekében támadó fellebbezések, figyelemmel a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmára, nem vezethetnek eredményre. A törvényszék a tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, részben tévedett azonban az egészséget veszélyeztető bűncselekményük jogi minősítésekor.

[20] Az I-II-III. r. vádlottak hosszabb időre tervezett és konspiratíván végre is hajtott, hierarchikusan, szigorú munkamegosztással szervezett csoportot képeztek és 5 évi szabadságvesztést meghaladó büntetéssel fenyegetett, szándékos bűncselekményeket követtek el, amelynek értelmében bűnszervezetben valósították meg a kábítószer-kereskedelmet. A bírósági gyakorlat alapján egy már működő bűnszervezethez eseti jelleggel is lehetséges kapcsolódni, ha a bűnszervezethez kapcsolódást átfogja az elkövető tudata. (BH2019. 259., EBH2005. 1288.). Tekintettel arra, hogy Terhelt5 V. és Terhelt7 VII. r. vádlott tisztában volt az I-II-III. r. vádlott szervezett kábítószer-kereskedelmi tevékenységével, amelyhez ennek tudatában kapcsolódtak, ezért az ő esetükben is meg kell állapítani a bűnszervezeti elkövetést.

[21] Az irányadó tényállás szerint Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott a kábítószer továbbértékesítési célból szerezték be, ezáltal az eladók és a vevők között közvetítettek, amellyel a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataiba ütköző kereskedéssel elkövetést valósították meg (BH1999. 101.).

[22] A helyesbített 4. számú tényállás alapján a továbbértékesítés céljából beszerzett amfetamin egy részét Terhelt3 III. r. vádlott azzal adta át Terhelt4 IV. r. vádlottnak, hogy azt az előzetes megbeszélésük szerint a lakásán tárolja. Terhelt4 IV. r. vádlott tisztában volt a továbbértékesítés szándékával, a készletezéssel segítette elő, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz, amellyel a kereskedéssel elkövetés önálló, befejezett, tettesi alakzatát valósította meg, a jelentős mennyiségű kábítószerre.

[23] Terhelt7 VII. r. vádlott a bűnszervezethez kapcsolódva működött közre az I-II-III. r. vádlottak kábítószer-kereskedő tevékenységében, amellyel szintén a kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét valósította meg.

[24] Az irányadó 1. számú tényállás alapján Terhelt8 VIII. r. vádlott a kábítószer kereskedés céljára szerezte meg, ezért magatartása kimeríti a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataiba ütköző kábítószer-kereskedelem büntettének törvényi tényállását.

[25] A 3. számú tényállás szerint Terhelt10 X. r. vádlott a kábítószer-kereskedelemben közvetítői szerepet vállalt, amellyel ugyancsak a kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét valósította meg.

[26] A büntetés kiszabása körében az alábbiakat emelte ki az átiratában:

[27] Terhelt1 I. r. vádlott a bűnszervezetben irányító szerepet töltött be, a többszörös visszaesői minőségen felül többszörösen büntetett, más bűnügyben kiszabott szabadságvesztés büntetésének végrehajtása alatt is a büntetés-végrehajtási intézetből telefonon aktívan szervezte és irányította a kábítószer kereskedelmi tevékenységet, a középértékűtől (15 év) jelentősen elmaradó fegyházbüntetés eltúlzottan enyhe, azt a középértékűhöz közelítő módon súlyosítani kell, a közügyektől eltiltás tartamát is a legnagyobb mértékig fel kell emelni.

[28] Terhelt2 II. r. vádlott a bűnszervezet tagjaként társtettesi minőségben tevékenykedett, a kiszabható 15 éves középértéktől elmaradó szabadságvesztés büntetést és azzal arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is súlyosítani kell.

[29] Terhelt3 III. r. vádlott büntetett előéletű, az I. r. vádlott büntetés-végrehajtási intézetbe kerülése után az operatív kábítószer kereskedést végezte, a bűnszervezetben az értékesítési, illetve raktározási feladatokat ellátta, ezért vele kapcsolatban a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerinti büntetés enyhítése fel sem merülhet, a fegyházbüntetés és azzal arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is emelni kell.

[30] Terhelt4 IV. r. vádlott a kereskedői típusú bűncselekményt jelentős mennyiségű kábítószerre valósította meg, a büntetlen előélet és a rendezett életvitel lehetővé teszi a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazását, de a szabadságvesztés tartamát oly módon kell súlyosítani, amely mellett a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontjában írt fegyház végrehajtási fokozat kiszabható. A jelentős tárgyi súly miatt nem indokolt a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a felfüggesztése és a végrehajtandó szabadságvesztés mellett a bűncselekmény jellege és tárgyi súlya miatt közügyektől eltiltásra kell ítélni.

[31] Terhelt5 V. r. vádlott a bűnszervezetben kábítószer beszerzési feladatokat látott el, a cselekményét végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés és büntetőeljárás hatálya alatt követte el, ezért vele szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz nem alkalmazható, a kiszabott fegyházbüntetést jelentősen súlyosítani és azzal arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is emelni kell.

[32] Terhelt6 VI. r. vádlott büntetett előéletű, a kábítószer-kereskedelemben társtettesként működött közre, esetében sem indokolt az enyhítő szakasz alkalmazása, vele szemben a törvényi minimumhoz közeli, a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontjában szabályozott fegyházbüntetést és arányos közügyektől eltiltást kell kiszabni.

[33] Terhelt7 VII. r. vádlott a kábítószer kereskedő bűnszervezetben viszonteladóként működött közre, vele szemben indokolatlan az enyhítő szakasz alkalmazása, a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpont szerint fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges, a végrehajtásának próbaidőre felfüggesztését mellőzni kell, a bűncselekmény jellege és tárgyi súlya miatt, a főbüntetéssel arányosan közügyektől eltiltás kiszabása is szükséges.

[34] Terhelt8 VIII. r. vádlott a kábítószer-kereskedelmet büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg, egy alkalommal már végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélték, ezért nem érdemes sem az enyhítő szakasz alkalmazására, és ebből következően a végrehajtás próbaidőre felfüggesztésére sem. Vele szemben a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és a bűncselekmény tárgyi súlya és jellege okán közügyektől eltiltást kell alkalmazni.

[35] Terhelt9 IX. r. vádlott rendszeres jövedelemmel nem rendelkező, kábítószer-fogyasztó, esetében a büntetési célok, így elsősorban a speciális prevenció, a végrehajtásában

a Btk. 85. § (1) és (3) bekezdés alapján próbaidőre felfüggesztett, a Btk. 37. § (1) bekezdése szerinti fogházbüntetéssel érhető el.

[36] Terhelt10 X. r. vádlott a kábítószer-kereskedelemben marginális szerepet töltött be, ezért esetében indokolt a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazása, azonban a kábítószer-futárként közreműködő, kábítószer fogyasztó terhelt vonatkozásában, aki a feladatának részleteivel maradéktalanul tisztában volt, a szabadságvesztés büntetést olyan mértékben kell súlyosítani, amely mellett alkalmazható a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtön végrehajtási fokozat és mellőzni kell a végrehajtás felfüggesztését. A végrehajtandó szabadságvesztés mellett a bűncselekmény jellege miatt el kell tiltani a közügyek gyakorlásától.

[37] Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlott esetében a fegyház végrehajtási fokozat megállapítása esetén a házi őrizetben, illetve bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításának mértéke is megváltoztatásra szorul a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[38] A bűnszervezeti elkövetés miatt a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján Terhelt2 II. r. Terhelt3 III. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak esetében meg kell állapítani, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatóak.

[39] Terhelt9 IX. r. vádlottnál fel kell tüntetni, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a legkorábban a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra és az általa előzetes fogvatartásban töltött időt is szükséges – a végrehajtás esetére – beszámítani a szabadságvesztésbe.

[40] A törvényszék helyesen rendelkezett, amikor a bűncselekmény eszközéül használt mobiltelefonokat a Bt. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján, továbbá a kábítószereket, valamint a közbiztonságot veszélyeztető eszközöket a Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontja alapján elkobozta.

[41] A vagyoneklobzással kapcsolatban azonban hiányosan és részben helytelenül rendelkezett:

[42] - A 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 44-számsor sorszámú tétele alatti arany ékszereket és a karórát Terhelt3 III. r. vádlottól foglalták le, ezekre a vagyontárgyakra a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja és a Btk. 74. § (1) bekezdés d) pontja értelmében e vádlottal szemben kell vagyoneklobzást elrendelni. A 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 1. sorszámú tétele alatt szereplő 5.000.000.- forint készpénzt Terhelt3 III. r. vádlottól foglalták le, ezért erre az összegre is e vádlottal szemben kell rendelkezni a vagyoneklobzásról.

[43] - A 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 3-4-5. sorszámú tételei alatt felvett, összesen 1.411.700.- forint készpénzt Terhelt2 II. r. vádlottól foglalták le, ezért ezzel kapcsolatban vele szemben kell elrendelni a vagyoneklobzást.

[44] - A 29022-166/2016.bü./378. számú bünyeljegyzék 2. sorszámú tétele alatti 3számsor000.- forint készpénzt, valamint a 2016. dátum28-én házkutatásról és lefoglalásról készült jegyzőkönyvben (nyomozati iratok 2275. oldal) szereplő, a Magyar Államkincstárnál letétbe került devizákat név10tól foglalták le. Tekintettel arra, hogy név10val szemben vádemelésre nem került sor és a dolgok kiadása iránt más személy megalapozott igényt nem jelentett be, a Be. 321. § (3) bekezdés alapján a lefoglalást meg kell szüntetni és ezeket a dolgokat a lefoglalást szenvedő név10nak ki kell adni.

[45] Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 10.B.1670/2017/306. számú ítéletét a Be. 606. § (1) és (2) bekezdés alapján változtassa meg, és

[46] - állapítsa meg, hogy Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét valósították meg,

[47] - Terhelt4 IV. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak cselekményét minősítse az előzőek szerinti kábítószer-kereskedelem büntettének,

[48] - állapítsa meg, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. Terhelt3 III. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak a bűncselekményt a Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja szerinti bűnszervezetben követték el,

[49] - Terhelt1 I. r. vádlott Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti fegyházbüntetését a középértékhez igazodóan súlyosítsa, a Btk. 61-62. § szerinti közügyektől eltiltás tartamát a legmagasabb tartamban állapítsa meg,

[50] - Terhelt2 II. r. vádlott fegyházbüntetését és azzal arányosan a közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa,

[51] - Terhelt3 III. r. vádlott és Terhelt5 V. r. vádlott fegyházbüntetését a Btk. 82. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásának mellőzésével súlyosítsa és azzal arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is emelje fel,

[52] - Terhelt4 IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetését a Btk. 85. § (1) és (3) bekezdésének mellőzésével súlyosítsa és szabjon ki vele szemben fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, a Btk. 61-62. § alapján alkalmazzon közügyektől eltiltást,

[53] - Terhelt6 VI. r. vádlott esetében a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont mellőzésével szabjon ki a törvényi minimumhoz közeli fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és alkalmazzon vele szemben közügyektől eltiltást,

[54] - Terhelt7 VII. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottal szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont és a Btk. 85. § (1) és (3) bekezdése mellőzésével szabjon ki fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltást,

[55] - Terhelt9 IX. r. vádlottal szemben a Btk. 37. § (1) bekezdése alapján szabjon ki fogház fokozatú szabadságvesztés büntetést, amelynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (3) bekezdése alapján próbaidőre függessze fel,

[56] - Terhelt10 X. r. vádlott esetében a Btk. 85. § (1) és (3) bekezdésének mellőzésével szabjon ki börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltást,

[57] - a közügyektől eltiltást a Btk. 33. § (2) bekezdése alapján az érintett vádlottaknál mellékbüntetésként kiszabottnak tekintse,

[58] - Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottaknál állapítsa meg, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap házi őrizetben, illetve lakóhelyre korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg,

[59] - állapítsa meg, hogy Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlott a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsáthatóak,

[60] - állapítsa meg, hogy Terhelt9 IX. r. vádlott végrehajtás elrendelése esetén legkorábban a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra,

[61] - Terhelt9 IX. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe annak végrehajtása esetén rendelje beszámítani az általa előzetes fogvatartásban töltött időt,

[62] - a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján Terhelt3 III. r. vádlottal szemben rendelje el a 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 44-számsor sorszáma alá felvett arany ékszerek és 1 db óratípus karóra, valamint a 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 1. sorszáma alatt szereplő 5.000.000.-Ft vagyonekbeosztást,

[63] - Terhelt2 II. r. vádlottal szemben rendelje el a 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 3-4-5. sorszáma alatt felvett 1.411.700.-Ft vagyonekbeosztást,

- a 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 2. számú tétele alá felvett 3számsor000.-Ft készpénzt, valamint a Magyar Államkincstárnál letétbe helyezett 795., EUR, 10,- CHF, 30,- GBP és 26,- USD lefoglalását a Be. 321. § (3) bekezdése alapján szüntesse meg, és azokat adja ki név10 részére,

[64] - egyebekben az ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdés alapján hagyja helyben.

[65] Az I. r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása miatt, felmentésért, valamint enyhítéséért bejelentett fellebbezéseket fenntartotta, annak részletes írásbeli indokolásában az elsőfokú bíróság ítéletét részben megalapozatlannak tartotta.

[66] Terhelt1 I. r. vádlott védekezésében hivatkozott arra, hogy a letartóztatása előtt gépjármű kereskedéssel foglalkozott, ez volt a megélhetésük is. Családját, az akkor még kiskorú gyermekét és feleségét ebből tartotta el. Az ebből származó jövedelme 300-500 ezer forint között mozgott, ami biztos megélhetést nyújtott a családjának.

[67] Az 1. tényállás elkövetését tagadta, elmondta, hogy soha nem találkozott Terhelt9 IX. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottal, így extasy tablettát sem adhatott át részükre, sem fogyasztás, sem kereskedés céljából. Az elsőfokú bíróság elvetette Terhelt8 VIII. r. vádlott a tárgyaláson tett előadását, ahol a nyomozás során tett vallomását visszavonta, de ennek nem adta okszerű magyarázatát, pedig Terhelt8 részletesen előadta a korábbi előadásokkal történő ellentmondás okát. Objektív bizonyíték: ujjlenyomat vagy DNS, nem volt található a kábítószer tartalmazó szatyron és a felismerésre bemutatás is aggályos volt, mert álláspontja szerint a 60 %-os felismerés a bizonyossághoz nem elegendő, illetve a Be. 210-211. § szabályai az eljárás során nem érvényesültek. A védő kiemelte azt is, hogy a szembesítés helyett csak kiegészítő szabályként alkalmazható a kép bemutatásával történő felismerésre bemutatás. Jelen eljárásban semmi akadályja nem volt a törvényben megkívánt szabályos felismerésre bemutatás megtartásának, ami különösen indokolt lett volna a 60 %-os felismerés esetén, kifogásolta, hogy elmaradt Terhelt1 I. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlott szembesítése is.

[68] A tényállás 2. pontja esetében kiemelte, hogy

[69] - amennyiben úgy történt a rendőri megfigyelés, ahogy a rendőri jelentésben található, miért csak Terhelt1rel szemben intézkedtek, miért nem került sor Terhelt5tel kapcsolatosan is rendőri intézkedésre, vagy miért nem az átadáskor fogták el őket. Erre nem lehet az a magyarázat, hogy félve a lebukástól, külön-külön került sor a kábítószer és a pénz átadására.

[70] - Ebben az esetben sem került rögzítésre sem ujjlenyomat, sem DNS, pedig ez lett volna az objektív bizonyíték Terhelt1 I. r. vádlottal szemben.

[71] - Az igazoltatás során használt és lefoglalt autótípus gépkocsit nem kizárólag az I. r. vádlott használta, azt bérelte. A szatyrot nem vizsgálta meg, a tartalmát nem nézte meg.

[72] - Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottnak nem adott el és tőlük nem vett át kábítószer. Terhelt5 V. r. vádlottal régebb óta baráti kapcsolatban állt, rengeteg közös ismerősük is volt, számtalanszor találkoztak, így maradhatott az autójában a márkanév márkájú melegítő felsője is, amit aztán vissza is adott részére.

[73] - Az ítélet nem tartalmazza, de a bizonyítás részét képezte Terhelt1 és Terhelt5 között folyt 2016. április 21-én 15:20:01-kor rögzített beszélgetés, melyben azt mondja Terhelt1, hogy Terhelt5 menjen be az édesanyjához, ne álldogáljon kint. Ezt követően már

nem beszéltek telefonon. 15 óra 50 perckor kerül sor az üzemanyagöltő állomáson (cím36) a kábítószer átadására, onnan megy az I. r. vádlott tovább, majd helység2on igazoltatták és elfogták. Ha fél négykor találkoztak a utcanév1 utcában, mi szükség lett volna a benzinkútnál a találkozóra az átadás végett, miért nem a utcanév1 utcában bonyolították ezt le. Elképzelhetetlen ilyen bizalom, hogy az átadás és a fizetés így elválik egymástól. Nincs sem kamera felvétel, sem egyéb megfigyelési adat Terhelt5 és Terhelt1 benzinkutas átadásáról.

[74] - Annak is van ésszerű magyarázata, hogy miért beszél Terhelt1 I. r. vádlott 2 millió forint elbukásáról, ugyanis ez a lefoglalt rendszám2 forgalmi rendszámú autótípus gépkocsi volt.

[75] A 4. tényállást érintően Terhelt1 I. r. vádlott nem vitatta, hogy a 2016. április 22. napján történt letartóztatását követően a bvintézet1ben rendelkezésére állt mobiltelefon készülék, ezzel tartotta a kapcsolatot Terhelt2 II. r. vádlottal és Terhelt3 III. r. vádlottal. Vitatta viszont, hogy ezen a telefonon kábítószer-kereskedésről, eladásról, beszerzésről, vagy bármilyen kábítószer forgalmazással kapcsolatos beszélgetést folytatott volna. Családi ügyekben egyeztettek, soha nem adott utasítást kábítószer eladására. A 2017. május 24-én történt gyanúsított kihallgatásakor elmondta, hogy Terhelt4 IV. r. vádlottat honnan ismeri, és miért van kulcsuk a lakásához.

[76] Terhelt1 I. r. vádlottnak nem volt ellentmondásos vallomása, és ha összevetjük a vádlott-társak vallomásaival, azokkal sem volt ellentétes előadása.

[77] Az elsőfokú bíróság döntően a lehallgatási jegyzőkönyvekre alapította a tényállást, azokat a legfontosabb bizonyítéknak tekintette. A védő számos konkrét ügyben hozott határozatot és jogirodalmi álláspontot bemutatott, mely alapján szerinte megállapítható, hogy a lehallgatások csak közvetett bizonyítékok, amelyek megléte esetén is más közvetlen bizonyítékot be kell szereznie a nyomozó hatóságnak a bűnösség kétséget kizáró bizonyítására.

[78] A hivatkozott lehallgatási jegyzőkönyvek alapján a bíróság tévesen jutott arra az álláspontra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott aktív létrehozója, alakítója, szervezője, vezetője volt a bűnszervezetnek élettársával és testvérével együtt, illetve, hogy legkésőbb 2015. év közepétől terjedő időszaktól bármilyen szervezet létrehozásában, működtetésében, irányításában részt vett volna. Fenntartotta a perbeszédben hivatkozott bizonyítékok alapján azt, hogy nem igazolt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott kábítószer-kereskedést hozott volna létre és azt irányította volna. Nincs bizonyíték arra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott bárkinek utasítást adott, hogy a kábítószerrel mit kell csinálni, hova kell vinni, vagy nagy tételben vásárolt vagy eladott volna, illetve, hogy ő volt egy szervezet befolyásos irányítója, szervezője vagy végrehajtója.

[79] A bűnszervezettel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta, az ügyészi fellebbezés e körben nem állja meg a helyét. A bűnszervezet megállapíthatósága ellen ható tényként utalt arra, hogy

[80] - Korábban az összehangolt működést hangsúlyozó joggyakorlat nem feltételezte sem a konspiratív elkövetést, sem pedig a bűnszervezetten belüli hierarchikus kapcsolatot.

[81] - A törvény módosítása során az volt a jogalkotói álláspont, hogy a bíróságok a fogalmat kiterjesztették, a módosítás során többlet fogalmi elemként bekerült a hierarchikus szervezettség és a konspiratív működés.

[82] - A konspiratív működés kapcsán kiemelte, hogy a bűncselekmények legnagyobb részére alapvetően jellemző, hogy azt az elkövetők igyekeznek titokban tartani, de a konspiratív végrehajtás ugyanakkor korántsem azonos a bűncselekmény leplezésével.

[83] - A védő nem osztotta teljes mértékben a Kúria Bhar.III.371/2019. számú határozatában kifejtetteket, amely szerint a konspiráció az összehangolt működésének feleltethető meg. Kiemelte, hogy a 4/2005. számú Büntető jogegységi határozatnak az összehangoltságra vonatkozó értelmezése automatikusan a jövőben már nem irányadó, de a II. pontjában írtak változatlanul irányadók azzal, hogy a szándéknak a hierarchikus felépítést és a konspiratív működést kell átfognia.

[84] - Bűnszervezetben történő elkövetés esetén az elkövetőnek a büntetési tételekkel tisztában lenni nem kell, de tudatának át kell fognia azt, hogy a bűnszervezet célja súlyos bűncselekmények elkövetése.

[85] - 2019. július 10. napjától a Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja mind a hierarchikus, mind a konspiratív elkövetés feltétel.

[86] - A bűnszervezet megállapíthatóságához szükséges irányító, vezető szerep, alá-fölé rendeltség megállapíthatóságának az ítéleti tényállás is ellentmond, hiszen nem lehet vezető szerepről beszélni, ha a szervezet vezetője Terheltl I. r. vádlott maga megy a kábítószerért, ő hozza el, fizeti ki.

[87] A fellebbezésében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság

- Terheltl I. r. vádlott vonatkozásában változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét és bizonyítottság hiányában mentse fel a kábítószer-kereskedelem büntettének vádja alól,

- másodlagosan az 1. tényállási pontban rögzített bűncselekményt relessze ki bizonyítottság hiányában és ennek megfelelően állapítsa meg a bűnösségét a 2. tényállási pontban a Btk. 178. § (2) bekezdés b) pont szerinti kábítószer birtoklása büntettében és a törvényi minimumhoz közeli börtönbüntetést szabjon,

- harmadlagosan, amennyiben a Btk. 176. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettében a bűnösséget okszerűnek tartja, a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés büntetést szabjon ki vele szemben, enyhítő

körülményként nyomatékosan értékelje az eljárás elhúzódását, továbbá, hogy a minősítést megalapozó jelentős mennyiség alsó határát alig haladja meg a terhére rótt kábítószer mennyisége.

[88] A II. r. vádlott védője írásbeli beadványában az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezést kizárólag az enyhítés tekintetében tartotta fenn.

[89] Terhelt2 II. r. vádlottat érintően a tényállás megállapítása a bizonyítékok mérlegelésén alapul, így ezt a másodfokú eljárásban eredménnyel támadni a védelem részéről nem lehet. Az elsőfokú bíróság olyan eljárási hibát nem vétett – a nyomozás során a nyomozó hatóság sem -, amely következtében a bizonyítékokat a törvényi előírások megszegésével szerezték volna be, ezért azok kirekesztése lenne indokolt.

[90] A törvényszék az ítélet 53-56. oldalán foglalkozik a minősítést megalapozó és jelen ügyben Terhelt2 II. r. vádlottat érintő kábítószer mennyiségének a megállapításával, valamint annak számítási módjával, illetve a kábítószer-kereskedelem és forgalomba hozatal kérdéskörével. Részletesen kifejtette és megindokolta az elkövetési magatartásokat és azok halmozódását, valamint a kábítószer hatóanyagtartalmának számítási módját.

[91] A bűnszervezet tekintetében a II. r. vádlott védője egyetértett az elsőfokú bíróság e körben kifejtett - ítélet 64-68. oldalán részletezett - okfejtésével, Terhelt2 terhére a bűnszervezeti elkövetés nem állapítható meg. A roma családokban általában az elsőszülött fiú az, akinek meghatározó jelentősége és szerepe van a család életében, az az „irányítás”, amikor is a testvérének és élettársának „utasításokat ad”, egy mellérendeltségi viszonyt körvonalaz, nem pedig egy hierarchikus felépítést. Az I. r. vádlott nem az a vezető, aki felé mindenkinek beszámolási kötelezettsége van. Pénzügyi tekintetben sem volt szigorú elszámolási viszony, minden vádlott a saját maga érdekében tevékenykedett, nem tartoztak egymásnak szigorú elszámolási renddel. A konspiráció tekintetében hangsúlyozta, hogy a lebukás megelőzése érdekében tett lépések semmiben nem haladják meg azt a mértéket, amelyet az elkövetők egy-egy bűncselekmény leplezéséhez szükséges mértékben végeznek. E célból használtak a kábítószer meghatározására más fogalmakat, illetve csak ún. félmondatokban próbálták meg elmagyarázni egymásnak az aktuális történeteket.

[92] A büntetés kiszabása körében nyomatékos enyhítő körülmény, hogy

- Terhelt2 II. r. vádlott hosszabb ideig kényszerintézkedés hatálya alatt állt, egy évet volt előzetes letartóztatásban, 24 hónapot házi őrizetben, illetve lakás elhagyását tilalmazó bűnügyi felügyelet hatálya alatt, 13 hónapot közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt.

- A cselekmény elkövetésétől az ítélethozatalig közel hat év telt el, amely időmúlás a vádlott terhére nem róható.

- a marihuána és az amfetamin inkább az enyhébb drogokhoz tartozó, valamint ugyan meghaladja a jelentős mennyiséget, azonban annak alsó határához közelít.

- Terhelt2 II. r. vádlott büntetlen előéletű, kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik és részbeni beismerő vallomást tett a kábítószer fogyasztás tekintetében.

[93] Ezen enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel indítványozta a kiszabott szabadságvesztés enyhítését, illetve az eset összes körülményére tekintettel a Btk. 35. § (2) bekezdésében foglaltak alapján börtön végrehajtás fokozat megállapítását. A II. r. vádlott védője továbbá indítványozta, hogy a másodfokú bíróság név10től lefoglalt készpénz lefoglalását szüntesse meg, és azt adja vissza név10 részére.

[94] A III. r. vádlott védőjének a fellebbezést írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan. Indítványozta megállapítani az ítélet

- 14-15. oldalán a tényállás bevezető részét akként, hogy Terhelt3 III. r. vádlott nem foglalkozott kábítószer-kereskedelemmel, a vevőkkel nem volt kapcsolatban, a megrendeléseket nem gyűjtötte be és nem egyeztette, nem adott el és nem vett kábítószer.

- 4. tényállást pontjában, hogy ismeretlen férfi vezette a gépkocsit.

[95] Indítványozta mellőzni

- a tényállás bevezető részéből, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a raktározási tevékenységéhez Terhelt4 IV. r. vádlott közreműködését is igénybe vette, aki a III. r. vádlott kérésére az amfetamint tárolta anélkül, hogy tisztában lett volna a továbbértékesítés szándékával,

- a tényállás 4. pontjából, hogy Terhelt2 II. r. vádlott által továbbértékesítés céljából beszerzett amfetamin egy részét Terhelt3 III. r. vádlott azzal adta át Terhelt4 IV. r. vádlottnak, hogy azt az előzetes megbeszélésük szerint tárolja.

[96] A tényállás módosítások indokaként a védő előadta, hogy az elsőfokú bíróság - az ítélet 4. tényállási pont utolsó előtti és utolsó bekezdését kivéve - tévesen állapította meg, hogy Terhelt3 III. r. vádlott részt vett volna kábítószer-kereskedésben, vagy birtoklásban.

[97] Az ítélet által hivatkozott lehallgatási anyagok ismeretében téves azon ítéleti megállapítás, hogy legkésőbb 2015. év közepétől terjedő időszaktól bármilyen szervezet létrehozásában, működtetésében részt vett volna Terhelt3 III. r. vádlott. A lehallgatási jegyzőkönyvek, tanúvallomások és vádlotti előadások nem támasztják alá, hogy Terhelt3 III. r. vádlott kábítószer-kereskedésben részt vett, bárkinek utasítást adott, hogy kábítószerrel mit kell csinálni, hova kell vinni, vagy nagy tételben vásárolt vagy eladott volna.

[98] Ez még a leginkább félreérthető 2016. április 23. napján 16:25, 16:44, 17:02, 19:43 órai beszélgetésekre is igaz. Ezekhez a beszélgetésekhez sem lehetett konkrét

történeteket, személyeket kapcsolni, amiből az derült volna ki, hogy ő lenne egy szervezet befolyásos irányítója, szervezője vagy végrehajtója.

[99] Terhelt3 III. r. vádlott konkrét, bizonyítékkal alátámasztott elkövetési magatartása a 2016. dátum28-ei esemény kapcsán és kizárólag a bokor alól lefoglalt kábítószer odarejtésének vonatkozásában állapítható meg. A lehallgatási jegyzőkönyv nem alapozza meg azt az ítéleti tényállást, hogy Terhelt4hez tárolás végett III. r. vádlott vitt át kábítószer és ebből vitte volna el azt a mennyiséget, amit aztán a bokor alatt megtaláltak. Terhelt4 IV. r. vádlott tagadta a bűncselekményt, senki nem tesz rá terhelő vallomást, hogy raktáros lenne, még arra sem, hogy tudná, hogy mit tárol. Nem került megállapításra az eljárás során, hogy pontosan ki és honnan hozta azt a kábítószer, amit végül a bokorban lefoglaltak.

[100] Tényként csak az állapítható meg, hogy 2016. dátum28-én 15 óra 35 perckor jelentek meg házkutatás végett a rendőrök a utcanév2. szám alatt, amikor éppen egy ismeretlen férfi - nem tanú15 - által vezetett rendszám4 forgalmi rendszámú autótípus1 típusú gépkocsival a helyszínről elment Terhelt3 III. r. vádlott, majd a utca6 és utca3 sarkán piros lámpa miatt megálltak, kiszállt, és egy bokor alá rejtett egy zsákban a jelentős mennyiség alsó határát 336 %-kal meghaladó amfetamint. A védő álláspontja szerint dátum26 napja előtt Terhelt3 III. r. vádlott terhére nem lehet megállapítani bűncselekmény elkövetését, ezután pedig csak a 2016. dátum28-i eseményt, melynek a helyes minősítése a Btk.178. § (2) bekezdés b) pont szerinti kábítószer birtoklása büntette.

[101] A bünszervezettel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta, az ügyészi fellebbezésben foglaltakat – az I. r. vádlott védelmében eljárva kifejtettekkel egyezően – vitatta, konkrét jogesetekre hivatkozással kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a bünszervezetben elkövetést nem állapította meg. terhelt3ának a helyzete és magatartásának megítélése nyilvánvalóan más a büntetőjog által elvárt és az adott családban ténylegesen tehető magatartástól. A családon belüli helyzete determinálta Terhelt3 III. r. vádlott magatartását.

[102] A büntetés kiszabása során enyhítő körülményként kérte figyelembe venni az eljárás jelentős elhúzódását, a cselekménysorban elfoglalt szerepét és azt, hogy iskolás, beteg gyermekét el kell tartani. Bár volt büntetve, de vagyon elleni bűncselekmény miatt és felfüggesztett szabadságvesztést kapott. A jelentős mennyiség alsó határát csupán háromszorosan meghaladó mennyiség sem indokolja az ügyészség által indítványozott büntetés kiszabását.

[103] A III. r. védő indítványa arra irányult, hogy

- a másodfokú bíróság a cselekményt a Btk.178. § (2) bekezdés b) pont szerinti kábítószer birtoklása büntetnének minősítse és a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja alapján a törvényi minimumhoz közeli börtönbüntetést szabjon ki,

- amennyiben a másodfokú bíróság a Btk.176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntettét helyes minősítésnek tartja, akkor olyan enyhébb

tartamú fegyházbüntetést szabjon ki, hogy a kényszerintézkedés beszámításával kitöltött legyen terhelt3 III. r. vádlott büntetése,

- a lefoglalt 210.000.- forintot névlnak a bíróság adja ki, mivel név1 bizonyította az eljárás során, hogy jövedelemmel rendelkezett, a pénz orvosra kellett, ezt is igazolta, és maga az összeg nagysága sem mond ennek ellent.

[104] Az V. r. vádlott védője a fellebbezés indokolásában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megszegésével folytatta le, a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, amely szabálysértésre tekintettel az első fokon meghozott ítélet a másodfokon lefolytatott bizonyítás ellenére is felülbírálatra alkalmatlan.

[105] Az eljárási szabálysértésként a védő azt jelölte meg, hogy a törvényszék valamennyi tanú kihallgatása során elmulasztotta figyelmeztetni a tanúkat az eljárás lefolytatásakor hatályban lévő, 1998. évi XIX. törvény 82. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra, megsértve ezzel a Be. 176. § (1) bekezdés a) pontját is. Az ítélkezési gyakorlat körében hivatkozott a BH2005. 386. és az EBH2008. 1763. számú eseti döntésekre, illetve a kommentár ide vonatkozó részére, mely alapján kifejtette, hogy azáltal, hogy az elsőfokú bíróság a hivatkozott tanúk vonatkozásában elmulasztotta a teljes körű kioktatást és figyelmeztetést, korlátozta őket a törvényes jogaik gyakorlásában, amely a bizonyítás törvényességét alapvetően befolyásolta. Ezért az 1998. évi XIX. törvény 85. § (3) bekezdés és 78. § (4) bekezdése alapján a bíróság előtt lefolytatott bizonyítási eljárás során felvett tanúvallomások egyike sem vehető figyelembe, azokat a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni.

[106] A védő szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem mentes a Be. 592. § (2) bekezdés a), b) és d) pontjában foglalt, megalapozatlanságot eredményező hibától és hiányosságoktól.

[107] Az elsőfokú bíróság ítéletének 15. oldalán rögzítette, hogy Terhelt5 V. r. vádlott marihuánát adott el Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottaknak, tudva az I-II-III. r. vádlottak kábítószer-kereskedő tevékenységéről és a beszerzés továbbértékesítési céljáról. E tényállítás vonatkozásában megállapítható, hogy egyetlen bizonyíték sem támasztotta alá, hogy V. r. vádlott bármely más vádlottnak kábítószerért értékesített volna, a rendelkezésre álló rendőri jelentés – amit egyébként egyetlen bizonyíték sem támaszt alá – sem. Terhelt3 III. r. vádlottnak még csak a nevét sem említi a 2. tényállási pontban a vádirat, sem az ítélet.

[108] Megalapozatlan az ítélet a 23. oldalon tett megállapítás is, miszerint a tanúk nemcsak tudtak az Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak kábítószer-kereskedelemre irányuló tevékenységéről, hanem közülük többen – így tanú6, tanú12, tanú5, tanú8 – többször vásárolt tőlük kábítószeret, ugyanis Terhelt5 V. r. vádlott cselekvősege vonatkozásában nincs egyetlen ilyen tartalmú tanúvallomás sem.

[109] Megalapozatlan az ítélet a titkos adatszerzés során beszerzett bizonyítékok felhasználása és értékelése vonatkozásában is. A BKKB ügyszám1 számú végzése, a Fővárosi Főügyészség ügyszám2 számú indítványa, a BKKB ügyszám3 számú végzése, a Fővárosi Főügyészség ügyszám4 számú indítványa és a BKKB ügyszám5 számú végzése kapcsán kifogásolta, hogy azok nem felelnek meg az 1998. évi XIX. törvény 203. § (2) bekezdésének c) pontjának, mert nem tartalmazzák a titkos adatszerzés tervezett alkalmazásával érintett nevét. Ezért a fenti határozatok alapján beszerzett lehallgatási anyag nem képezheti a bizonyítási eljárás részét, azok jogszerűtlen beszerzésére tekintettel, másrészt az eljárás során soha nem kerültek az engedélyben meghatározott SIM kártyák vagy IMEI számú készülékek lefoglalásra, azok semmilyen szempontból nem köthetők Terhelt5 V. r. vádlotthoz. A lehallgatási anyagban Terhelt5 V. r. vádlottat a „hangja alapján azonosítja” a hatóság és a hanganyag lejátszásra nem került annak ellenére, hogy vádlott tagadta, hogy bármilyen köze lenne az elfogott közleményekhez, így azokat a cselekvőségéhez kötni a Be. 7. § (4) bekezdése alapján nem lehet.

[110] Megalapozatlan az ítélet 41. oldalán, a tényállás 2. pontja körében tett bírósági indokolás, miszerint Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak telefonon egyeztettek arról, hogy az V. r. vádlott csak másnapra tud beszerezni kábítószer, mert semmi sem bizonyítja, hogy az elfogott közlések Terhelt5 V. r. vádlottól származnak, illetve Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában nincsen bizonyíték, ami a kábítószer átadás tényét a legkisebb mértékben alátámasztaná, mert a rendőri jelentés nem rekonstruálható, nem tudni, hogy ki készítette, nem készült fénykép vagy videó felvétel, a lefoglalt csomagoláson nem található meg a vádlott DNS-e vagy ujjlenyomata, mindkét terhelt tagadja, hogy Terhelt5 V. r. vádlott kábítószer adott volna át Terhelt1 I. r. vádlott részére, azonban azt egyezően adták elő, hogy az I. r. vádlott Terhelt5 V. r. vádlottnál hagyta a márkanév kabátját, ennek átadása történt meg, melyet meg is találtak azon a helyen, ahova azt az V. r. vádlott betette, a vezető mögötti ülésen, ellenben a kábítószer az első ülés alól került elő.

[111] A védő szerint megalapozatlan az ítélet 41. oldalán, a tényállás 2. pontja körében tett azon bírósági indokolás is, miszerint amikor Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt5 V. r. vádlott találkoztak, az V. r. vádlott egy csomagot rakott az I. r. vádlott kocsijába, ahonnan röviddel ezután a rendőri intézkedés során nejlonzacskóba csomagolt marihuána került elő, melyet Terhelt5 V. r. vádlott adott át az üzemanyagtöltő állomáson az I. r. vádlott részére.

[112] Nem helytálló az ítélet 42. oldalának lévő bírói érvelés, miszerint egy csomag és egy kabát messziről sem keverhető össze, méretében, jellegében különböző tárgyokról van szó, mivel a védő szerint az összehajtott kabát is csomagszerű, illetve nem helytálló az a törvényszéki indokolás sem, hogy a márkanév kabát nem is került elő az eljárás során.

[113] A védői érvelés szerint a beszerzett bizonyítékok nem alkalmasak Terhelt5 V. r. vádlott büntetőjogi felelősségének kétséget kizáró módon történő megállapítására. A bizonyítékok szabad mérlegelésének elve semmi esetre sem jelentheti a bírói mérlegelés korlátlanágát, ugyanis korlátot jelent, hogy a bíróságnak megalapozott tényállást kell megállapítani, a Be. 7. § (4) bekezdés szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére és a bíróságot indokolási kötelezettség is terheli, a másodfokú eljárásban a felülmérlegelés tilalma csak ebben az esetben érvényesül. A védő kifejtette továbbá, hogy a közvetlen bizonyítékok hiánya egyértelműen kizárja a kétséget kizáróan bizonyítottság lehetőségét.

[114] Terhelt5 V. r. vádlott személyi körülményeiben az elsőfokú ítélet óta változás következett be, tartós, stabil élettársi kapcsolatban él, munkahellyel és jövedelemmel rendelkezik, élettársával közösen neveli élettársa kiskorú gyermekét.

[115] Összegezve, az V. r. vádlott védőjének indítványa:

- mivel az elsőfokú határozat a Be. 592. § (2) bekezdésének a), b) és d) pontjában meghatározott hiányosságban szenved, amely felülbírálatra alkalmatlanná teszi a határozatot, a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a bizonyítás hiányának és ebből kifolyólag indokolási kötelezettségének hiányára tekintettel a Be. 609. § (2) bekezdése d) pontja alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra,

- másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletét Be. 606. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla változtassa meg és a Be. 591. § (1) bekezdés b) pontja alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítását követően Terhelt5 V. r. vádlottat mentse fel vagy enyhébb, a 2/2017. AB határozat elvei szerinti szankciót szabjon ki.

[116] A VI. r. vádlott védője az elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett bejelentett fellebbezés írásbeli indoklásában a felmentés indokaként hivatkozott az elsőfokú bíróság előtt tett perbeszédben kifejtett érveire, az abban foglaltakat változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy

[117] - Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben 3 cselekmény (2016. április 12.,14., 21. napján elkövetett) miatt indult eljárás, azonban a vádemelésig már csak egy cselekmény jutott el, erre figyelemmel az állapítható meg a bíróság indoklásával ellentétben, hogy a VI. r. vádlott nem volt ismert szereplő a kábítószerrel kapcsolatos tevékenység során. A hatóság oda-vissza kereskedelmet feltételezett a nyomozás során, ez azonban a vádiratban már nem köszönt vissza.

[118] - Terhelt6 VI. r. vádlott azt nem ismerte el, hogy az ő hangja hallható a telefonon, védekezésével azonban megegyezik a felvételen hallható beszélgetés, miszerint cégek eladásáról van szó, a lehallgatások során hangzanak el olyan kifejezések, melyek cégekkel kapcsolatosak, például “mesekönyv”. Számos esetben különböző összegekről van szó a beszélgetések során, azonban nem kapcsolódik ezekhez a beszélgetésekben olyan szöveg, melyből egyértelműen arra lehetne következtetni, hogy kábítószerrel kapcsolatos pénzről lenne szó. Vannak olyan esetek, amikor zárójelben van a “pénz” szó, ez egyértelműen a leíró gondolata, nem feltétlenül az, ami elhangzott. A védő álláspontja szerint nincsenek olyan konkrét telefonbeszélgetések, melyek egyértelműen alátámasztanák a VI. r. vádlott bűnösségét.

[119] - A vádlottak és tanúk egyike sem tett terhelő vallomást Terhelt6 VI. r. vádlottra, ő tagadta a cselekmény elkövetését.

[120] - Az időpont, a körülmények, a rendőrségi akcióhoz viszonyított időpont is mind azt bizonyítja, hogy legális üzletekről volt szó.

[121] Mindezek alapján a védő elsődleges indítványra Terhelt6 VI. r. vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentésére irányult.

[122] A védő a másodlagosan, enyhítés végett bejelentett fellebbezést is fenntartotta. A bűnösség megállapítása esetén a cselekmény minősítésével kapcsolatban azt emelte ki, hogy a beszélgetések alapján Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak forgalomba hozatalra irányuló szándékára az átadott kábítószer mennyiségéből is lehetett következtetni, a rendszeresség alátámasztására pedig nem volt elegendő bizonyíték.

[123] A büntetés kiszabásakor indítványozta figyelembe venni enyhítő körülményként a jelentős időmúlást, azt, hogy a jelentős mennyiség alsó határát alig haladja meg a vádlotthoz köthető mennyiség, a terhelt egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá, hogy 9 hónapot volt letartóztatásban és igen hosszú időt töltött lakóhelyére vagy közigazgatási területre korlátozó bűnügyi felügyelet hatálya alatt. A büntetett előélet kisebb súllyal vehető figyelembe, hiszen annak alapja egy régen elkövetett cselekmény, így megállapítható, hogy Terhelt6 VI. r. vádlott nem egy bűnözői életmódra berendezkedett személy, hanem legfeljebb egy bűnelkövető. A bírói gyakorlat alapján azokban az esetekben, amennyiben a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalma alig haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, lehetőség van az enyhítő szakasz alkalmazására. A védő a bünteteskiszabási körülményekre figyelemmel, az enyhítő szakasz alkalmazásával a büntetés további mérséklését indítványozta.

[124] A VII. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést elsődlegesen felmentés érdekében tartotta fenn és indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján Terhelt7 VII. r. vádlottat az ellene emelt vádak alól mentse fel. Ennek indokaként arra hivatkozott, hogy

[125] - Terhelt7 VII. r. vádlottnál semmilyen kábítószer tartalmazó anyagot nem találtak, a házkutatásról készült jegyzőkönyv szerint bűncselekményből származó tárgyi bizonyíték nem volt, a kábítószer kereső kutya sem talált semmit.

[126] - A szakértői vizsgálat szerint negatív volt Terhelt7 VII. r. vádlott vizelet vizsgálatának eredménye és a intézetnév vizsgálati anyaga szerint sem mutatható ki kábítószer nála.

[127] - Terhelt7 VII. r. vádlott végig tagadta a bűnösségét, büntetlen előéletű és legális jövedelemmel rendelkezett és rendelkezik ma is.

[128] - Az ügyészség már a perbeszédében jelezte, hogy nincs tárgyi bizonyíték Terhelt7 VII. r. vádlott vonatkozásában, a bűnösségét a lehallgatott telefonbeszélgetésére alapította, hogy alkalmanként szerinte virágnyelven beszélt két vádlott társával. A védő megjegyezte, hogy az ügyészség által hivatkozott Terhelt2 és Terhelt7 között 2016. április 22-én és Terhelt1 és Terhelt7 között április 15-én folytatott beszélgetést nem virágnyelven teszik,

és nem kábítószer kereskedelemről beszélnek. Egyébként sem más vádlotti-, sem tanúvallomás és okirati bizonyíték nem terhelte Terhelt7 VII. r. vádlottat.

[129] A kábítószerrel kapcsolatos ügyekben fontos a tárgyi bizonyíték, de Terhelt7 VII. r. vádlottnál mindez hiányzik, ennek ellenére állapította meg a bűnösségét az elsőfokú bíróság.

[130] Az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg a tényállást és ez alapján Terhelt7 VII. r. vádlott bűnösségét. A mérlegelésnél azt vette figyelembe, hogy a vádirati tényállás 2. pontja szerint Terhelt1 szándékozott Terhelt7 VII. r. vádlottnak 1832,75 gramm marihuánát vinni, de eközben intézkedés alá vonták őt és az áru nem jutott el a címzetthez. Akár Terhelt7 VII. r. vádlotthoz is vihette volna, de nem tudta oda vinni, mert a rendőrség ezt nem tette lehetővé, kicsit hamarabb intézkedtek. Hivatkozott arra, hogy a forgalomba hozatal kísérlete mellett foglalt állást a Fővárosi Ítéltábla az 1.Bf.263/2013/16. számú határozatban, amikor az anyagot megrendelték, de nem szállították le. Jelen ügyben még a kísérlet sem állapítható meg, mert nem volt bizonyított az, hogy Terhelt7 VII. vádlottnak kellett volna leszállítani.

[131] Alaptalannak találta az ügyészség fellebbezését, melyben indítványozta annak megállapítását, hogy Terhelt7 VII. vádlott a bűncselekményt bünszervezetben követte el, és ehhez igazodóan a büntetés súlyosítására tett indítványt. Konkrét ítéltáblai határozatokra hivatkozva utalt arra, hogy a csoport szervezettsége, a hierarchikus viszonyok megléte a bünszervezet alapvető jellemzője. A bünszervezet szervezetet feltételez, nem csupán három vagy több ember együtt cselekvését, a hierarchia megléte külön bizonyítandó kérdés. Figyelemmel kell lenni a kriminológiai kutatások eredményeire is, amely szerint a bünszervezetet hierarchikus szervezeti struktúra jellemzi, a szervezett működés az adott csoporton belüli hierarchiát, működési elvet, akár a határozott rend, szabályok szerinti működést jelenti. Hivatkozott továbbá a BH2016. 234. számú eseti döntésben foglaltakra, mely rámutat, hogy a bünszervezet kapcsán elsődlegesen mindig a bűncselekmény elkövetését kell vizsgálni, majd az vizsgálendő az alanyi oldalon, hogy ha az elkövetési magatartás a bünszervezet keretén belüli, akkor azt az elkövető felismerte-e. A VII. r. védője szerint a vádhatóság indítványa a bünszervezet megállapítására terhelte

Terhelt7-tel szemben minden jogi és ténybeli alapot nélkülöz, nem is praesumptio, hanem fictio, a valótlan tekintetű valónak. Amennyiben a másodfokú bíróság nem lát alapot Terhelt7 VII. r. vádlott felmentésére, akkor indítványozta az ügyészség súlyosítás iránt bejelentett fellebbezésének elutasítását és a büntetés enyhítését.

[132] Terhelt8 VIII. r. vádlott írásbeli beadványában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy élettársi kapcsolatot létesített, szabadulása esetén családalapítást és munkavállalást tervez, hogy hasznos tagja legyen a társadalomnak. Szeretne egy esélyt kapni, hogy megtarthassa eddigi életét és ne kerüljön reménytelen élethelyzetbe az idő múlása miatt.

[133] A nyilvános ülésen az I. r. és III. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolását tartalmazó beadványait fenntartotta, az azokban foglaltakat az alábbiak szerint kiegészítve:

- A tényállás 1. pontja nem megalapozott azért sem, mert az elsőfokú ítélet 29. oldal 6. bekezdésben ismertetett, a VIII. és IX. r. vádlottak elfogásáról készült rendőri jelentést, valamint tanú17, tanú18, tanú29 rendőr tanúk vallomását a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni, mert az abban ismertetett terhelti nyilatkozatokat figyelmeztetés hiányában nem lehet felhasználni. A védő kiemelte tanú28 tanú vallomását, amiben elismerte, hogy szabadlábra helyezést ígért a terhelő vallomásért, illetve az eltűnt GPS tekintetében eljárást is indított ismeretlen tettes ellen. Az elsőfokú bíróság elvetette Terhelt8 VIII. r. vádlott tárgyaláson tett előadását, ahol a VIII. r. vádlott a nyomozás során tett vallomását visszavonta arra hivatkozással hogy azért tett terhelő vallomást az I. r. vádlottra, mert az édesanyja agydaganatos beteg volt és szeretne volna, ha szabadlábra kerül. Terhelt1 I. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottat szembesítették, ahol a VIII. r. vádlott nem ismerte fel az I. r. vádlottat. Nem szembesítették viszont VIII. r. és IX. r. vádlottakat annak ellenére, hogy Terhelt9 IX. r. vádlott 60 %-ban ismerte fel fényképről Terhelt1 I. r. vádlottat. Az 1. tényállási ponthoz nincs lehallgatási anyag sem, amely alátámasztaná Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségét.

- Indítványozta a büntetés kiszabásakor további enyhítő körülményként értékelni, hogy Terhelt1 I. r. vádlott cukorbeteg.

- Indítványt tett arra is, hogy a másodfokú bíróság a Terhelt3 III. r. vádlottól lefoglalt, a 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 44-számsor sorszáma alatti arany ékszerek és karóra lefoglalását szüntesse meg és tulajdonosának, személylnek adja ki, ugyanis ezeket személyl táskájából foglalták le, fel sem merülhetett Terhelt1 I. r. vádlott tulajdonjoga vagy, hogy kábítószer-kereskedelemmel összefüggő jövedelemből származna.

[134] A nyilvános ülésen a II. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakon túl előadta, hogy

- Az elsőfokú eljárás során is vitatták a vád azon megállapítását, miszerint Terhelt2 II. r. vádlott 2015. év közepétől kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott városnév2, illetve hogy 26 kiló amfetamint és 1330 db MDMA tablettát értékesített, mivel a vád ezen részének ténybeli alapja nem volt, illetve ebben az eljárásban a vádirat e részére nem vettek fel bizonyítást. Az elsőfokú bíróság a tényállás bevezető részében ugyan megállapította, hogy Terhelt2 II. r. vádlott 2015. év közepétől kereskedett kábítószerrel városnév2, de a bíróság mennyiségeket nem írt a tényállásba.

- Az egyes tényállási pontokban megállapított magatartásokkal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a 2. tényállás esetében a lehallgatási anyag áll csak rendelkezésre, mely alapján nem igazolható, hogy Terhelt2 kifizette a testvére által megrendelt kábítószer ellenértékét, a 3. tényállás esetében kiemelte, hogy Terhelt10 X. r. vádlott vallomása szerint a lefoglalt anyagot egy arabtól vette, tehát ez nem köthető Terhelt2 II. r. vádlotthoz, a 4. tényállás kapcsán pedig arra utalt, hogy a hanganyag alapján csak az állapítható meg, hogy a családban telefonáltak, mert megriadtak, amikor Terhelt3 észrevette, hogy követik.

- A lehallgatási anyaggal kapcsolatban kifogásolta, hogy hang alapján, műszerek hiányában azonosították be a vádlottakat. A tanúvallomások és a vádlotti nyilatkozatok nem

tartalmaznak terhelő adatot Terhelt2 II. r. vádlottra, kivéve tanú11 tanút, aki viszont a tárgyaláson módosított a vallomását.

- Terhelt2 II. r. vádlott által hivatkozott gépkocsi-kereskedés legális jövedelem volt, külföldről behozott autókat értékesített, ebből származott jövedelme.

[135] A nyilvános ülésen a IV. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[136] A nyilvános ülésen az V. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta, azt annyiban egészítette ki, hogy

- Az elsőfokú bíróság a vádon túlterjeszkedett, amikor azt állapította meg, hogy Terhelt5 V. r. vádlott marihuánát adott el az I-II-III. r. vádlottaknak.

- Kifogásolta, hogy a rendőrségi megfigyelésről készült rendőri jelentés mellett a helység2 Rendőrkapitányság által készített szemle jegyzőkönyv sem tartalmaz fénykép- vagy videofelvételeket, az elsőfokú bíróságnak a nem megfelelő módon rögzített bizonyítékokat ki kellett volna rekesztenie a bizonyítékok köréből.

- Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozottakkal ellentétesen a út3i üzemanyagtöltő állomás nem elhagyatott, még egy autómosó is van ott, illetve a nyomozati iratok 1059. oldalán található jegyzőkönyvben 1. tétel szerint van feltüntetve a márkanév kabát, amire a vádlottak hivatkoztak. Utalt továbbá arra, hogy az ítéletben és a rendőri jelentésben is többféle leírás szerepel: papír szatyor, átlátszó nejlon, fekete nejlon. Illetve a rendőri jelentés önmagában is ellentétes adatokat tartalmaz: csomag, majd egy szatyor elhelyezését említik.

[137] A nyilvános ülésen a VI. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolását azzal egészítette ki, hogy a büntetés kiszabása körében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság enyhítő körülményként értékelje a közel hat éves időmúlást, azt, hogy Terhelt6 vádlott hosszú idői töltött kényszerintézkedés hatálya alatt, továbbá vegye figyelembe, hogy a minősítésre kiható mennyiség a jelentős alsó határát nem sokkal haladja meg, a terhelt kiskorú gyermekes családi állapotát, büntetlen előéletét, a cselekményben betöltött nem hangsúlyos és nem meghatározó szerepét és a kábítószer fajtáját.

[138] A nyilvános ülésen a VII. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően adta elő perbeszédét.

[139] A nyilvános ülésen a VIII. r. vádlott védője felszólalásában hangsúlyozta, hogy Terhelt8 VIII. r. vádlott és védője nem fellebbezett az elsőfokú ítélettel szemben. Álláspontja szerint az ügyészi fellebbezés alaptalan, ezért a védő az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomórészt megalapozottan állapította meg, megfelelően értékelte, számba vette a bizonyítékokat és a cselekményt is helytállóan minősítette kábítószer birtoklása büntettének, mivel egyértelmű az ítélet indokolásából a 61. oldalon, hogy nem volt bizonyíték arra, hogy továbbértékesítési, kereskedési célzata lett volna

Terhelt8 VIII. r. vádlottnak. Ezzel összefüggésben az ítélet 16. oldalán az első tényállási pontból mellőzni indítványozta azt a részt, hogy Terhelt8 VIII. r. vádlott továbbértékesítés végett vásárolta a kábítószer, mert az ellentmond az ítélet indokolásának és a megállapított minősítéssel sincs összhangban. A büntetés kiszabása körében indítványozta értékelni a VIII. r. vádlott büntetlen előéletét, beismerő vallomását, a közel hét éves időmúlást és azt, hogy a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határához közeli.

[140] A nyilvános ülésen a IX. r. vádlott védője felszólalásában osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakat, miszerint Terhelt9 IX. r. vádlott esetében a felülbírálat korlátozott. Az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta és helyesen értékelte a bünteteskiszabási körülményeket, a védő egyetértett azzal, hogy a büntetési célok biztosíthatók az intézkedés alkalmazásával. Az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését alaptalannak tartotta. Kifejtette azon álláspontját is, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megszegte, amikor a vádlottak elfogása során, a helyszínen, törvényi figyelmeztetés nélkül tett kijelentéseikről készült rendőri jelentést értékelte, illetve e körben tanúként kihallgatta az intézkedő rendőröket. A Be. 167. § (5) bekezdése alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság rekessze ki az ítélet 29. oldal 6. bekezdésben, illetve a 32. oldalon ismertetett bizonyítékokat.

[141] A nyilvános ülésen a X. r. vádlott védője felszólalásában az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett ügyészi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Kiemelte, hogy Terhelt10 X. r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a tényállást megalapozottnak ítélte meg, annak kiegészítését a részleges megalapozatlanság kiküszöbölése körében nem is indítványozta. Terhelt10 X. r. vádlott terhére rótt magatartást az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette kábítószer birtoklása büntettének, a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványában a bírósági gyakorlat körében hivatkozott jogegységi határozatban és eseti döntésekben kereskedésként értékelt magatartáshoz valamilyen többlet elem kapcsolódik, illetve a vádlott tudattartalmának vizsgálata alapján lehet arra következtetni, hogy szándéka volt kábítószer-kereskedelemben közreműködni, például készletezés céljából, továbbértékesítés céljából cselekedett. Jelen ügyben Terhelt10 X. r. vádlott esetében semmilyen olyan tény nem merült fel, amiből erre a szándékra lehetne következtetni. Ha az általa megvalósított részcselekmény, miszerint kapcsolatba került kábítószerrel, kábítószer-kereskedelmet jelentene, akkor indokolatlan lenne szabályozni a kábítószer birtoklás elkövetési magatartásaként a szállítást. A kábítószer mennyiségéből sem lehet következtetni minden kétséget kizáróan a kereskedési szándékára. Az elsőfokú bíróság helyesen ítélte meg, hogy a büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetők, Terhelt10 X. r. vádlott személyi körülményei és az azóta eltelt egy év időtartam is alátámasztotta azt, hogy törvénytisztelő állampolgárként éli az életét, rendezett életkörülmények között él, családalapítás előtt áll, munkával rendelkezik. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság - az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta eltelt további egy évre figyelemmel - a próbaidő tartamát mérsékelje, illetve vizsgálja meg, hogy Terhelt10 X. r. vádlott vonatkozásában van-e lehetőség előzetes mentesítésre.

[142] A nyilvános ülésen a vádlottak személyi körülményeik és korábbi büntetéseik körében tettek vallomást, illetve

[143] - Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. vádlott, Terhelt3 III. r., Terhelt6 VI. r. vádlott, Terhelt7 VII. r. vádlott, Terhelt8 VIII. r. vádlott és Terhelt10 X. r. vádlott az ügy érdemében

nem szólaltak fel, az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban csatlakoztak a védőik által előadottakhoz.

[144] - Terhelt5 V. r. vádlott az ügy érdemében tett felszólalásában és az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, vitatta, hogy bármely vádlottnak marihuánát adott el, erre vonatkozó bizonyíték sincs. Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítettekkel szemben a perbeszédék előtt érdemi védekezést terjesztett elő, előadta, hogy a lehallgatási anyagban megjelölt telefonszámok nem köthetők hozzá. Soha nem állította, hogy saját előfizetése volt, illetve a lehallgatási anyagban hallható hanggal kapcsolatban sem tett megjegyzést, mivel az nem került lejátszásra. Rámutatott, hogy a rendőri jelentésben az szerepel, hogy Terhelt1 I. r. vádlottnál egy szatyor volt és abban egy fekete nejlonzsák, a szemle jegyzőkönyvben egy átlátszó nejlonzsák szerepel, míg a megfigyelési jegyzőkönyv szerint egy csomagot adott át. A márkanév kabátot a gépjárműben megtalálták, így nem helytálló az elsőfokú bíróság megállapítása, hogy más csomag nem volt a járműben. Kifogásolta, hogy a megfigyelésről fénykép- vagy videofelvétel nem készült. Az ítéletben elhagyatottnak leírt út3i benzinkút egy forgalmas út mellett található és a parkolójában egy autómosó is üzemel. Személyi körülményei körében előadta, hogy életvitele rendezett, élettársi kapcsolatban közösen nevelik az élettársa gyermekét, két állásban dolgozik, családot szeretne alapítani, szabálykövető állampolgárként él.

[145] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[146] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[147] A felülbírálat a Be. 590. § (10) bekezdés alapján teljeskörű - Terhelt9 IX. r. vádlott kivételével - valamennyi vádlott tekintetében, a Be. 590. § (2) bekezdés szerint kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[148] Terhelt9 IX. r. vádlott esetében a terhére rótt, a tényállás 1. pontjában szereplő kábítószer lakáson birtoklása elkülönül Terhelt1 I. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlott tényállásbeli magatartásától, ezért esetében nem érvényesül a Be. 590. § (10) bekezdés rendelkezése. Mivel a IX. r. vádlott vonatkozásában az ügyészség jelentett be fellebbezést a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag súlyosításért, intézkedés alkalmazása helyett büntetés kiszabása érdekében, ezért a másodfokú bíróság e vádlottat érintően a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül, illetve a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. A felülbírálat körében azonban kiemelendő, hogy a Be. 590. § (5) és (7) bekezdés alapján a másodfokú bíróság ebben az esetben is felülbírálja

- az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

- a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,
- a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést,
- a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést,
- illetve hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra és a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.

[149] A felülbírálat eredményeként az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerezett. Feltárta azokat a körülményeket, amelyeket az ügy megítélése szempontjából lényegesnek tartott, vizsgálta mindazokat a körülményeket, melyek a büntetőjogi felelősség szempontjából jelentősek voltak, ezen belül azokat is, amelyeket az ügy súlyának megítéléséhez, az alkalmazandó jogkövetkezmény meghatározásához nélkülözhetetlenek.

[150] A törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében a bizonyítási eljárás során a tárgyaláson kihallgatta tanú6, tanú7, tanú10, tanú12, tanú8, tanú5, tanú11, tanú14, tanú9, tanú25, név10, tanú28, tanú18, tanú29, tanú26, tanú27 tanúkat. Felolvasta a Be. 527. § (1) bekezdés a) pont alapján az ismeretlen helyen lévő tanú13, illetve a Be. 527. § (2) bekezdés b) pont alapján tanú16, tanú17, tanú19, tanú20, tanú21, tanú22, tanú23, tanú24, tanú1, tanú2, tanú3, tanú4 tanúk vallomását. tanú15 tanú a Be. 171. § alapján – mivel Terhelt3 III. r. vádlott testvére – jogosan tagadta meg a vallomástételt.

[151] Az ítéltábla megvizsgálta az egyes bizonyítási eszközök kirekesztését célzó védői indítványokat, azonban a hivatkozásokat nem tartotta alaposnak.

[152] A másodfokú bíróság a vizsgálat kiindulópontjának azt tekintette, hogy

- a Be. 167. § (5) bekezdés alapján nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntető eljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg,
- az eljárási törvény értelmében a bizonyítékok köréből azokat a tényeket kell kizárni, amelyek a bizonyítás törvényességének fenti megsértésével szerzett bizonyítási eszközökből származnak,

- a büntetőeljárásban a bizonyíték kirekesztésére csak törvényes ok alapján, mindig eljárásjogi okon alapulón kerülhet sor, jogkövetkezménye pedig a bizonyíték figyelmen kívül hagyásának kötelezettsége.

[153] A kirekesztés kérdésének vizsgálata a bíróság részéről egy formai vizsgálatot jelent. Az eljárási törvény a Be. 167. § (5) bekezdése szerinti generális szabályozási szinten és helyenként elszórtan, de mindig tételesen meghatározza azokat az eseteket, amikor az adott bizonyítási eszközből származó bizonyíték mindenfajta tartalmi vizsgálódás nélkül a bizonyítás anyagából kirekesztendő, mérlegelési körbe nem vonható. A szabálysértéseknek csak abban az esetben van jelentősége, ha azok a bizonyíték kirekesztéséhez vezetnének, melynek – ahogy fentebb kifejtésre került – minden esetben az eljárási törvényben meghatározott konkrét alapja kell legyen.

[154] A másodfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy 2018. július 01. napjától új eljárási törvény (Be.) lépett hatályba a korábban hatályban volt 1998. évi XIX. törvény helyett. Az eljárási cselekmények törvényes voltát azonban a fogatosításuk idején hatályban lévő normák alapján kell elbírálni (EBH2008. 1757.), a Be. 870. § (1) bekezdés is kimondja, hogy Be. hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt a törvény másként szabályozza. Az ítéltábla a törvénytörvényességét ennek megfelelően vizsgálta.

[155] A védelem vitatta az 1. tényállást érintően Terhelt8 VIII. r. és Terhelt9 IX. r. vádlottak részvételével tartott felismerésre bemutatás szabályos lefolytatását.

[156] A bizonyítási eljárás időpontjában hatályos 1998. évi XIX. törvény 122. § releváns rendelkezései az alábbiak voltak:

- A felismerésre bemutatást személy vagy tárgy felismerése céljából lehet elrendelni.
- A terheltnek vagy a tanúnak felismerésre legalább három személyt vagy tárgyat kell bemutatni. - A terheltnek vagy a tanúnak - ha más lehetőség nem áll rendelkezésre - felismerésre személy vagy tárgy fényképen, illetőleg más adathordozón rögzített kép-, illetőleg hangfelvétele is bemutatható.
- A felismerésre bemutatás előtt azt, akitől a felismerés várható, részletesen ki kell hallgatni arról, hogy a kérdéses személyt vagy tárgyat milyen körülmények között észlelte, milyen kapcsolata van vele, milyen ismertetőjeleiről tud.
- Személyek bemutatása esetén az ügytől független és a felismerést végző által nem ismert, továbbá a kérdéses személlyel a fő ismertetőjegyekben megegyező tulajdonságú - így különösen vele azonos nemű, hasonló korú, testalkatú, bőrszínű, ápoltságú és öltözetű - személyeket kell a kérdéses személlyel egy csoportba állítani.

- A kérdéses személynek vagy tárgynak a csoporton belüli elhelyezkedése a többitől jelentősen nem térhet el, és nem lehet feltűnő.

- A bemutatást több felismerő személy esetében is külön-külön, egymás távollétében kell végezni.

[157] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felismerésre bemutatás módszerében nem történt sem a gyanúsítottak előzetes kihallgatása, sem a felismerésre bemutatás lefolytatása során olyan körülmény, mely alapján a bizonyítás törvényessége megkérdőjeleződött volna és a kirekesztés folytán a bizonyítás eredménye ne lenne figyelembe vehető.

[158] A nyomozó hatóság a felismerésre bemutatás előtt a VIII. r. és IX. r. gyanúsítottak kihallgatását fogatosította:

- Terhelt8t 2016. április 18. napján történt kihallgatásakor az terhelt1 nevű személyt 100 kg feletti, kb. 30 év körüli, roma származású, rövid, felnyírt, fekete hajú személynek (nyomozati iratok 1671. oldal),

- Terhelt9 2016. március 18. napján történt kihallgatásakor azt a személyt, akitől a kábítószer hozta a VIII. r. vádlott, 180 cm magasnak, kb. 130 kg súlyúnak, roma származásúnak írta le (nyomozati iratok 1829. oldal).

[159] Ezt követően került sor a felismerésre bemutatás fogatosítására, VIII. r. vádlott esetében 2016. május 4. napján (nyomozati iratok 1677-1685. oldal), a IX. r. vádlott esetében 2016. április 25. napján (nyomozati iratok 1835-18számsor oldal), tehát a felismerésre bemutatás előtt már nyilatkoztatták őket, hogy milyen kinézetű a személy és miről ismernék fel, valamint a két gyanúsított esetében külön-külön, egymás távollétében végezték a bemutatást.

[160] A fényképek szerint a VIII. r. és a IX. r. gyanúsítottaknak 5-5 személy fényképéből összeállított tablót mutattak, e személyek fényképe közül kellett kiválasztania azt, akivel aznap találkoztak, ez megfelel azon törvényi rendelkezésnek, miszerint legalább három személyt kell bemutatni.

[161] A bemutatott személyek Terhelt1 I. r. vádlottal a fő ismertető jegyekben megegyező tulajdonságúak voltak, így az eljárási törvényben meghatározottaknak megfelelően: vele azonos nemű, hasonló korú, testalkatú, bőrszínű, ápoltságú és öltözetű, illetve a csoporton belüli elhelyezkedése a többitől jelentősen nem tért el, és nem volt feltűnő. Ezt egyébként a nyomozó hatóság megfelelő módon dokumentálta is, a felismerésre bemutatásról fényképmelléklet is rendelkezésre áll (nyomozati iratok 1689-1707. és 1851-1857. oldal).

[162] Az eljárási törvény kifejezetten nevesíti, hogy a felismerésre bemutatás nem csak személyes jelenléttel folytatható, hanem fényképen rögzített képfelvétel is bemutatható. Ezért

minden alapot nélkülöző volt a védőnek az a kifogása, miszerint a fénykép bemutatása miatt nem volt törvényes a felismerésre bemutatás.

[163] A védelem kifogásolta, hogy a tényállás 2. pontját érintően azt, hogy a titkos megfigyelésről készített rendőri jelentés (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal) és a helység2 Rendőrkapitányság által készített szemle jegyzőkönyv (nyomozati iratok 1055-1063. oldal) sem tartalmaz fénykép- vagy videofelvételeket, ezért az elsőfokú bíróságnak a nem megfelelő módon rögzített bizonyítékokat ki kellett volna rekesztenie a bizonyítékok köréből. Az eljárási cselekmények idején hatályos 1998. évi XIX. törvény 168. § a jelentés esetében nem írta elő kötelező jelleggel a fénykép- vagy videofelvétellel rögzítést, a szemle tekintetében pedig az 1998. évi XIX. törvény 123. § (5) bekezdés akként rendelkezett, hogy a szemle lefolyását rendszerint kép- vagy hangfelvevővel vagy egyéb berendezéssel rögzíteni kell, a rögzített kép- vagy hangfelvételt az iratokhoz kell csatolni; az az eredeti célon kívül más célra nem használható fel, tehát ennél a bizonyítási eljárásnál sem volt kötelező. Így ezek elmaradása nem értékelhető a bizonyítási eszköz kirekesztését megalapozó eljárási szabálysértésként, az lényegében a bizonyítási eszköz által közvetített bizonyító tény bizonyító ereje iránti kifogásként, ezáltal a megalapozottság körében értékelendő.

[164] A titkos adatszerzés beszerzésének és felhasználhatóságának törvényességét a Be. 872. § (1) bekezdés értelmében az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések, vagyis az 1998. évi XIX. törvény 200-206/A. § szerint kell megítélni.

[165] A titkos adatszerzésnek az 1998. évi XIX. törvény 200-206/A. § szerinti törvényi feltételei fennálltak.

- A Btk. 176. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt került sor engedélyezésükre, mely öt évig terjedő vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény, így az 1998. évi XIX. törvény 201. § (1) bekezdés a) pontnak megfelel.

- Az 1998. évi XIX. törvény 202. § (1) bekezdés értelmében titkos adatszerzést elsősorban a gyanúsítottal, illetve azzal a személlyel szemben lehet alkalmazni, aki a bűncselekmény elkövetésével a nyomozás addigi adatai alapján gyanúsítható. Ez a feltétel is adott, figyelemmel a nyomozati iratok 341-343. oldalon található feljelentés tartalmára, az abban megjelölt személyekkel szemben engedélyezték a titkos adatszerzést.

- A bírói engedélyezésre az 1998. évi XIX. törvény 203. § rendelkezéseinek betartásával került sor, a végrehajtásáról készült jelentés megfelel az 1998. évi XIX. törvény 204. § (5) bekezdésben foglaltaknak, a nyomozás iratai tartalmazzák az 1998. évi XIX. törvény 206. § (1) bekezdés szerint a titkos adatszerzés engedélyezése iránti indítványokat, a bíróság határozatait és a titkos adatszerzés végrehajtásáról készített jelentéseket, melyeket a törvényszék a bizonyítási anyag részévé tett azok felolvasása útján.

[166] A titkos adatszerzés felhasználását az 1998. évi XIX. törvény 206. § rögzíti, eszerint

- A titkos adatszerzés eredménye annak a bűncselekménynek a bizonyítására, és azzal szemben használható fel, amely miatt és akivel szemben a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte. [1998. évi XIX. törvény 206. § (3) bekezdés]

- Akivel szemben a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye olyan bűncselekmény bizonyítására is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg, feltéve, hogy a titkos adatszerzés e törvényben meghatározott feltételei (201. §) ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is fennállnak. [1998. évi XIX. törvény 206. § (4) bekezdés]

- Annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható. [1998. évi XIX. törvény 206. § (5) bekezdés]

[167] Az V. r. vádlott védője az 1998. évi XIX. törvény 203. § (2) bekezdés c) pontjában részletezett szabály megszegése miatt vitatta a titkos adatszerzés jogszerű lefolytatását, mert az ügyészi indítvány és a bírósági végzés az érintett nevét nem tartalmazza. A titkos adatszerzést a nyomozási bíró először Terhelt2 és a utónév1 utónevet használó, közelebbről nem tisztázott személyazonosságú érintettel szemben 2016. április 4. napjától 2016. július 2. napjáig engedélyezte, majd Terhelt1 és a utónév1 utónevet használó, közelebbről nem tisztázott személyazonosságú érintett másik hívószámú telefonjára 2016. április 12. napjától 2016. július 10. napjáig (nyomozati iratok 345-356. oldal). A nyomozási bíró későbbi, a titkos adatszerzés 2016. június 7. napjától 2016. július 2. napjáig történt engedélyezése tárgyában hozott határozatában már Terhelt5 neve és személyi adatai: városnév2, dátum, anyja neve: anyjanév1 is szerepelnek (nyomozati iratok 357-362. oldal), illetve ebben egyértelmű utalás van arra is, hogy ez a személy azonos a korábbi határozatokban utónév1 utónevet használóként megjelölt személlyel, így figyelemmel a telefonszám és az IMEI szám azonosságra is, egyértelmű a titkos adatszerzéssel érintett személy is.

[168] Valamennyi bírósági határozat alapján beszerzett titkos adatszerzés eredménye az 1998. évi XIX. törvény 206. § (5) bekezdés alapján is felhasználható nemcsak Terhelt5tel, hanem valamennyi vádlottal szemben, mivel a törvényi rendelkezés kimondja, hogy annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, annak eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható.

[169] Mivel az iratok alapján megállapítható, hogy a titkos adatszerzés engedélyezése, meghosszabbítása, végrehajtása, felhasználása tekintetében az engedélyezés időpontjában hatályos törvényi feltételek adottak voltak és azokat betartották, nem volt alapos a bizonyíték kirekesztését célzó védői indítvány, illetve rögzíthető, hogy a titkos adatszerzés eredménye a bűncselekményt elkövető, érintett vádlottakkal szemben is felhasználható volt.

[170] Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos eljárási szabályok a tanúk kihallgatása során sem. A nyomozás során a tanúk kihallgatása az 1998. évi XIX. törvény rendelkezéseinek megfelelően történt, ezt a védelem sem kifogásolta. A bírósági eljárás során tanú6 és tanú7 tanúk kihallgatásakor az 1998. évi XIX. törvény volt hatályban, e

tanúkat az elsőfokú bíróság figyelmeztette az 1998. évi XIX. törvény 82. § (2) bekezdés b) pont szerinti mentességi jogukra.

[171] A Be. hatálybalépése, azaz 2018. július 1. napját követően az eljárási törvény a tanúvallomás kirekesztéséhez vezető szabálysértéseket a következőképpen szabályozza:

- a vallomástétel akadályaira vonatkozó rendelkezések megsértésével kihallgatott tanú vallomása - az e törvényben meghatározott kivétellel - bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe [Be. 169. § (3) bekezdés]

- a tanúzási figyelmeztetés vagy a figyelmeztetésre adott válasz jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a tanú vallomása - a Be. 177. § (3) bekezdésben meghatározott kivétellel - bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe [Be. 177. § (2) bekezdés].

[172] A Be. 177. § (1) bekezdés szerint a tanúzási figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát jegyzőkönyvbe kell venni, az eljárási törvény nem írja elő a figyelmeztetések és válaszok szó szerinti jegyzőkönyvezését. Az elsőfokú bíróság a tanúkat figyelmeztette a Be. 176. § (1) bekezdés a) pont alapján arra, hogy a tanúvallomást megtagadhatják, ha az azt megalapozó körülmények a kihallgatás vagy a bűncselekmény elkövetésének idején fennállnak. A vallomástétel megtagadásának eseteit a Be. 171-172-173-174. § rögzíti, e körbe tartozik a védő által kifogásolt, a Be. 172. § (1) bekezdés esete, mely szerint, aki magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, az ezzel kapcsolatos kérdésben megtagadhatja a vallomástételt. A Be. 176. § (1) bekezdés b)-c)-d) pont szerinti tanúzási figyelmeztetés is elhangzott. A tanúk válaszából, valamint a jegyzőkönyv azon részéből, miszerint a bíró megállapította, hogy a Be. 170. § (1) bekezdése, 171. §, 172. § (1) bekezdése, 173. § (1) bekezdése és 174. § (1) bekezdése értelmében a tanú vallomástételének nincs akadálya, az állapítható meg, hogy a szükséges figyelmeztetések elhangzottak.

[173] Megjegyzendő, hogy a bírósági eljárásban kihallgatott tanúk egyike sem tett vallomásában a vádlottak által vitatott kábítószerrel kereskedést érintően önmagára vagy hozzátartozójára nézve terhelő előadást. Igaz ez tanúll tanú kihallgatására is, aki ugyan a nyomozás során - szabályos figyelmeztetés mellett - a kereskedés tekintetében terhelő vallomást tett egyes vádlottakat érintően, azonban ezt a bírósági szakban nem tartotta fenn, azonban elismerte, hogy Terhelt2tal közösen fogyasztottak kábítószer. A szükséges figyelmeztetések elhangzását - a fentebb bemutatott jegyzőkönyvi kioktatásokon túl - igazolja e tanú esetében az is, hogy saját vallomásában szó van arról a figyelmeztetésről, miszerint nem köteles önmagára vallomást tenni (elsőfokú iratok 80. számú jegyzőkönyv 11. oldal), valamint az a tény is, hogy a tanú vallomásának ismeretében sem a tárgyaláson jelen lévő ügyész, sem a védők nem tettek indítványt a jegyzőkönyv kijavítására vagy kiegészítésére a körben, hogy a megfelelő figyelmeztetés nem hangzott el.

[174] Az ítéltábla utal arra is, hogy az 1998. évi XIX. törvény 82. § (2) bekezdés b) pont, illetve a Be. 172. § (1) bekezdés szerinti mentességi jog korlátozott, vagyis csak azokra a kérdésekre vonatkozik, mellyel a tanú önmagát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná (BH1992. 574., BH1983. 436.), ebből adódóan egyébként a tanú vallomása - nem megfelelő figyelmeztetés esetén - nem teljes egészében esik ki a

bizonyítékok köréből, csak abban a kérdésben nem vehető figyelembe, amellyel kapcsolatban mentességi jog illette meg, és a vallomást megtagadhatta volna (BH2006. 317.), tehát a védői indítvány el körben sem tekinthető megalapozottnak.

[175] Ezek alapján a tanúk vallomása bizonyítási eszközként figyelembe vehető, a bírósági tárgyaláson tett tanúvallomások teljes kirekesztésére nincs perjogi indok, mivel a Be. 167. § (5) bekezdésben felsorolt eljárási szabálysértés, illetve egyéb, a Be. 169. § (3) bekezdés vagy a Be. 177. § (2) bekezdés rendelkezésének megsértése sem valósult meg.

[176] A másodfokú eljárásban több védő is alappal hivatkozott viszont eljárási szabálysértésként arra, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékként értékelte a tényállás 1. pontja esetében Terhelt8 VIII. r. és Terhelt9 IX. r. vádlottak elfogásakor készített jelentés és szemle jegyzőkönyv azon részét, mely a rendőrök előtt tett nyilatkozataikat tartalmazza, illetve tanúként kihallgatták az intézkedő tanú18t, tanú17ot és tanú29et a tekintetben, hogy a terhelték milyen nyilatkozatot tettek a helyszínen.

[177] Az ÍH2005. 7. számú eseti döntésben is megjelenő bírói gyakorlat egységes abban, hogy közvetlen módon nem vehető figyelembe bizonyítékként a rendőri jelentésnek az a része, amely valakinek a cselekménnyel kapcsolatos közléseit tartalmazza. A rendőri jelentésbe foglalt nyilatkozat tartalma nem válhat közvetett módon úgy sem a bizonyítás részévé, hogy a közöltek tartalmára a jelentést készítő rendőröket a nyomozó hatóság vagy a bíróság tanúként meghallgatja, ez ugyanis a kihallgatásra vonatkozó garanciális szabályok megkerülését jelentené.

[178] Az eljárási cselekmény idején hatályos 1998. évi XIX. törvény Be. 168. § (1) bekezdés értelmében a gyanúsított és a tanú kihallgatásáról és a szembesítésről jelentés nem készíthető. A büntetőeljárásban gyanúsított pozícióba kerülő személy cselekménnyel kapcsolatos közlése vallomás formájában válhat a bizonyítás eszközévé, amely vallomást jegyzőkönyvbe kell foglalni.

[179] A jegyzőkönyv vonatkozásában a gyanúsítottak az 1998. évi XIX. törvény 166. §-ban meghatározott jogosultságai is vannak, például a szó szerinti jegyzőkönyvezés és a jegyzőkönyv kijavításának vagy kiegészítésének indítványozása, a jegyzőkönyv megismerésének az oldalankénti aláírással történő igazolása, az eljárással összefüggő esemény vagy nyilatkozat jegyzőkönyvezésének kérése.

[180] Ezen túlmenően az 1998. évi XIX. törvény 117-118. § pontosan szabályozta azt is, hogy a gyanúsított kihallgatása előtt milyen figyelmeztetésnek kell elhangoznia, illetve, hogy a figyelmeztetést, valamint a terheltnek a figyelmeztetésre adott válaszát jegyzőkönyvbe kell venni, ennek elmaradása esetén a terhelt vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.

[181] Az elsőfokú ítéletben hivatkozott, rendőri jelentésbe és a szemléről készült jegyzőkönyvbe foglalt, törvényes figyelmeztetés nélkül elhangzottak csak akkor vehetők figyelembe bizonyítékként a büntetőeljárásban, ha a nyilatkozat tartalmát az így meghallgatott személy az eljárási pozíciójához kötődő törvényes figyelmeztetése után

fenntartotta, ekkor ugyanis a fenntartással ez is a vallomásának a részévé válik. Tekintettel arra, hogy ez az eljárás során nem történt meg, a bíróságnak nem lehet figyelembe venni a rendőri jelentés, a szemléről készült jegyzőkönyv, illetve tanú18, tanú17 és tanú29 tanúvallomásának azon részét, melyben a rendőri intézkedés alá vont személyek által elhangzottakat tartalmazza, hanem a terheltek nyomozati és tárgyalási vallomásaiban elmondottakat kell mérlegelni.

[182] A védelmi hivatkozásokkal szemben azonban nem az egész jelentés, az egész szemléről készült jegyzőkönyv, illetve tanú18, tanú17 és tanú29 teljes tanúvallomása kirekesztése indokolt, kizárólag azokat a részeket nem lehet e bizonyítási eszközök esetében figyelembe venni, mely a terhelteknek a rendőri intézkedéskor történt előadásait tartalmazza.

[183] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nincs.

[184] A vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és korábbi elítéléseikre vonatkozó adatokat - melyek a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írtak szerint nem a tényállás részei - pontosítja a vádlottak nyilvános ülésen tett nyilatkozatai, az erkölcsi bizonyítványok és a beszerzett előzményi ítéletek és büntetés-végrehajtási értesítők alapján az alábbiak szerint:

[185] - Terhelt1 I. r. vádlott 9 osztályt végzett. Esetében

[186] - a 3. sorszám alatt feltüntetett, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.VIII.30684/2015/7. számú ítéletében helyesen garázdaság vétsége és ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt ítélte el, e büntetését dátum1 napjától kezdte meg letölteni.

[187] - a 4. sorszám alatt feltüntetett Pesti Központi Kerületi Bíróság ítélet száma helyesen 2.B.VIII.13053/2015/10. szám, a bíróság dátum2 napja között elkövetett, 2 rb., az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdés szerinti kábítószerrel visszaélés büntette és az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdésbe ütköző és a (6) bekezdés a) pont szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt, mint visszaesőt ítélte el.

[188] - az 1-2. és 4. sorszám alatt feltüntetett ítéletekkel kiszabott büntetéseket a Pesti Központi Kerületi Bíróság a dátum3 napján kelt és dátum4 napján jogerőre emelkedett 2.Bpk.40996/2021/9. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta, az összbüntetés tartamát 4 év 4 hónap 20 nap szabadságvesztésben állapította meg azzal, hogy az elítélt visszaeső és feltételes szabadságra nem bocsátható. E büntetést dátum5 napján kezdte meg letölteni.

[189] - az 5. sorszám alatt feltüntetett, a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság ítéletének ügyszáma helyesen 26.Bf.9834/2010/21. szám, a bíróság 13 rb. lopás büntette miatt ítélte el.

[190] - a 6. sorszám alatt feltüntetett ítéletét mellőzi.

[191] - a 7. sorszám alatt feltüntetett ítéletekkel a bíróság dátum6 napján elkövetett, az 1978. évi IV. törvény 282/B. § (2) bekezdés a) pont I. fordulataba ütköző és a (7) bekezdés b) pont I. fordulata szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette és az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdésbe ütköző és az (5) bekezdés a) pont szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt ítélte el.

[192] - a 8. sorszám alatt feltüntetett összbüntetési ítélettel kiszabott büntetésből dátum7 napján bocsátották feltételes szabadságra, a feltételes szabadság dátum8 napján járt le.

[193] - feltünteteti továbbá, hogy ellene a Város1i Rendőrkapitányságon ügyszám7 bü. számú ügyben dátum9 napján elkövetett embercsempészás büntette miatt indult eljárás, e folyamatban lévő büntető ügyben dátum10 őrizetbe vették, ezt követően a városnév Járásbíróság a dátum11 napján megtartott ülésen meghozott ügyszám6 számú végzéssel letartóztatását rendelte el, jelenleg is ezen kényszerintézkedés hatálya alatt áll.

[194] Terhelt2 II. r. vádlott legmagasabb iskolai végzettsége 12 osztály, szakképzettsége nincs. Jelenleg bejelentett munkahellyel nem rendelkezik, alkalmi munkából él, anyagbeszerzéssel és a gépkocsi karbantartással foglalkozik, havi jövedelme 200.000,- forint. Élettársi kapcsolatban él név10val, aki dolgozik, a háztartásunk bevétele havonta 400-450.000,- forint.

[195] Terhelt3 III. r. vádlott egy pékségben dolgozik eladóként, illetve 2021. szeptembertől a cégnév1 alkalmazásában áll takarító munkakörben, melyből havi átlag 194.000,- forint jövedelemre tesz szert. Immun- és pajzsmirigybetegség, valamint ízületi gyulladás miatt áll rendszeres orvosi kezelés alatt. Büntetlen előéletű, esetében mellőzi a korábbi elítélésre vonatkozó adatok feltüntetését.

[196] Terhelt5 V. r. vádlott jelenleg a cégnév2 alkalmazásában karbantartóként és a cégnév3 alkalmazásában rakodó munkásként dolgozik, havi jövedelme 400-500.000,- forint. Élettársi kapcsolatban él, élettársa foglalkozása influenzszer, havi jövedelme 150.000,- forint. Esetében

[197] - az 1. sorszám alatt feltüntetett, a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság ítéletének ügyszáma helyesen 5.Bf.301/2017/31. szám, a vádlottat a Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulataba ütköző és a (2) bekezdés c) pont szerint minősülő kábítószer birtoklása büntette miatt ítélték el. E büntető ügyben volt előzetes letartóztatásban 2017. szeptember 20. napjától, büntetését dátum12 napján kezdte meg letölteni, feltételes szabadságra dátum13 napján bocsátották, a vádlott ebben az ügyben dátum14 napjáig feltételes szabadság hatálya alatt áll.

[198] - a 2. sorszám alatt feltüntetett, a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítélet ügyszáma helyesen 15.B.IX.22265/2013/87. szám.

[199] - feltünteti továbbá, hogy a városnév²i II. és III. Kerületi Bíróság a dátum¹⁵ napján kelt 6.B.71/2017/9. számú ítélettel, mely a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.7301/2017/5. számú határozattal dátum¹⁶ napján emelkedett jogerőre, dátum¹⁷ napján ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 120.000,- forint pénzbüntetésre és 1 év 4 hónap járművezetéstől eltiltásra ítélte.

[200] Terhelt⁶ VI. r. vádlott szakképzettsége személy- és vagyonőr. Édesanyja vendéglátó-ipari egységében felszolgálóként és egy zöldségpucoló üzemben árubeszerzőként dolgozik, havi jövedelme 300-400.000,- forint. Élettársának a havi jövedelme 210.000,- forint. Büntetlen előéletű, esetében mellőzi a korábbi elítélésre vonatkozó adatok feltüntetését. Ellene a cselekmény elkövetése után a városnév³ Rendőrkapitányságon 1257/2019. bü. szám alatt dátum¹⁸ napján elkövetett sikkasztás büntette miatt eljárás indult.

[201] Terhelt⁷ VII. r. vádlott szakképzettsége hivatásos gépkocsivezető. Jelenleg a cégnév⁴ alkalmazásában áll futárként, havi jövedelme 250-300.000,- forint. A felesége is dolgozik, a háztartás összbevétele havonta 450.000,- forint. Cukorbetegség, szívbetegség, koleszterin- és keringési problémák miatt állandó gyógyszeres kezelésre szorul.

[202] Terhelt⁸ VIII. r. vádlott az általános iskola 8 osztályát és 3 év szakmunkásképző iskolát végzett, de nem tett szakmunkás vizsgát, így járműfényező szakképzettséget nem szerzett. A büntetés-végrehajtási intézetbe kerülése előtt a használt autó eladásával-vételével foglalkozó cégnév⁵ alkalmazásában állt. Bejegyzett élettársi kapcsolatban él. Egy kiskorú gyerek eltartásáról gondoskodik, aki a volt élettársával él közös háztartásban. Étel allergiája miatt rendszerese gyógyszeres kezelésben részesül. A cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű, esetében

[203] - a 2. sorszám alatt feltüntetett ítélet kelte helyesen dátum¹⁹ napja, a cselekmény elkövetési ideje dátum²⁰ napja.

[204] - feltünteti továbbá, hogy az városnév⁴ Járásbíróság a dátum²¹ napján kelt 3.B.9/2021/2. számú ítélettel, mely a városnév⁵ Törvényszék mint másodfokú bíróság 12.Bf.59/2021/9. számú határozatával dátum²² napján emelkedett jogerőre, dátum²³ napja között elkövetett, a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt 2 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, illetve elrendelte az 1. sorszám alatt feltüntetett szabadságvesztés büntetés végrehajtását. A VIII. r. vádlott dátum²⁴ napjától e szabadságvesztés büntetését tölti.

[205] Terhelt⁹ IX. r. vádlott ellen a cselekmény elkövetése után a helység¹ Rendőrkapitányságon 6587/2016. bü. szám alatt dátum²⁵ napján elkövetett garázdaság büntette miatt eljárás indult.

[206] Terhelt¹⁰ X. r. vádlott szakképzettsége pénzügyi-biztosítási tanácsadó. Jelenleg autótakarítóként dolgozik a cégnév⁶ alkalmazásában, havi jövedelme 300.000,- forint. Vérplazma adásra jár, melyből alkalmanként 8.000,- forint jövedelemre tesz szert. Családi állapota házas, felesége a cégnév⁷ alkalmazásában áll, havi jövedelme 270.000,- forint.

Tartozása 20 millió forint hitel, melynek havi törlesztő részlete 140.000,- forint. Vagyona a lakcímeiként szereplő ingatlan ½ része.

[207] Terhelt1 I. r. vádlott estében a 6. sorszám alatti elítélés, valamint Terhelt3 III. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott korábbi elítélései feltüntetésének mellőzését az indokolta, hogy a Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondat értelmében büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat a közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény - így pl. az előéletből fakadó súlyosabb büntetés - az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben. Ez alól egyetlen kérdésben lehetséges az eltérés: a Btk. 97. § (2) bekezdés 2. mondat értelmében visszaesés és az ahhoz fűződő, e törvényben meghatározott hátrányos jogkövetkezmények a Be. 389. § szerint, az újabb bűncselekmény elkövetéséhez legközelebbi időpontban a bünygyi nyilvántartásból beszerzett adatok alapján akkor is megállapítandók, ha utóbb ezek az adatok törlésre kerültek (BH2019. 154.) A bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény alapján a bünygyi nyilvántartás a büntetések nyilvántartása mellett tartalmazza a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartását is. Ez utóbbi nyilvántartásba egyebek mellett azon személyek korábbi elítéléseivel kapcsolatos adatok kerülnek, akiknek az adatait a büntetések nyilvántartásából a mentesítés folytán törölték (2009. évi XLVII. törvény 15. § a) pont). Ha azonban az elítélttel kapcsolatos adatok a mentesítést követően a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásából is törlésre kerültek, hátrányos jogkövetkezmény ezen elítélés miatt a terhelttel szemben a Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondatának II. fordulata alapján már nem alkalmazható, azaz a törölt elítélés, az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességet növelő súlyosító körülményként, de pl. az üzletszerű minősítés alapját képező tényként sem értékelhető. Mivel az erkölcsi bizonyítvány adatai szerint a hátrányos jogkövetkezmények alatt állók nyilvántartásából Terhelt1 I. r. vádlott esetében a 6. sorszám alatti elítélés, valamint Terhelt3 III. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott előzményi elítélésének adatait törölték, azok nem szerepelnek a bíróság által lekért erkölcsi bizonyítványokban sem, ezen elítéléseket nem lehet a korábbi büntetések között feltüntetni és nem vehetők figyelembe a büntetés kiszabása körében sem, mivel ezt jelen ügyben Terhelt1 esetében sem a visszaeséssel kapcsolatban értékelte a bíróság. Erre tekintettel állapította meg a másodfokú bíróság, hogy Terhelt3 III. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak büntetlen előéletűnek minősülnek.

[208] Az elsőfokú bíróságnak a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként feltárt bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló történeti tényállása a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pont alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás hiányos, ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást kiegészítette, illetve helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján.

[209] A tényállás bevezető részét a 14. oldal első bekezdésben annyiban pontosítja, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak 2015. közepétől kábítószer kereskedelemmel foglalkoztak, főként városnév2 területén marihuána, amfetamin és MDMA tartalmú, úgynevezett extasy tablettákat szereztek be és értékesítettek.

[210] A tényállás bevezető részét a 14. oldal első bekezdés után kiegészíti azzal, hogy

[211] - Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak önállóan döntöttek az egyes beszerzésekről és eladásokról, egymástól függetlenül kötöttek üzleteket, konkrét üzleteket maguk bonyolítottak, nem kellett elszámolniuk egymásnak. Az egyes kábítószer vásárlásokat és eladásokat önállóan intézték, felügyelték, sokszor nem is tudtak egymás üzletéről.

[212] - Miután Terhelt1 I. r. vádlott letartóztatásba került, illetve jogerős szabadságvesztés büntetést töltött, a kábítószer kereskedelemben feladatait jórészt élettársa, Terhelt3 III. r. vádlott vette át és ezt követően Terhelt2 II. r. vádlottal közösen végezte a kábítószer kereskedelmi tevékenységet, részt vett a pénzek átadásában, tartotta a kapcsolatot a megrendelőkkel, szállította a kábítószert, intézte annak tárolását.

[213] A tényállás bevezető részéből a 14. oldal utolsó kettő és a 15. oldal első bekezdést mellőzi és helyére azt illeszti, hogy „Terhelt1 I. r. vádlott azt követően, hogy az ellene a helység2 Rendőrkapitányságon 1310-1005/2016. bü. számon – a 2. vádpontban részletezett cselekmény miatt – indult ügyben dátum26 napjától előzetes letartóztatásba került, majd más ügyben jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetést töltött, a büntetés-végrehajtási intézetbe ismeretlen módon becsempészett telefonokon tartotta a kapcsolatot Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakkal, sok esetben tanácsot, javaslatot adott nekik a kábítószerek megvásárlásának, eladásának körülményeiről, de a döntés joga a többi vádlott kezében volt.”

[214] A tényállás bevezető részét a 15. oldal negyedik bekezdésben kiegészíti azzal, hogy Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak a kábítószerek adásvételét rendszeresen folytatták.

[215] A tényállás bevezető részében a 15. oldal ötödik bekezdéséből mellőzi az „I. r. és II. r. vádlottak instrukcióinak megfelelően” részeket.

[216] A tényállás bevezető részét a 15. oldal hetedik bekezdésben kiegészíti azzal, hogy Terhelt7 VII. r. vádlott a kábítószereket azért kívánta megvásárolni, hogy azok továbbértékesítése révén rendszeres haszonra tegyen szert.

[217] A tényállás 1. pontjának

[218] - első bekezdéséből mellőzi az „500.000,- forint ellenében” részt

[219] - első bekezdését pontosítja és kiegészíti azzal, hogy a gépkocsiból lefoglalt 1000 darab extasy tabletta 65,4 gramm MDMA-bázist tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 327 %-a, 3,27-szerese (vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 1309-1313. oldal), a gépkocsiból lefoglaltak a kesztyűtartóban egy márkanév1 és a légzsák helyén a kábítószer mellett egy márkanév2 feliratú digitális mérleget, melyek felületén kábítószer, kábítószer-prekurzor vagy új pszichoaktív anyag nem volt kimutatható (szemle jegyzőkönyv

nyomozati iratok 1137-1143. oldal, vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 1319-1327. oldal)

[220] - második bekezdését pontosítja és kiegészíti azzal, hogy a Terhelt8 VIII. r. vádlott lakásán lefoglalt 482,87 gramm marihuána totál-THC tartalma 51,54 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 42,95 %-a, a lefoglalt 9 darab, összesen 2,82 nettó tömegű tabletta 0,36 gramm MDMA-bázist tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 1,8 %-a, Terhelt8 VIII. r. vádlott lakásán lefoglalt kábítószeres hatóanyag tartalma összesen a jelentős mennyiség alsó határának 44,75 %-a (vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 1319-1327. oldal)

[221] - negyedik bekezdését pontosítja akként, hogy Terhelt8 VIII. r. vádlott gépkocsijában és lakásán lefoglalt tabletták összesen 65,76 gramm MDMA-bázist tartalmaznak, míg a marihuána totál-THC tartalma 51,54 gramm, amely együttesen a jelentős mennyiség alsó határának 371,75 %-a, 3,71-szerese.

[222] A tényállás 2. pontjának

[223] - harmadik bekezdés első mondatát kiegészíti azzal, hogy Terhelt5 V. r. vádlott a cím47 szám alatt Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal is találkozott, majd először Terhelt5, pár perccel később Terhelt1 távozott a házból (nyomozati iratok 627-639., 681-688. és 785/A-B-C. oldal)

[224] - harmadik bekezdés első mondatát után illeszti, hogy „Az ellenérték kifizetése után Terhelt5 V. r. vádlott találkozott Terhelt6 VI. r. vádlottal és átvette tőle a kábítószer, majd a út3 számsor szám alatti üzemenyagtöltő állomásra ment.” (nyomozati iratok 627-639., 681-688. és 785/A-B-C. oldal)

[225] - utolsó előtti bekezdését pontosítja annyiban, hogy Terhelt1 I. r. vádlott elfogására dátum26 napján 16:20 perckor a cím48 és cím49 utca kereszteződésében kerül sor (nyomozati iratok 3919. oldal)

[226] - utolsó bekezdését pontosítja akként, hogy a lefoglalt marihuána totál-THC tartalma 184,6 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 153 %-a, 1,53-szerese (vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 1099-1103. oldal).

[227] A tényállás 3. pontjának utolsó bekezdését pontosítja akként, hogy a lefoglalt amfetamin 79 gramm amfetamin bázist tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 790 %-a, 7,9-szerese (vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 979-983. oldal).

[228] A tényállás 4. pontjának második bekezdését kiegészíti azzal, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott lakóhelyén a konyhaszekrény tetejéről lefoglaltak továbbá számolatlan mennyiségű steril önzáró nejlon tasakot, illetve egy ajándék tasakból digitális mérőkanalat, melynek felülete amfetaminnal szennyezett (szemle jegyzőkönyv nyomozati iratok 2881-2891. oldal,

vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 2919-2921. oldal), azonban nem lehetett kétséget kizáró módon azt megállapítani, hogy ezek a tárgyak kinek a tulajdonát képezték, mikor kerültek a lakásba, ki vitte oda és arról tudott-e a IV. r. vádlott.

[229] A tényállás 4. pontjának harmadik bekezdését pontosítja akként, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott lakóhelyén lefoglalt amfetamin 25 gramm amfetamin bázist tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 250 %-a, 2,5-szerese (vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 2919-2921. oldal).

[230] A tényállás 4. pontjának ötödik bekezdésében az „instrukciójára” szó helyébe a „tanácsára” szót illeszti.

[231] A tényállás 4. pontjának utolsó bekezdését pontosítja akként, hogy a Terhelt3 III. r. vádlottól lefoglalt amfetamin 30,8 gramm amfetamin bázist tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 308 %-a, 3,08-szorosa (vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 2657-2658. oldal).

[232] A tényállást a 4. pont után az alábbi bekezdéssel egészíti ki: A vádlottak magatartásaival érintett kábítószeresek összehatóanyag tartalma:

- Terhelt1 I. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 10,38-szorosa,
- Terhelt2 II. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 15-szöröse,
- Terhelt3 III. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 5,58-szorosa,
- Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 2,5-szerese,
- Terhelt5 és Terhelt6 VI. r. vádlottak esetében a jelentős mennyiség alsó határának 1,53-szerese,
- Terhelt7 VII. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 9,43-szorosa,
- Terhelt8 VIII. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 3,71-szerese,
- Terhelt9 IX. r. vádlott esetében a csekély mennyiség felső határának 0,7 %-a,
- Terhelt10 X. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 7,9-szerese.

[233] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[234] A törvényszék a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján megjelölte és ennek keretében a szükséges mértékben ismertette is a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

[235] Amennyiben a bizonyítási eszköz nem esik értékelési tilalom alá, nem volt törvénysértő beszerzési mód miatt kirekesztendő, sor kerülhet a ténybeli alapokon nyugvó tartalmi vizsgálatra, mely arra a kérdésre adja meg a választ, hogy az adott bizonyítási eszköz által hordozott bizonyító tény ténylegesen milyen mértékben alkalmas a bizonyítandó tény bizonyítására.

[236] Ennek során a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg [Be. 167. § (4) bekezdés]. A Be. 167. § (3) bekezdés értelmében - miszerint a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító erejük - a bizonyítékok mérlegelésének szabadsága azt jelenti, hogy mindig a bírói mérlegelés dönti el az adott bizonyítási eszköz jelentőségét és bizonyító értékét, mely tevékenységről a bíróságnak az indokolási kötelezettség teljesítése körében kell számot adnia.

[237] Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján röviden meg kell indokolnia, hogy a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el. Az indokolás akkor perrendszerű, ha nyomon követhető módon kitűnik, hogy a bíróság a tényállást mire alapította. Ekkor van abban a helyzetben a másodfokú bíróság, hogy ellenőrizni tudja, hogy a mérlegelés teljeskörű, valamennyi bizonyítékra kiterjedő volt-e és az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékoknak a megállapított tényállás megfelel-e.

[238] Az ítéltábla nem osztotta a védelemnek a fellebbezés indoklásában kifejtett azon kifogásait, melyek szerint a törvényszék mérlegelő tevékenységéről nem számolt be. Az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában nemcsak részletesen számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, hanem az egyes bizonyítékok ismertetése után nyomon követhető és ellenőrizhető módon megindokolta, hogy mely bizonyítékokra alapította a tényállást. Az ítélet indoklása a teljes nyomozati és bírósági iratanyag tükrében nyomon követhető, ennek keretében megállapítható belőle az egyes vádlottakat érintően, hogy az elsőfokú bíróság a védekezések körében mit nem fogadott el. A törvényszék tényállási pontonként megindokolta, hogy egyes releváns körülményeit mely bizonyítékok alapján találta bizonyítotttnak, az ellentétes tartalmú bizonyítékok közül melyiket és milyen indokok alapján fogadta el.

[239] A fentiekből két dolog is következik:

[240] - Az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett, a tényállás megváltoztatásán keresztül a bűnösnek kimondott vádlottak felmentésére irányuló fellebbezés valójában a meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését célozta. Az irányadó perrendi szabályok szerint azonban ez a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett a felülmérlegelési tilalomra figyelemmel [Be. 593. § (2) bekezdés], mely az első fokon lefolytatott bizonyítást védi. Ennek tartalmát a Kúria az EBH2019.B.9. számú döntés indokolásának [53]

bekezdésében akként fogalmazta meg, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. A másodfokú bíróságnak a tényállás kiegészítése, pontosítása során is az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie, ebben az esetben nem beszélhetünk a felülmérlegelési tilalom megsértéséről, hiszen ez a Be. 592. § (2) bekezdés szerinti részbeni megalapozatlanság kiküszöbölésének törvényes eszköze.

[241] - Az eljárási törvény az ítéletre lényeges kihatással lévő relatív eljárási szabálysértések [Be. 609. § (2) bekezdés d) pont] között sorolja fel az indokolási kötelezettség nem teljesítését. Mivel az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét teljesítette (megfelelően számot adott döntéshozatali tevékenységéről, nyomon követhető, hogy a tény- vagy jogkérdések tekintetében melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett, és amelyre a döntését alapította), alaptalan volt az ítélet nem megfelelő bizonyítékértékelési tevékenység miatti, védelmi oldalról előterjesztett, hatályon kívül helyezést célzó fellebbezés.

[242] A törvényszék mérlegelő tevékenysége nem állt ellentétben a logika szabályaival, formailag szabályos volt és annak helyességével szemben tartalmilag sem támasztható alapos kétség.

[243] Mivel a védők a fellebbezés indokolásában érintették a közvetett bizonyítás eredményességét, a másodfokú bíróság utal arra, hogy bizonyításelméleti szempontból alapvetően téves az a védői érvelés, miszerint a közvetlen bizonyítékok hiánya egyértelműen kizárja a kétséget kizáróan bizonyítottság lehetőségét, illetve, hogy a közvetett bizonyítékok megléte esetén közvetlen bizonyíték szükséges a bűnösség kétséget kizáró bizonyítására.

[244] Közvetlen a bizonyíték, ha magára a bizonyítandó tényre vonatkozik, elfogadása esetén a bizonyítandó tény nyomban, mindenféle közvetítés nélkül megállapítható. Közvetett a bizonyíték, ha nem közvetlenül a bizonyítandó tényre vonatkozik, hanem egy azzal összefüggő más tényre, amelyből már helyes következtetéssel, bizonyos valószínűséggel lehet következtetni a bizonyítandó tényre. Mind a közvetlen, mind a közvetett bizonyíték lehet eredeti (tehát a bizonyítandó tényhez nem áttételen keresztül kapcsolódó) és származékos (a bizonyítandó tényhez áttételesen kapcsolódó).

[245] Amennyiben a bizonyítási eljárás eredményeképpen nincs közvetlen bizonyíték, a közvetett bizonyítás kerül előtérbe.

[246] A közvetlen és a közvetett bizonyítás esetében sem lehet szem elől téveszteni, hogy a bizonyítás célja: a bizonyító és bizonyítandó tények közötti, büntetőjogilag jelentős kapcsolat feltárása a Be. 167. § (3) és (4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

[247] A közvetett bizonyítás esetében is irányadóak a Be. 167. §-ban megfogalmazott bizonyítékértékelési szabályok, azonban a törvény a közvetett bizonyítás módszerét nem határozza meg, ahogy egyébként a közvetlen bizonyítás esetében sem ad más, eltérő szabályozást, hiszen a bizonyítékok értékelésekor a hatóságok a büntető eljárási törvényben meghatározott bizonyítás rendszerében, a bizonyítékoknak a törvény, a logika és észszerűség

szabályainak megfelelő mérlegelésével alakítják ki meggyőződésüket. Közvetett bizonyítás esetében is igaz, hogy az adott bizonyítási eljárásban rendelkezésre álló bizonyítási eszköz bizonyító értékét körültekintően kell mérlegre tenni, valójában nincs olyan közvetett bizonyítási módszer, ami kötelező, hiszen az egyes elméletek (láncelmélet, kötélmélet, háló modell) nem minden ügyben alkalmazhatók, illetve a bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése más más eredményre vezethet. A meggyőződés kialakulásának logikai folyamatát a határozatban fel kell tárni oly módon, hogy annak menete érthető, követhető, logikai rendszernek megfelelő legyen, mely ezáltal teszi lehetővé annak helyessége ellenőrzését.

[248] A jogalkotó a büntető eljárási törvényben nem tesz különbséget a közvetlen és közvetett bizonyítékok között, így mindig az adott konkrét ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése alapján lehet azt eldönteni, hogy a rendelkezésre álló – akár közvetlen, akár közvetett – bizonyítékok alapján kétséget kizáró ítéleti bizonyossággal megállapítható-e a vádlott terhére rótt bűncselekmény elkövetése, mely egyúttal kizárja minden más változat előfordulásának lehetőségét is. A közvetett bizonyítással számos bírósági határozat is foglalkozik, így a másodfokú bíróság utal a BH1977. 484., a BH2003. 145. és a BH2021. 35. számú eseti döntésben megfogalmazottakra.

[249] Az ítéltábla az egyes tényállásokat érintő bizonyítékok számbavétele előtt kitér még arra, hogy az 57/2007. számú kollégiumi véleményben is kifejtésre került, hogy annak megállapításához, hogy valamely anyag kábítószer tartalmaz-e, és ha igen - a tiszta hatóanyag-tartalmat alapul véve - milyen mennyiségben, különleges szakértelem szükséges, ezért e kérdés megválaszolására a hatóságok helytállóan vontak be vegyész-szakértőt. A cselekmény minősítésére kihatással bíró kábítószer mennyiségének megállapításakor - a vegyész-szakértői vélemény alapulvételével - annak tiszta hatóanyag-tartalma mérvadó. Az elsőfokú bíróság a vegyész-szakértők véleményét elfogadva határozta meg a tényállásban a tiszta hatóanyag tartalmát. A másodfokú bíróság ezt annyiban pontosította valamennyi tényállás esetében, hogy a lefoglalt kábítószerek hatóanyagtartalmát a B. 7. § (4) bekezdésben foglaltak - a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére - figyelembevételével a legkedvezőbb módon számolva határozta meg.

[250] A tényállás bevezető részét, illetve a 2-3-4. pontját érintően rendelkezésre állt a titkos adatszerzés eredménye, ezzel kapcsolatban a vádlottak és védők részéről kifogásként fogalmazódott meg, hogy nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a rögzített beszélgetések kik között hangzottak el. Érvként fogalmazták meg többek között, hogy a titkos adatszerzés eredményét tartalmazó jelentésben a nyomozó hatóság ugyan hang alapján megállapította a hívó és hívott feleket, de ez önmagában nem elegendő az azonosításhoz.

[251] Az iratok részét képező, az eljárási törvény szerint a titkos adatszerzés eredményét tartalmazó jelentésekben valóban az egyes időpontok és hívószámok mellett a hatóság több esetben beazonosította és megjelölte a beszélgető felek személyazonosságát, amennyiben erre sor került, a rendőri jelentés szerint ennek alapját általában a beszélgetésben részt vevők hangja képezte. Ez nem más, mint a titkos adatszerzés eredményének, a konkrét beszélgetéseknek egy adott személyhez köthetősége kapcsán az adott hatóság következtetése, a Be. 167. § (4) bekezdés szerinti értékelő tevékenység eredményének közlése, melynek ellenőrzése a bíróság feladata.

[252] A bíróságnak az adott ügyben rendelkezésre álló összes bizonyíték alapján számot kell adnia arról, hogy a titkos adatszerzés eredményeként rögzített egyes beszélgetések kapcsán milyen bizonyítékok, ténybeli következtetés, logikai út alapján jutott arra a következtetésre, hogy az adott beszélgetésnek kik a résztvevői, a személyek beazonosíthatóságának vizsgálata ugyanúgy a mérlegelő tevékenység részét kell képeznie, mint a beszélgetés konkrét tartalmának elemzése, az, hogy a „virágnyelven” történő konspiratív párbeszéd alapján milyen következtetések vonhatók le. Nem kizárt, hogy a bíróság a bizonyítékok összességében történő értékelésének eredményeképpen ugyanarra a megállapításra jut, mint a jelentést készítő hatóság, de a vizsgálati folyamatot dokumentálni szükséges.

[253] Általánosságban elmondható, hogy a gyakorlatban számos bizonyítási eszköz állhat rendelkezésre, mely a beszélgetésben részt vevő személyek azonosításának alapjául szolgálhat. A teljesség igénye nélkül, ilyen lehet például:

- a személy azon a telefonszámon beszél, amelynek ő az előfizetője,
- a személytől lefoglalják a lehallgatással érintett hívószámú telefont/sim kártyát, előfizetői szerződést,
- a személy nem vitatja, hogy az adott hívószámon ő folytatott beszélgetést,
- tanú/terhelti vallomás áll rendelkezésre, hogy az adott hívószámon kivel történt beszélgetés,
- a rögzített beszélgetések konkrét tartalma alapján (például nevek említésével, egymás megszólításával, az elmondott szöveg alapján stb.) beazonosíthatók a beszélgető partnerek,
- egy megfigyelésről készített jelentés adatai vagy egy rendőri intézkedés során rögzített magatartássorozat/időpont/helyszín pontosan illeszkedik a beszélgetés tartalmához és ez alapján azonosíthatók a szereplők,
- audovizuális média (hang) szakértő bevonásával a rögzített beszélgetés összehasonlító elemzésével megállapítható a beszélgetést folytató személy azonossága.

[254] Természetesen minden ügyben a rendelkezésre álló összes bizonyíték tükrében kell állást foglalni, hogy a titkos adatszerzés eredménye milyen következtetések, megállapítások levonására alkalmas. Kétségtelen, hogy a hanganyagok lejátszására - egy kivételével - az elsőfokú eljárásban nem került sor, erre vonatkozóan bizonyítási indítvány nem érkezett sem az ügyész, sem a vádlottak és védők részéről és a törvényszék sem látta ezt szükségesnek. A másodfokú bíróság jelen ügyben a hanganyagok lejátszása és szakértő bevonása hiányában sem tekintette a tényállást felderíthetetlennek és bizonyítás felvételét sem tartotta indokoltnak, ugyanis az elsőfokú bíróság a jelentéseket tárgyalás anyagává tette, az előbbiekben példaként említett lehetőségek közül - a szakértő kirendelésével történő azonosítás kivételével - a jelentésekben mindegyikre voltak megfelelő adatok, így a rögzített beszélgetésekben részt vevő vádlottak személyazonossága kétséget kizáróan megállapítható.

[255] A személyek beazonosíthatósága tekintetében az elsőfokú bíróság - az indokolásból kitűnően - a nyomozó hatóság és az ügyészség álláspontjával egyező következtetésre jutott, ítéletének indokolásában szerepelnek logikai következtetések, melyekkel a másodfokú bíróság is egyetértett, illetve azt továbbiakkal egészíti ki.

[256] A titkos adatszerzés eredménye az ítéleti tényállás bevezető részében megállapítottak, illetve - az 1. tényállás kivételével - az egyes konkrét tényállások bizonyítása körében is felhasználásra került. A cselekménysorozatban meghatározó szerepet az vezetéknevű család játszott, valamennyi vádlott magatartása hozzájuk kapcsolódik, így a beszélgetések nagy részében az I-II-III. r. vádlottak is szerepelnek, vagy egymással, vagy a többi vádlott társukkal kommunikálnak, illetve a velük beszélgető vádlottak útján lehet eljutni további vádlottakhoz is.

[257] Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak az eljárás során nem vitatták, hogy a beszélgetéseket ők folytatták, lényegében azok tartalma kapcsán konkrét védekezést terjesztettek elő, arra hivatkoztak, hogy abban nem kábítószerrel volt szó. Az eljárás egyéb adatai alapján is azonosíthatók voltak az általuk használt telefonszámok, a másodfokú bíróság a konkrét tényállásoknál is utal majd az azonosítás menetére, általánosságban példaként az alábbiakat emeli ki:

[258] - a telefonszám12 hívószámú készüléket lefoglalták a rendőri intézkedés során Terhelt1 I. r. vádlottól (nyomozati iratok 3997. oldal),

[259] - tanú11 az elsőfokú bíróság által elfogadott nyomozati vallomásában (900-902. oldal) az elért beszélgetések kapcsán akként nyilatkozott, hogy Terhelt1rel beszélgetett a telefonszám12 hívószámú telefonon (nyomozati iratok 616. oldal), illetve Terhelt2tal a telefonszám13 hívószámú telefonon (nyomozati iratok 425. és 429. oldal),

[260] - Terhelt3 a telefonszám14 hívószámú telefonon történt beszélgetéskor akként mutatkozott be: „terhelt3 vagyok, terhelt1nek a felesége” (nyomozati iratok 699. oldal), de ezt a számot adta meg egy beszélgetésben Terhelt2 is terhelt3a elérhetőségeként (nyomozati iratok 469. oldal),

[261] - az I-II-III. r. vádlottak beazonosítása annak ellenére nem volt kérdéses az ügyben, hogy rendszeresen cserélték a használt telefonok hívószámát, ugyanis számos esetben a beszélgetésekben nevükön szólították egymás (terhelt1, becenév7, becenév7kám, terhelt3), vagy a másik keresztnévét említve beszéltek róla, illetve sok esetben olyan információkat közöltek, mely alapján szintén lehetett azonosítani őket (például I-II. r. vádlottak beszélgetéseiben előfordul, hogy „anyunál vagyok”, a III. r. vádlott beszél a kényszerintézkedés alatt lévő másik hozzátartozójáról), így kétséget kizáróan igazolt, hogy a nyomozati iratokban szereplő, hozzájuk köthetően feltüntetett telefonszámokon ők beszéltek.

[262] Az elsőfokú bíróság a tényállás bevezető részében megállapította, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak 2015. közepétől kábítószerkereskedelemmel

foglalkoztak. Ez a kezdő időpont a tanúvallomások, a tényállás 1. pontjában foglalt cselekmény és a titkos adatszerzés alapján I-II. r. vádlottakat érintően megalapozott.

[263] A III. r. vádlott védője ugyan kizárólag a 2016. dátum28-i cselekmény kapcsán látta igazoltnak a III. r. vádlott szerepét, ezzel a másodfokú bíróság nem értett egyet, azonban a III. r. vádlott védője azt alappal kifogásolta, hogy Terhelt3 esetében a 2015. közepétől kezdődő időpont megállapítható lenne. E körben figyelembe kell venni, hogy

- a kihallgatott tanúk Terhelt3 esetében nem tesznek olyan vallomást, hogy vele bármilyen kapcsolatban álltak volna, kizárólag Terhelt1rel és Terhelt2tal folytatott beszélgetéseik képezték a lehallgatási anyag részét is,

- dátum26 napját, Terhelt1 elfogását megelőző titkos adatszerzés eredményében szinte alig van az I. r. vagy a II. r. vádlottak és Terhelt3 között beszélgetés, ami rendelkezésre áll, egy van a II. r. és III. r. vádlott (nyomozati iratok 389. oldal) és egy az I. r. és III. r. vádlott (nyomozati iratok 633-634. oldal) között. Ezekben a beszélgetésekben semmilyen adat nincs a III. r. vádlott aktív magatartására, csupán arra, hogy a beszélgetésben említett személyeket (vezetéknev1, terhelt7) ismeri.

- a dátum26 napját, Terhelt1 elfogását megelőző időszakban I. r. és II. r. vádlottak közötti beszélgetésekben sincs konkrét adat Terhelt3 III. r. vádlott szerepére.

[264] Ezért a másodfokú bíróság a tényállás bevezető részét a 14. oldal első bekezdésben annyiban pontosította, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak voltak azok, akik már 2015. közepétől kábítószer kereskedelemmel foglalkoztak, főként városnév2 területén marihuána, amfetamin és MDMA tartalmú, úgynevezett extasy tablettákat szereztek be és értékesítettek.

[265] A tényállás bevezető részében a másodfokú bíróság pontosította Terhelt1 és Terhelt2 kábítószer kereskedelemben megvalósult magatartásának, kapcsolatának jellemzőit. Ugyanis a titkos adatszerzés eredménye alapján megállapítható, hogy

- a kábítószer beszerzését sok esetben külön-külön intézték, volt, hogy azonos beszerzési forrásból (például nyomozati iratok 387. és 595. oldal)

- a kábítószer értékesítésében is mindketten részt vettek, volt, hogy ugyanazt a vevőt mindketten kiszolgálták (például tanú11kel folytatott beszélgetések)

- az egyes kábítószer vásárlásokat önállóan intézték, felügyelték, sokszor nem is tudtak egymás üzletéről (például nyomozati iratok 394-395., 398. oldal)

- amennyiben nem rendelkeztek a tőlük megrendelt kábítószerrel, egymást kisegítették, vagy esetenként egyeztettek (például nyomozati iratok 416. és 418. oldal).

[266] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a tényállás bevezető részét a 14. oldal első bekezdés után kiegészítette azzal, hogy „Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak önállóan döntöttek az egyes beszerzésekről és eladásokról, egymástól függetlenül kötöttek üzleteket, konkrét üzleteket maguk bonyolították, nem kellett elszámolniuk egymásnak. Az egyes kábítószer vásárlásokat és eladásokat önállóan intézték, felügyelték, sokszor nem is tudtak egymás üzletéről.”

[267] Az I. r. vádlott elfogását követő időponttól kezdve viszont lényegében azt lehet megállapítani, hogy Terhelt3 III. r. vádlott átvette részben vagy egészben Terhelt1 feladatait és Terhelt2 II. r. vádlottal együtt ketten, önállóan intézték a kábítószerrel kapcsolatos egyes ügyleteket. A titkos adatszerzés eredménye alapján megállapítható például, hogy Terhelt3 III. r. vádlott részt vett

- a pénz Terhelt5nek eljuttatásában (például nyomozati iratok 699. oldal),

- kapcsolatban állt a megrendelőkkel, például Terhelt7val, akinek a II. r. vádlott adta meg az elérhetőségét (például nyomozati iratok 469. oldal),

- a kábítószer szállításában szerepe volt (például nyomozati iratok 456. oldal)

- együtt határozták meg a II. r. vádlottal, hogy kinek, mit, mennyiért adjanak el (például nyomozati iratok 458-459. oldal).

- a tényállás 4. pontja esetében is szorosan együttműködött Terhelt2tal, ő kérte meg a IV. r. vádlottat a kábítószer lakásában tárolására, ezen kívül amikor a II. r. vádlott felvette a rendeltetést, utána Terhelt3 III. r. vádlott felé ezt továbbította, aki intézte a megrendelt anyag szállítását.

[268] Mindezek bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság a tényállás bevezető részében a 14. oldal első bekezdés után illesztette azt a ténymegállapítást is, hogy „Miután Terhelt1 I. r. vádlott letartóztatásba került, illetve jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte, a kábítószer kereskedelemben feladatait jórészt élettársa, Terhelt3 III. r. vádlott vette át és ezt követően Terhelt2 II. r. vádlottal közösen végezte a kábítószer kereskedelmi tevékenységet, részt vett a pénzek átadásában, tartotta a kapcsolatot a megrendelőkkel, szállította a kábítószer, intézte annak tárolását.”

[269] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban és a kapcsolódó bizonyítékértékelésben Terhelt1 I. r. vádlott szerepét illetően, valamint a jogi indokolásban a bünszervezet tekintetében a hierarchikus felépítés kapcsán tett megállapításai nem álltak egymással összhangban. Azt az elsőfokú bíróság a jogi indokolás 64. oldalán helyesen állapította meg, hogy nem volt hierarchikus kapcsolat, de a tényállás bevezető részében és az indokolásban ezzel ellentétes és megalapozatlan megállapításokat tett.

[270] A másodfokú bíróság szerint Terhelt1 I. r. vádlott esetében sem az elfogását megelőzően, sem azt követően nem lehet bármilyen vezetői, irányítói, utasításadói

magatartására következtetni, ahogyan egyik vádlott esetében sem lehet ilyen magatartásformát bizonyítani. A titkos adatszerzés eredménye alapján Terhelt1 I. r. elfogása után bár rendszeres kapcsolatban állt telefonon családtagjaival (ezt nem is vitatta), de

- nem töltött be irányító szerepet, ugyanis konkrét utasításokat nem vártak és nem kaptak tőle, Terhelt2 és Terhelt3 ketten, önállóan intézték a kábítószerrel kapcsolatos egyes ügyleteket, a beszerzést, a fizetést, a szállítást (például nyomozati iratok 456., 458-459., 462., 465., 470. oldal)

- nem történt egyeztetés a megvásárlás-eladás körülményeiről, a kábítószer érkezéséről-mennyiségéről-áráról, az eladók-vevők személyéről, a beszélgetésekből az is egyértelmű, hogy rengeteg üzlet bonyolódik le az I. r. vádlott tudta nélkül is (például nyomozati iratok 502-505. oldal),

- nem elsődlegesen ő volt az, aki üzent a börtönből másoknak is, hogy megvereti, ugyanis ilyen tartalmú kijelentéseket rendszeresen Terhelt2 tett a beszélgetések során (például nyomozati iratok 458., 514. oldal),

- nem határozta meg az árakat, a bekerülése utáni napokban a kintlevőségei behajtására kérte meg családtagjait, olyan összegek beszedésére, amikre már nem tudott sort keríteni elfogása miatt (például nyomozati iratok 491., 498. oldal),

- a beszélgetésekben legtöbbször a konkrét üzletek lebonyolítása után mesélik már el Terhelt1nak, hogy épp az aktuális eset miként zajlott, amikor már beleszólása sem lehet a történetbe az I. r. vádlottnak, ez tetten érhető például a dátum27-i esetről is, amikor előtte egy hétig nincs is rögzített beszélgetés az I-II. r. vádlottak között és a konkrét értékesítés után beszél csak Terhelt2 a testvérével a futár megfogása kapcsán (nyomozati iratok 575-588. oldal),

- az nem igazolt, hogy hiba esetén számon kérte őket, esetenként amikor nem értett egyet a II-III. r. vádlott cselekvőségével, hangot adott véleményének (például nyomozati iratok 460. oldal),

- a II-III. r. vádlottak legtöbbször tanácsot, javaslatot vártak az I. r. vádlottól és közösen találták ki Terhelt1ral, mi lenne a megfelelő magatartás. Az ügyészség által leginkább kiemelt dátum28-i beszélgetésben is ez körvonalazódik, hogy Terhelt1 javaslatokat tesz, de a döntés joga a többi vádlott kezében van (nyomozati iratok 755. oldal).

[271] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a tényállás bevezető részébe azt illesztette, hogy „Terhelt1 I. r. vádlott azt követően, hogy az ellene a helység2 Rendőrkapitányságon 1310-1005/2016. bü. számon – a 2. vádpontban részletezett cselekmény miatt – indult ügyben dátum26 napjától előzetes letartóztatásba került, majd más ügyben jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetést töltött, a büntetés-végrehajtási intézetbe ismeretlen módon becsempészett telefonokon tartotta a kapcsolatot Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakkal, sok esetben tanácsot, javaslatot adott nekik a kábítószer megvásárlásának, eladásának körülményeiről, de a döntés joga a többi vádlott kezében volt.”

[272] A másodfokú bíróság iratellenesség és téves ténybeli következtetés miatt mellőzte a tényállás bevezető részéből a 14. oldal utolsó kettő és a 15. oldal első bekezdést és a 15. oldal ötödik bekezdéséből az „I. r. és II. r. vádlottak instrukcióinak megfelelően” részeket, valamint az ezzel összhangban nem álló, a bizonyíték értékelő rész 19-21. oldaláról Terhelt1 I. r. vádlott vezetői, irányítói szerepére vonatkozó megállapításokat, valamint azt is, miszerint az I. r. vádlott instrukciói, felügyelete mellett történt a kábítószer kereskedelem, mellőzte továbbá azt a megállapítást is, miszerint később Terhelt3 vette át a kvázi vezető szerepet.

[273] A tényállás bevezető részéhez kapcsolódóan az ítéltábla utal arra, hogy a bíróság eljárása vádhoz kötött, vagyis a mindenkor vád jelöli ki a büntetőjogi felelősség kérdésében való érdemi vizsgálat ténybeli kereteit (EBH2013. B.10.). Nem jelenti a Be. 6. § (2) és (3) bekezdésben megfogalmazott vádelv sérelmét, ha a bíróság ügydöntő határozatában megállapított tényállás nem fedi teljesen a vádiratban leírt tényeket, de az a bűncselekmény törvényi tényállásának lényeges elemét alkotó tények tekintetében annak megfelel, ezért a tettazonosság keretein belül marad. A tettazonosság két történeti tény-, eseménysorozat azonosságát, az ítélet és a vád viszonyában pedig azt a követelményt jelenti, hogy a vád és az ítélet ugyanarra a történeti eseményre vonatkozzék, a vád és az ítélet tényei azonosak legyenek. A tettazonosság akkor valósul meg, ha az ítélet azokon a tényeken alapul, amelyeket a vád magában foglal. Ha a jogerős ítélet tényállása ugyanazt a történeti eseményt öleli fel, mint amely a vád tárgya, a két történeti esemény azonos. (EBH2015. B.13., BH2017. 217., BH2011. 245.)

[274] A vádirat bevezető része tartalmazza, hogy Terhelt5 V. r. vádlott Terhelt1, Terhelt2 és Terhelt3 állandó beszállítója volt, így alaptalan volt az V. r. vádlott védőjének azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság a vádon túlterjeszkedve állapította meg a tényállás bevezető részében, hogy Terhelt5 marihuánát adott el az I-II-III. r. vádlottaknak.

[275] Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak esetében a vádirat bevezető része tartalmazza azt is, hogy az V. r. vádlott - aki tisztában volt a beszerzés továbbértékesítési céljával - a telefonon kapott megrendelések alapján a saját beszerzési forrásától, Terhelt6tól vásárolta, majd adta el a marihuánát, a VI. r. vádlott az általa értékesített, változó minőségű marihuánát ismeretlen külföldi forrásból szerezte be, vette át, majd adta el. A vádirat ugyan a 2. tényállásban részletezett konkrét értékesítéssel érintett kábítószer mennyiségét tekintette az V-VI. r. vádlottaknál a minősítés szempontjából irányadónak, de a bevezető rész tartalmazza a rendszeres adásvételek lebonyolításának folyamatát, erre az ügyészség jelen ügyben konkrét bizonyítékokat is megjelölt, így e körben a másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú ítélet 57. oldal második bekezdésben foglalt megállapítást, miszerint vádon túlterjeszkedés lenne a rendszeres adásvételek vizsgálata.

[276] Ahogy a másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a törvényszéki állásponttal sem, miszerint a lehallgatási anyag alapján Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak esetében nem bizonyítottak az ismétlődő adásvételek. A 2. tényállási ponthoz kapcsolódó titkos adatszerzés dátum²⁹-i eredményéből épphogy nem az első adásvételre és a rendszeresség hiányára, hanem annak ellenkezőjére lehet következtetni. Terhelt1 és Terhelt5, valamint Terhelt5 és Terhelt6 egymás közötti kommunikációjában elhangzottakból kiemelendő:

- „van egy barátom, aki szeretné megnézni, de hogyha azt mondod, hogy ez ugyanaz, mint a legutóbb, a világos” (nyomozati iratok 628. oldal),
- „ma vagy holnap tudsz másolatot vinni, mert nulla, de az már jó másolat lesz, nem is baj, hogy azt megvárjuk” (nyomozati iratok 681. oldal),
- „megéri, mert teljesen más felállás lesz majd, elvileg good-abb” (nyomozati iratok 631. oldal),
- „ugyanúgy kedvezményesen jön, nem?” (nyomozati iratok 685. oldal),
- „az a szép, ami utoljára volt?” (nyomozati iratok 685. oldal).

[277] Ezen beszélgetésekből ténybeli következtetés vonható arra, hogy Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak a kábítószeres adásvételét rendszeresen folytatták, e megállapítást a másodfokú bíróság a tényállás bevezető részében a 15. oldal negyedik bekezdésben is elhelyezte, az ezzel ellentétes részt az elsőfokú ítélet indokolásából is mellőzi.

[278] Terhelt7 VII. r. vádlott esetében a vádirat bevezető része is rögzíti, hogy Terhelt1, Terhelt2 és Terhelt3 állandó vásárlója, illetve viszonteladó vevője volt, aki maga is marihuána és amfetamin kereskedéssel foglalkozott. A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az elsőbírői megállapítással, hogy mivel bizonyítékként kizárólag a hozzá el nem jutott kábítószer mennyisége áll rendelkezésre, esetében nem volt feltárható továbbadási, értékesítési célú vásárlás, így ennek megállapítására sem került sor a tényállásban. Ezzel szemben bizonyítékként értékelni kell, hogy

- 2016. áprilisban és júniusban is a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiségű kábítószerrel rendel,
- egyszer marihuánát, azt követően azonban egy más fajta kábítószerrel: amfetamint,
- a nyomozati iratok 3079. oldalán található toxikológiai szakvélemény negatív eredménnyel zárult, vizeletében kábítószer fogyasztására utaló anyagot nem találtak, tehát ő maga nem fogyasztotta az általa megrendelt kábítószerrel, a kábítószer mennyisége is kizárja egyébként, hogy azt saját fogyasztásra szánta,
- az I-II. r. vádlottakkal a kapcsolatot a kábítószer megrendelések kapcsán a tőlük kifejezetten erre a célra kapott mobiltelefon hívószámokon tartotta, melyeket folyamatosan cseréltek,
- a titkos adatszerzés során I. r. és VII. r. vádlott rögzített beszélgetésben elhangzik, hogy „azt mondják, hogy valószínűleg ugyanaz” (nyomozati iratok 628. oldal), míg egy másik beszélgetésben Terhelt7 mondja, hogy „a világos az hibátlanul megy bárkinek” (nyomozati

iratok 629. oldal), e két utóbbi beszélgetés a piac ismeretére utal és arra enged következtetést, hogy a kábítószer nem magának, hanem másoknak eladásra szánja.

[279] Mindezen bizonyítékok együttes értékelése alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint ténybeli következtetés vonható Terhelt7 VII. r. vádlott esetében arra, hogy a kábítószereket azért kívánta megvásárolni, hogy azok továbbértékesítése révén rendszeres haszonra tegyen szert, mely megállapítással a másodfokú bíróság a tényállás bevezető részét a 15. oldal hetedik bekezdésben kiegészítette, az ezzel ellentétes részt az elsőfokú ítélet indokolásából is mellőzi.

[280] A tényállás bevezető részével kapcsolatban a másodfokú bíróság a II. r. vádlott védőjének a nyilvános ülésen a perbeszédben tett észrevételére reagálva kitér a tényállásban meg nem állapított egyéb beszerzési forrásokra.

[281] A vádirat bevezető részében tartalmazza, hogy „Az Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak által továbbértékesített - összesen 26 kilogramm, illetve 1330 darab - amfetamin és MDMA tartalmú tabletta a 2016. április 4. és 2016. július 3. napjai közötti időszakban túlnyomórészt a más ügyben felelősségre vont személy2től és személy3tól származott, akik további bűntársaik, személy4 és személy5 közreműködésével értékesítették azt a velük e tárgyban kapcsolatban álló Terhelt2 II. rendű vádlottnak.” – ennek bizonyítására az ügyészség a KR NNI 29015/456/2016. bü. számú nyomozati irat egy részét, a jelen eljárásban a 3. kötet 1879-2251. oldalán lévő iratokat ajánlotta fel.

[282] Tényként rögzíthető, hogy:

- A nyomozás során kizárólag Terhelt2 II. r. vádlott esetében közölték megalapozott gyanúként, hogy 2016. április 4. és 2016. július 3. napjai közötti időszakban több alkalommal vett át összesen 26 kilogramm speedet és 1330 darab extasy tablettát személy2 és személy3 által irányított személy4től és személy5től. Sem Terhelt1, sem Terhelt3 esetében ilyen tartalommal a megalapozott gyanú közlésére nem került sor.

- Az elsőfokú bíróság nem tette tárgyalás anyagává és ebből adódóan nem is vizsgálta a nyomozati iratok 1879-2251. oldalán lévő iratokat, a bizonyítási eljárás lezárásakor további erre irányuló bizonyítási indítvány sem érkezett.

- Az elsőfokú bíróság a tényállásban sem állapította meg a vádirat fentebb idézett részét, azt az ügyészség fellebbezésében sem hiányolta, ezzel kapcsolatban bizonyítást nem indítványozott.

[283] Ezen körülmények alapján a megalapozatlanság – még ha az megállapítható is lenne – következményei a Be. 593. § (4) bekezdés alapján nem alkalmazhatók.

[284] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a tényállás e része tekintetében a Be. 592. § (2) bekezdés b) pont szerinti részbeni megalapozatlanság – a részbeni

felderítetlenség – sem állapítható meg, mert a vádirat II.r. vádlott ezen cselekvőségére maga is csupán általánosságban utal, nem rögzíti, hogy

- a II. r. vádlott által személy² és társaitól 2016. április 4. és július 3. között beszerzett „túlnyomórészt” mennyiség pontosan a teljes mennyiség mekkora része, annak a hatóanyagtartalma mennyi,

- a „túlnyomórészen” kívüli fennmaradó részt ki, mikor és kitől szerezte be,

- a 26 kilogramm speedet és 1330 darab extasy tablettát kinek, kik, mikor értékesítették,

- a tényállás 1-2-3-4. számú pontjaiban értékesített kábítószeres ezen mennyiségbe tartozóak-e.

[285] Az elsőfokú bíróság tényállási pontonként is ismertette a bizonyítékok számbavételét és értékelését, a felülbírálat során a könnyebb áttekinthetőség érdekében a másodfokú bíróság is ennek megfelelően tesz eleget indokolási kötelezettségének, illetve reagál az ügyészési, illetve védői fellebbezésben foglaltakra.

[286] A tényállás 1. pontját érintően az ezer darab tablettá értékesítése tekintetében az elsőfokú bíróság Terhelt¹ I. r. vádlott tagadását nem fogadta el és mind az I. r., mind Terhelt⁸ VIII. r. vádlott büntetőjogi felelősségét bizonyítottanak találta. Részletesen bemutatta, hogy miként változott a VIII. r. és IX. r. vádlottak vallomása, mérlegelő tevékenységének eredményeként nem fogadta el Terhelt⁸nak a bírósági eljárás során a nyilatkozatai megváltoztatására adott magyarázatát és nyomozati vallomását tekintette irányadónak. Ezt vitatta az I. r. vádlott védője, de az általa felhozott érvek lényegében a mérlegelő tevékenység kritikáinak foghatónak fel, ugyanis tanú²⁸ tanúvallomása alapján nem állapítható meg olyan befolyás a hatóság részéről, mely alapján VIII. r. vádlottnak a meghatalmazott védője jelenlétében, önmagára és Terhelt¹ra tett terhelő vallomása elvetése vagy kirekesztése lenne indokolt.

[287] Arra vonatkozóan, hogy Terhelt¹ I. r. vádlottnak bizonyosan köze volt a kábítószer értékesítéshez, több egyértelmű adat szolgál bizonyítékkul annak ellenére, hogy ujjlenyomatát és DNS mintáját nem azonosították.

[288] Terhelt⁸ VIII. r. vádlott és Terhelt⁹ IX. r. vádlott abban egybehangzóan nyilatkoztak, hogy városnév² kerületszáméba mentek. A Terhelt⁸tól lefoglalt telefon (nyomozati iratok 1131. oldal) cellainformációit elemezve megállapítható, hogy a városnév² kerületszám utca⁴ⁱ toronyra csatlakozott fel az elfogás napján dél körüli időpontokban, az eljárás adatai alapján pedig ismeretes, hogy a városnév² kerületszám utcánév¹ utcában lakik az I. r. vádlott édesanyja, illetve a tényállás 2. pontja esetében is itt került sor a kábítószerrel kapcsolatos ügylet lebonyolítására.

[289] Terhelt⁸ a 2016. április 18. napján történt kihallgatásakor keresztnévét is megadta a személynek: terhelt¹, mely egyezik Terhelt¹ I. r. vádlott nevével.

[290] Az I. r. vádlott védőjének a felismerésre bemutatás törvényességét kifogásoló érveit a másodfokú bíróság elvetette, ezért annak eredménye bizonyítékként felhasználható. E körben ismételten kiemelendő, hogy a VIII. r. és IX. r. vádlottak ugyanolyan személyleírást adtak arról a személyről, aki a kábítószerrel átadta. Terhelt8 100 kg feletti, kb. 30 év körüli, roma származású, rövid, felnyírt, fekete hajú személynek, míg Terhelt9 180 cm magasnak, kb. 130 kg súlyúnak, roma származásúnak írta le, mely leírás tökéletesen illik Terhelt1 I. r. vádlottra.

[291] Az I. r. vádlott védője kifogásolta, hogy a felismerésre bemutatás eredménye csak 60 %-os volt. Ez tényként igaz Terhelt9 esetében, aki azt nyilatkozta, hogy 60 %-os bizonyossággal ismeri fel az I. r. vádlottat. Azonban nem igaz Terhelt8 VIII. r. vádlottra, aki mindkét alkalommal egyértelműen és határozottan, 100 %-os biztonsággal kiválasztotta Terhelt1 fényképét és azonosította benne a vallomásában szereplő terhelt1 nevű személyt.

[292] Itt utal arra a másodfokú bíróság, hogy szemben a védői érveléssel, a gyanúsítottak szembesítését is fogantatosította a nyomozó hatóság, annak ellenére, hogy az 1998. évi XIX. törvény 124. § (1) bekezdés alapján - mely kimondja, hogy szükség esetén lehet a terhelték vallomásai közötti ellentétet tisztázni - nem volt kötelező:

- Terhelt8 VIII. r. és Terhelt9 IX. r. terheltet (nyomozati iratok 1861-1863. oldal)

- Terhelt1 I. r. és Terhelt8 VIII. r. terheltet (nyomozati iratok 1865-1866. oldal)

- Terhelt1 I. r. és Terhelt9 IX. r. terheltet (nyomozati iratok 1867-1868. oldal) is szembesítették.

[293] Nem felel meg az iratanyag tartalmának az a védői kifogás sem, hogy a szembesítéskor Terhelt8 nem ismerte fel Terhelt1t, ugyanis a jegyzőkönyv szerint egyik gyanúsított sem kívánt vallomást tenni és a szembesítésen részt venni, így nyilatkozatot sem tettek.

[294] Terhelt8 VIII. r. vádlott sem a nyomozáskor, sem a bírósági tárgyaláson nem vitatta, hogy a lefoglalt 1000 darab extasy tabletta az ő birtokában volt. Az ügyészség vádiratában a gépkocsiban talált kábítószerrel kapcsolatos magatartást nem rótta fel Terhelt9 IX. r. vádlottnak, így a vádhoz kötöttség elvéből adódóan sem kerülhetett sor felelőssége e körben való vizsgálatára. Terhelt9 IX. r. vádlottnál kizárólag a lakásán lefoglalt kábítószer hatóanyaga értékelendő, mely 19,32 gramm marihuána totál THC tartalma 0,04 gramm, mely a csekély mennyiség felső határának 0,7 %-a.

[295] Az elsőfokú bíróság a tényállásban azt állapította meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 500.000,- forintért értékesítette a kábítószerrel Terhelt8 VIII. r. vádlottnak. A másodfokú bíróság szerint kétséget kizáróan igazolt az értékesítés (pénzért eladás) ténye, ugyanis

[296] - Terhelt8 VIII. r. vádlott saját vallomása szerint is vásárolni ment (nyomozati iratok 1670. oldal), Terhelt9 IX. r. vádlott is azt adta elő, hogy a VIII. r. vádlott azt mondta neki, hogy kábítószerért megy városnévre, illetve üzletelt a másik férfival (nyomozati iratok 1828. oldal)

[297] - Terhelt8 VIII. r. vádlott azon védekezése, hogy Terhelt1 az ezer tablettát előzetes megbeszélés nélkül, hirtelen ötlettől vezérelve odaadta neki, hogy vigye le helység1, azért nem elfogadható, mert ilyen értékű kábítószer egy szinte ismeretlennek nem adnak át, nem beszéltek meg, hogy hova kell vinni az anyagot, kinek kell odaadni, az I. r. vádlott milyen gépkocsival követi, útközben nem voltak kapcsolatban, mindezek cáfolják ezt a nyilatkozatát.

[298] - A gépkocsi légzsákját már előzetesen kisserelték, azaz egy rejtékhely került kialakításra, ahol a kábítószer mellett annak mérésére alkalmas mérlegeket is lefoglaltak, mindezek az alkalmi szállítással kapcsolatos előadást kizárják.

[299] Azon tényállásbeli megállapítás helyessége sem volt vitatható, hogy Terhelt8 VIII. r. vádlott továbbértékesítés végett szerezte meg a kábítószer, az ítéltábla az ezzel ellentétes részt az elsőfokú ítélet indoklásából is mellőzi. A VIII. r. vádlott továbbértékesítési céljára lehet következtetni abból, hogy

- bizonyítottan fizetett érte,

- saját fogyasztásra való megszerzése a jelentős mennyiség miatt kizárható, de erre utal az is, hogy a VIII. r. vádlott toxikológiai vizsgálata során kannabisz fogyasztására utaló vegyületet azonosítottak vizeletében, amfetaminra utalót nem (nyomozati iratok 1621. oldal),

- a gépkocsiban nagyobb mennyiség elrejtésére alkalmas tárolóhelyet alakítottak ki előzetesen, - a tárolóhelyen a kábítószer mellett annak mérésére alkalmas mérlegeket is lefoglaltak, mely tényeket a másodfokú bíróság a tényállásban is feltüntetett, ahogy rögzítette azt is, hogy a mérlegek felületén kábítószer, kábítószer-prekurzor vagy új pszichoaktív anyag nem volt kimutatható (vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 1319-1327. oldal).

[300] Ellenben Terhelt8 VIII. r. vádlott esetében az ismétlődő adásvételeket alátámasztó bizonyíték nem áll rendelkezésre, a vádlottak közötti beszélgetések nincsenek, a terhelti vallomásból és egyéb bizonyítékokból pedig a rendszeresség ténye, ahogy az arra irányuló szándéka sem igazolt.

[301] A másodfokú bíróság a bizonyítás törvényessége körében történő vizsgálatokor már utalt rá, hogy nem vehető figyelembe a terhelteknek az elfogáskor készült rendőri jelentésben, a szemléről készült jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata, illetve a tanúk vallomásának az a része, mely e nyilatkozatokat tartalmazza. Terhelt8 VIII. r. vádlott kizárólag a helyszínen tett előadást a tabletták konkrét vételáráról, vagyis hogy azt 500.000,- forintért vásárolta, később kihallgatásai alkalmával ezt az összeget nem említette, így erre bizonyíték nincs, ezért azt a másodfokú bíróság a tényállásból mellőzte.

[302] A másodfokú bíróság a tényállás 1. pontját pontosította akként, hogy külön feltüntette a tiszta hatóanyag tartalmát

- a gépkocsiból lefoglalt 1000 darab extasy tablettának (jelentős mennyiség alsó határának 327 %-a, 3,27-szerese),

- Terhelt8 VIII. r. vádlott lakásán lefoglalt marihuánának és 9 darab tablettának (jelentős mennyiség alsó határának 44,75 %-a)

Mindez azért bírt jelentőséggel, mert Terhelt1 I. r. vádlott cselekményének minősítésekor kizárólag az 1000 tablettá hatóanyagát (mely a jelentős mennyiség alsó határának 327 %-a) lehet figyelembe venni, mivel semmilyen adat nincs a vonatkozásban, hogy a VIII. r. vagy a IX. r. vádlott lakásán lefoglalt kábítószeres is tőle származnak. Terhelt8 VIII. r. vádlott esetében a gépkocsiban és a lakásán lefoglalt kábítószer hatóanyaga együttesen határozza meg a minősítést, így az a jelentős mennyiség alsó határának $327\% + 44,75\% = 371,75\%$ -a, 3,71-szerese. A másodfokú bíróság a tényállást is ennek megfelelően egészítette ki.

[303] A tényállás 2. pontját érintően Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottakat érintően a titkos adatszerzés eredménye felhasználására sor került, e tekintetben a vádlottak beazonosíthatósága körében az alábbi megállapítások tehetők:

[304] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a tényállás bevezető részéhez kapcsolódóan a másodfokú bíróság már részletes indokát adta annak, hogy mi alapján lehetett kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a jelentésben az egyes beszélgetések esetében hozzájuk rendelt telefonszámokon valóban ők beszéltek.

[305] Terhelt5 V. r. vádlott esetében kétségtelen tény és erre a vádlott és védője iratszerűen hivatkozott, hogy az esetében használt hívószámoknak nem ő volt az előfizetője, a telefont/sim kártyát nem foglalták le tőle, illetve a hanganyag lejátszásának hiányában azzal kapcsolatban érdemi védekezése nem volt. Ennek ellenére a titkos adatszerzés eredményeként felhasználható beszélgetésekben elhangzott adatok, illetve a titkos megfigyelésről készített jelentésben (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal), illetve az I. r. vádlott elfogásáról készült jelentés, szemle jegyzőkönyv tartalma alapján bírói bizonyossággal azonosítható volt a személye. A beszélgetésekben több alkalommal elhangzik a vádlott neve:

[306] - a nyomozati iratok 389. oldalon található beszélgetésben történik utalás arra, hogy Terhelt2 a beszélgetést megelőzően „vezetéknevnél volt”, a jelentésben ezt megelőzően nem sokkal a telefonszám15 telefonszámmal valóban folytatott is beszélgetést,

[307] - a nyomozati iratok 441. oldalon a II-III. r. vádlott közötti beszélgetésben elhangzik, hogy „vezetéknevnélakat fel ne merd hívni”,

[308] - a nyomozati iratok 460. oldalon az I. r. és II. r. vádlott között április 23-án folytatott beszélgetésekben Terhelt1 többször is elmondja, hogy Terhelt2 beszéljen „keresztnév1val”, meg hogy mondja meg „keresztnév1nak, hogy tartja a száját”, erről a beszélgetésről aznap a nyomozati iratok 462. oldalon a II. r. vádlott beszámol terhelt3ának, elmesélve, hogy „terhelt1 mondta, hogy mondta, hogy mondja meg keresztnév1nak, hogy ő tartja a száját, de ennyiben segítsenek, hogy megoldják házhoz”,

[309] - a nyomozati iratok 479. oldalon található beszélgetésben április 24-én 19:11-kor Terhelt2 arra kéri terhelt3át, hogy „vezetéknev1 pénzt” a III. r. vádlott vigye el a címzettnek, majd ezt követően 19:13-kor a II. r. vádlott azonnal hívja a telefonszám15 telefonszámot és közli, hogy az I. r. vádlott felesége viszi el a pénzt, aki hívja egy órán belül és valóban 20:20-kor Terhelt3 felhívja a telefonszám15 telefonszámot és közli, hogy „terhelt3 vagyok, terhelt1nak a felesége...hova vigyem a zsetont?” (nyomozati iratok 699. oldal),

[310] - a nyomozati iratok 680. oldalon a telefonszám15 telefonszámot használó személytől a hívó fél úgy búcsúzik el, hogy „szia vezetéknev1”,

[311] - a nyomozati iratok 732. és 737. oldalon a telefonszám15 telefonszámot használó személy beszámol róla, hogy 120 óra közérdekű munkát kapott és azt dolgozza le, a nyomozati iratok 3669. oldalon lévő erkölcsi bizonyítvány adatai szerint a beszélgetést megelőző időpontban Terhelt5et a Pesti Központi Kerületi Bíróság a ügyszám8 számú ítéletével zaklatás és lopás vétsége miatt 120 óra közérdekű munkára ítélte.

[312] Mindezen beszélgetésbeli adatokat együttesen értékelve kétséget kizáró módon igazolt, hogy a jelentésben feltüntetett a telefonszám15 telefonszámot Terhelt5 V. r. vádlott használta, ezen a hívószámon vele beszéltek telefonon.

[313] Terhelt6 VI. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság iratszerűen utalt arra, hogy az V-VI. r. vádlottak egyike sem vitatta, hogy ismerik egymást, Terhelt6 védekezése szerint a telefonbeszélgetések cégek eladásáról szóltak, így e nyilatkozatával igazolta, hogy a neki tulajdonított beszélgetéseket valóban ő folytatta. Megjegyzendő, hogy valóban a Terhelt5hez köthető a telefonszám15 telefonszámmal ilyen jellegű beszélgetéseket rögzítettek, mely megerősíti szintén, hogy Terhelt6hez és Terhelt5hez a jelentés szerint köthető telefonszámok kapcsolhatók. A VI. r. vádlott telefonszám16 hívószámának cseréje is nyomon követhető, ugyanis a nyomozati iratok 683-684. oldalon szerepel, amint Terhelt5 április 21-én 11:30-kor és 13:12 egy ismeretlen személlyel történő beszélgetésben megkérdezte, hogy beszélt-e az illető „keresztnev5”, akinek nem a „számsor1”-es számjegyű telefonja, hanem a másik, amin addig beszéltek, ki van kapcsolva. Ezen beszélgetéseket követően aznap 13:16 perckor valóban felhívják Terhelt5et a korábbiak szerint azonosított telefonszámán a telefonszám17 hívószámról, a hívó azt is közli, hogy az eddig használt telefonja lemerült, e beszélgetésekből egyértelmű, hogy a telefonszám17 hívószámú telefonról beszélő férfi az a „keresztnev5”, akiről szó volt és ez a férfi azonos Terhelt6 VI. r. vádlottal.

[314] Terhelt7 VII. r. vádlott esetében e tényállás esetében elsődlegesen a telefonszám18 hívószámú telefonszám bírt relevanciával, az ő azonosítása és e telefonszám használatának bizonyítása szintén a jelentésben rögzített beszélgetések tartalma, illetve a

titkos megfigyelésről készített jelentésben, illetve az I. r. vádlott elfogásáról készült jelentés, szemle jegyzőkönyv tartalma alapján volt lehetséges.

[315] Az I. r. vádlott elfogása utáni beszélgetésekben többször kimondják VII. r. vádlott vezeté-, vagy keresztnévét:

- a nyomozati iratok 441. oldalon Terhelt2 és Terhelt3 április 21-én 17:25-kor folytatott beszélgetésében elhangzik, hogy „terhelt7val” beszélt a II. r. vádlott, mivel Terhelt1t elfogták, erre válaszolja Terhelt3, hogyha „terhelt7hoz” megy, nagyban megy

- a nyomozati iratok 460. oldalon lévő beszélgetésben, az elfogása után Terhelt1 mondta Terhelt2nak, hogy hívják fel „terhelt7 terhelt7t”, mert hozzá volt úton és bukott kétmillió forintot.

[316] Tényként rögzíthető a korábban már levezetett logikai következtetések alapján, hogy a tényállás 2. pontja esetében releváns időpontokban Terhelt1 I. r. vádlott a telefonszám12, Terhelt5 V. r. vádlott a telefonszám15, Terhelt6 VI. r. vádlott a telefonszám16 és a telefonszám17 hívószámon beszélt.

[317] Amennyiben az elfogást követően, Terhelt7t név szerint említő adatok tükrében az elfogást megelőző egyéb bizonyítékokat: a titkos adatszerzés eredményét, a titkos megfigyelésről készített jelentést (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal), illetve az I. r. vádlott elfogásáról készült jelentést, szemle jegyzőkönyvet egymás mellé illesztjük, nemcsak a dátum29. napján történtek pontos menetére kapunk választ, hanem arra is, hogy Terhelt1 I. r. vádlott kivel állt megrendelőként kapcsolatban. Kronológiai sorrendben az adatok:

[318] dátum30 napján:

- 13:06-kor Terhelt1nak a telefonszám18 számról leadják a rendelést (nyomozati iratok 627. oldal)

- 13:07-kor Terhelt1 azonnal hívja Terhelt5et, hogy a megrendelést leadja neki (nyomozati iratok 627-628. oldal)

- 13:09-kor Terhelt1 azonnal hívja a telefonszám18 számot és tájékoztatja az anyag minőségéről (nyomozati iratok 628. oldal)

- 13:14-kor Terhelt1t hívják a telefonszám18 számról, az anyag minőségéről, mennyiségéről beszélnek (nyomozati iratok 629. oldal)

- 13:51-kor Terhelt5 leadja a rendelést Terhelt6nek (nyomozati iratok 681. oldal)

- 14:49-kor Terhelt1 a telefonszám18 számú telefonszámot használó személlyel arról beszél, hogy vigyen-e neki új telefonkártyát és a régi számot pihentessék (nyomozati iratok 631. oldal)
- 14:59-kor Terhelt1 Terhelt5tel beszélget, hogy a megrendelés holnapra lesz, mennyiséget-minőséget egyeztetik (nyomozati iratok 631. oldal)
- 15:48-kor Terhelt1 Terhelt5tel találkozót beszélnek meg (nyomozati iratok 632. oldal. oldal)
- 16:05-kor Terhelt1 tájékoztatja a telefonszám18 számon a megrendelőt, hogy az anyag holnapra lesz meg, minőségről, mennyiségéről, telefonkártyáról beszélnek (nyomozati iratok 632. oldal)
- 16:27-kor Terhelt1nak jelzi telefonszám18 számról a megrendelő, hogy a kábítószer másnapra kellene, mennyiséget egyeztetik, az I. r. vádlott jelzi, hogy a telefonkártyát elviszi neki (nyomozati iratok 633. oldal)
- 17:54-kor Terhelt1 jelzi a telefonszám18 számnak, hogy a telefonkártyával ott áll (nyomozati iratok 633. oldal).

[319] A titkos megfigyelésről készült rendőri jelentés (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal) szerint április 20-án 17:58-kor jött ki a helység2 utcánév3 utcából az rendszám2 forgalmi rendszámú gépkocsival Terhelt1 I. r. vádlott. Ezt követően 18:33 perckor Terhelt1 mondta terhelt3ának, hogy volt kint „terhelt7nál”, vitt neki többek között kártyát (nyomozati iratok 633-634. oldal). Ha ezzel együtt értékeljük a nyomozati iratok 3053. oldali jelentést, miszerint Terhelt7 életvitelszerűen a helység2 utcánév3 utcában lakott, önmagában már ezekből az adatokból is kétséget kizáróan igazolható, hogy a telefonszám18 számot Terhelt7 használta. A nyomozati iratok 452. oldalon erre a telefonkártya átadásra történik utalás, ahol a VII. r. vádlott által használt egyik új telefonszám is azonosítható.

[320] dátum26 napján:

- 12:19-kor Terhelt1 érdeklődik Terhelt5től, hogy a megrendelés aznapra lesz-e, de Terhelt5 nem tudja, mivel az előzőleg már ismertetett beszélgetésből lehet tudni, hogy nem tudta elérni a VI. r. vádlottat (nyomozati iratok 635. oldal)
- 13:16-kor és 14:13-kor Terhelt5 beszél terhelt6-tal, aki délutánra, legkésőbb 5-re ígéri az anyagot, de jelzi a VI. r. vádlott, hogy pénz kellene neki (nyomozati iratok 684-685. oldal)
- 14:38-kor Terhelt5nek jelzi Terhelt6, hogy az anyag megérkezett, árat és minőséget egyeztetik (nyomozati iratok 685. oldal), ezt követően
- 14:41-kor Terhelt1nak jelzi Terhelt5, hogy a rendelés megvan (nyomozati iratok 636. oldal),

- 14:42-kor az I. r. vádlott azonnal értesíti Terhelt7t, akivel egyeztetik, hogy Terhelt1 4 után vigye az anyagot, fél 5-5-re lesz otthon (nyomozati iratok 636. oldal)

- 14:43-kor Terhelt1 ezt leegyezteti Terhelt5tel, aki kéri, hogy mindenképpen vigyen neki pénzt (nyomozati iratok 636. oldal)

- 14:45-kor Terhelt5 és Terhelt6 egyeztetik a mennyiséget és az árat, de VI. r. vádlott közli, hogy mindenképp legyen nála pénz (nyomozati iratok 686. oldal)

- 14:47-kor Terhelt1 és Terhelt5 megbeszélnek, hogy az I. r. vádlott anyjánál találkozzanak, meg kell várnia az öccsét, nála van a pénzt (nyomozati iratok 637. oldal)

- 14:48-kor Terhelt1 mondja Terhelt5nek, hogy az öccse 20 perc múlva ér haza, addigra érjen oda Terhelt5 is hozzájuk (nyomozati iratok 637. oldal). Itt utal arra a másodfokú bíróság, hogy a 14:47 és 14:48 órákor folytatott beszélgetésekben I. r. vádlott egyértelműen megnevezi az öccsét, akinél a pénzt van, emellett a kerületszám utcanév1 utcába szervezik az V. r. vádlottak a pénz átadása miatti találkozót is, mely Terhelt2 II. r. vádlott és az édesanyjuk lakóhelye. Mindezek alapján kétséget kizáró módon igazolt a tényállás azon része is, hogy Terhelt2 II. r. vádlott fizette ki az ellenértéket.

- 15:15-kor Terhelt5 beszél Terhelt6-tal, akivel később egyeztetik, hol találkozzanak (nyomozati iratok 687. oldal)

- 15:20-kor Terhelt5 jelzi Terhelt1nek, hogy megérkezett az anyjához, az I. r. válasza, hogy 5 perc múlva ott van ő is (nyomozati iratok 638. oldal).

[321] A titkos megfigyelésről készült rendőri jelentés (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal) 15:22-kor leparkol a cím50. előtt egy német rendszámú gépkocsi, a beszélgetések alapján egyértelműen Terhelt5 V. r. vádlott.

[322] 15:21-kor rögzített beszélgetésben Terhelt1 mondja, hogy Terhelt5 menjen be az anyjához (nyomozati iratok 638. oldal).

[323] A titkos megfigyelésről készült rendőri jelentés (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal) szerint 15:23-kor német rendszámú gépkocsiból kiszálló Terhelt5 V. r. vádlott bemegy a városnév2 kerületszám utcanév1 u. 80. alatti házba, míg 15:28-kor megérkezik az rendszám2 forgalmi rendszámú gépkocsival Terhelt1 I. r. vádlott, aki bement szintén a városnév2 kerületszám utcanév1 u. 80. számú házba.

[324] 15:30-kor Terhelt5 telefonon mondta Terhelt6nek, hogy mindjárt ott lesz, megbeszélnek, hogy a menjen Terhelt6 a bolt elé (nyomozati iratok 688. oldal).

[325] A titkos megfigyelésről készült rendőri jelentés (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal) szerint a városnév² kerületszám utcanév¹ u. 80. házból 15:34-kor távozik Terhelt⁵, míg 15:46-kor Terhelt¹.

[326] 15:46-kor Terhelt¹ és Terhelt⁵ beszélgetésében az I. r. vádlott mondja, hogy 2 perc múlva odaér (nyomozati iratok 688. oldal).

[327] A titkos megfigyelésről készült rendőri jelentés (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal) szerint valóban 15:48-kor Terhelt¹, majd 15:50-kor Terhelt⁵ megérkezik a benzinkúthoz. Egyébként Terhelt¹ és Terhelt⁵ sem vitatta, hogy a megfigyelésben szereplő gépkocsikat ők vezették, illetve, hogy ők találkoztak az üzemanyagtöltő állomásnál is, mindketten érdemi védekezést is előterjesztettek az üzemanyagtöltő állomásnál történt eseményekre nézve. Valamint még aznap nem sokkal az üzemanyagtöltő állomástól távozása után az I. r. vádlott elfogására is sor került, amint az rendszám² rendszámú gépkocsit vezette. A titkos megfigyelésről készült rendőri jelentés (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal) és a titkos adatszerzés eredménye - időrendben egymás mellé állítva - percről perce összhangban áll, a telefonbeszélgetésben elhangzó magatartásoknak megfelelően cselekedtek a személyek, mely szintén azt támasztja alá, hogy a titkos adatszerzéssel érintett telefonszámokat Terhelt¹ és Terhelt⁵ vádlottak használták.

[328] 15:50-kor Terhelt¹ felhívja Terhelt⁷t és közli vele, hogy minden rendben, megy hozzá (nyomozati iratok 638. oldal). Egyébként nem sokkal később, 16:20-kor intézkedés alá vonták és a gépkocsiban megtalálták a vegyész-szakértő által azonosított kábítószer.

[329] Mindezek alapján megerősítést nyert, hogy Terhelt⁷ milyen telefonszámot használt, a rendelés, a fizetés és szállítás menete pontosan kirajzolódott a beszélgetésekből és mivel közvetlenül a kábítószer V. r. vádlottól átvétele után megfogták Terhelt¹ I. r. vádlottat, bizonyossággal kijelenthető, hogy a beszélgetésekben a lefoglalt kábítószerrel egyeztettek és az is igazolást nyer, hogy annak címezettje Terhelt⁷ VII. r. vádlott volt. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy Terhelt¹ I. r. vádlott elfogása után egyértelműen őt jelölték meg név szerint megrendelőként, ezzel pedig teljesen összhangban álltak az április 20-án és április 21-én rögzített beszélgetései, illetve az a tény is, hogy Terhelt¹ I. r. vádlott elfogására dátum²⁶ napján 16:20 perckor a cím⁴⁸ és cím⁴⁹ utca kereszteződésében kerül sor (e körben a tényállás pontosítására is sor került iratellenesség miatt), ez Terhelt⁷ akkori helység² lakóhelyétől egy utcányira esik, mely szintén összhangban áll azzal, hogy a VII. r. vádlott volt a megrendelő.

[330] Az üzemanyagtöltő állomásnál történetekkel kapcsolatban a fellebbezés indokolásokban, illetve a nyilvános ülésen előterjesztett védői és vádlotti kifogásokkal kapcsolatban a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

[331] - Minden alapot nélkülöző volt az I. r. vádlott védőjének észrevétele, miszerint nincs magyarázat arra, hogy ha fél négykor találkozott az I. r. és V. r. vádlott a utcanév¹ utcában, mi szükség lett volna a benzinkútnál találkozni 15:50-kor az átadás végett, miért nem a utcanév¹ utcában bonyolították ezt le. Erre a telefonbeszélgetésekben egyértelmű választ találunk: mindenképp át kellett adni a vételárat Terhelt⁶nek, ezért kellett előtte találkoznia Terhelt¹nek és Terhelt⁵nek, majd az V. r. vádlott a utcanév¹ utcában kapott pénzzel együtt elindult a VI. r. vádlottal megbeszélte helyre, átvette a kábítószer és azt

követően adta át az I. r. vádlott részére az üzemanyagtöltő állomásnál. E tekintetben az elsőfokú ítélet 41. oldal második bekezdést a másodfokú bíróság annyiban pontosítja, hogy az I. r. és V. r. vádlottak nem közösen hajtottak a benzinkútra, hanem külön-külön távoztak a utcanév1 utcából és külön-külön mentek a benzinkúthoz, illetve a másodfokú bíróság a 2. tényállás harmadik bekezdést kiegészítette a nyomozati iratok 627-639., 681-688. és 785/A-B-C. oldal alapján a első mondatát kiegészíti azzal, hogy Terhelt5 V. r. vádlott kivel találkozott a utcanév1 utcában, onnan Terhelt5 és Terhelt1 külön távozott, illetve azzal, hogy az ellenérték kifizetése után Terhelt5 V. r. vádlott találkozott Terhelt6 VI. r. vádlottal és átvette tőle a kábítószer, majd a út3 számsor szám alatti üzemanyagtöltő állomásra ment.

[332] - A cím36 szám alatti benzinkút a titkos megfigyelésről készült rendőri jelentés szerint üzemben kívüli, egyébként Terhelt5 által becsatolt fényképeken is látható, hogy valóban egy autószerű üzemel mellette, de a benzinkút teljesen elhagyatott, nem működik.

[333] - A titkos megfigyelésről készült rendőri jelentésben (nyomozati iratok 785/A-B-C. oldal) az szerepel, hogy az I. r. vádlott elfogásakor a jobb első ülés előtt találtak egy fekete nejlon zsákot. Ez összhangban áll az I. r. vádlott elfogásáról készült jelentéssel (nyomozati iratok 3919-3921. oldal), mely rögzíti, hogy a jobb első ülésről egy papír szatyor került elő, abban egy fekete nejlon zsák, abban pedig négy csomag, fóliába csomagolt kábítószeranyag, illetve nem ellentétes a szemle jegyzőkönyvvel sem (nyomozati iratok 1059. oldal), mely szerint egy papír szatyort, egy fekete nejlon zsákot és négy csomag áttetsző nejlonba csomagolt kábítószeranyagot találtak.

[334] - A titkos megfigyelésről készült rendőri jelentés szerint valóban azt látták, hogy Terhelt5 kinyitotta az rendszám2 forgalmi rendszámú jármű bal hátsó ajtaját és egy csomagot tett be. Ez nem áll ellentétben és nem zárja ki, hogy Terhelt1 elfogásakor a kábítószer egy papír szatyorban volt, az elsőfokú bíróság logikus következtetést vont le, mikor megállapította, hogy ez ugyanaz, mint amit az V. r. vádlottól kapott nem sokkal előtte, hiszen útközben Terhelt1 a hátsó ülésről áthelyezhette maga mellé.

[335] - Az elsőfokú ítélet indokolása iratellenesen tartalmazza a 42. oldal harmadik bekezdésben, hogy a márkanév kabátot – aminek átadására a vádlottak hivatkoztak – nem találtak meg, a védelem és az V. r. vádlott helyesen észrevételezte, hogy a szemle jegyzőkönyv (nyomozati iratok 1059. oldal) szerint az a hátsó ülésen volt. Azonban ez a tény nem zárja ki azt a helyes elsőbírői megállapítást, miszerint Terhelt5 tette be a kábítószer a gépkocsiba és később azt foglalták le, ugyanis más csomagot tényleg nem találtak az intézkedéskor.

[336] - A I. r. vádlott védekezését, miszerint a gépkocsit nem csak ő használta és a csomag sem az övé volt, az elsőfokú bíróság logikus érveléssel vetette el tanú13 vallomása alapján, valamint a vele szembeni intézkedés során tanúsított ideges magatartása és az alapján, hogy a papírzacskót nem akarta a rendőröknek megmutatni arra hivatkozással, hogy abban szennyes ruhák vannak, mely nem fedte a valóságot. Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy nem elfogadható az I. r. vádlott védőjének érvelése, hogy az elfogás után említett „buktam kétfélmillió forintot” nem a közel 2 kg bruttó tömegű marihuána ára, hanem az rendszám2 forgalmi rendszámú gépkocsi elvesztése miatti aggodás. A gépkocsit valóban lefoglalták dátum26 napján Terhelt1 I. r. vádlottal szembeni intézkedés során, de azt kiadták a

cég8 részére (nyomozati iratok 1071-1085. oldal), majd nem sokkal a lefoglalás megszüntetése és kiadása után, 2016. dátum28. napján Terhelt3 III. r. vádlottnál a cím51 cím57 szám alatt tartott házkutatás során foglalták le (nyomozati iratok 2627-2632. oldal), tehát az visszakerült hozzájuk. A telefonbeszélgetésben bizonyosan a rendőri elfogás miatt megíúsult kábítószer eladásból származó bevétel kiesésről volt szó.

[337] A 2. tényállás utolsó bekezdésének pontosítását a kábítószer hatóanyag vádlottakra nézve legkedvezőbb számítási módjának alkalmazása indokolta, így a lefoglalt marihuána totál-THC tartalma 184,6 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 153 %-a, 1,53-szerese.

[338] A tényállás 2. pontját érintően az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége, tényből tényre vont következtetései a fenti kiegészítésekkel és pontosításokkal egyebekben teljeskörű és meggyőző, az ítéletben részletesen kifejtett indokaival az ítéltábla egyetértett, annak megismétlésétől eltekint.

[339] A tényállás 3. pontja esetében megállapítható, hogy az e vádpontban érintett Terhelt2 II. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak a tényállás 2. pontja esetében használt telefonszámaikat lecserélték. Jól látható ez abból is, hogy a nyomozati iratok 1. kötetben a titkos adatszerzés eredményét tartalmazó jelentések dátumok napja közötti beszélgetéseket nem tartalmaznak, illetve a titkos adatszerzést engedélyező bírói végzésekben újabb telefonszámok tekintetében történik az engedélyezés.

[340] E tényállás szempontjából leginkább releváns beszélgetések dátum31 történnek, 23. és 30. napja közötti beszélgetések állnak rendelkezésre a nyomozati iratok 575-580. oldalon található jelentésrészben.

[341] Terhelt2 II. r. vádlottat érintően a másodfokú bíróság ismételtén visszaatal a tényállás bevezető részénél kifejtettekre, hogy esetében miért lehetett kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a jelentésben az egyes beszélgetések esetében hozzá rendelt telefonszámokon valóban ő beszélt, az ott kifejtettekén túl csak példaként megemlítendő a nyomozati iratok 587. oldalon lévő beszélgetés, melyben szintén azonosítható családtagokról esik szó.

[342] Az ebben az időszakban Terhelt2 II. r. vádlott az általa használt telefonszám20 hívószámú telefonon kommunikált. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az is egyértelműen igazolható, hogy a jelentésben szereplő telefonszám19 hívószámú telefont használó személy Terhelt7 VII. r. vádlott, illetve az is, hogy a dátum32 szállítmány köthető a vádlottakhoz, annak ki volt az eladója és megrendelője. Erre a rendelkezésre álló adatok együttes értékeléséből lehet következtetni:

[343] Megállapítható, hogy többször szólította a II. r. vádlott a telefonszám19 hívószámú telefont használó személyt keresztnévén „becenév6”-nak (nyomozati iratok 576., 579. oldal), egyébként terhelt7ként említették az I-II-III. r. vádlottak egymás közötti beszélgetésekben Terhelt7t a tényállás 2. pontja esetében is (nyomozati iratok 441. és 460. oldal).

[344] Kronológiai sorrendbe állítva a titkos adatszerzés tartalmát (nyomozati iratok 582-588. oldal), a rendőri intézkedés adatait (nyomozati iratok 933-934. oldal) és a helyszíni szemle jegyzőkönyv megállapításait (nyomozati iratok 947-950. oldal), jól látható az események menete:

[345] - 10:18-kor történik a rendelés leadása Terhelt2nél

[346] - 13:32-kor egyeztetnek Terhelt2tal az átvétel időpontjáról

[347] -15:26-kor már a megrendelő közli, hogy „Az emberem ott áll nálad.”

[348] - 16:10-kor vonták intézkedés alá Terhelt10 X. r. vádlottat, aki nagyon izgult, remegett, hangja elcsuklott, majd a gépkocsi jobb első ülésén lévő törülköző alatt megtalálták a vegyész-szakértői vélemény alapján kábítószer tartalmazó shakert

[349] - 16:16-kor a megrendelő érdeklődik, hogy elindult-e már az embere, Terhelt2 közli, hogy már rég

[350] - 17:29-kor Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak közötti beszélgetés során elhangzik, hogy becenév6 aggódik, hogy a barátja még nem érkezett be, illetve mondja az I. r. vádlott, hogy terhelt7val folyamatosan legyenek kapcsolatban, ha kell, küldjenek ügyvédet

[351] - 18:03-kor Terhelt2 beszélt a megrendelővel, aki közölte, hogy látta villogókkal helység6en egy eldugott utcában az emberét, azon aggódik a II. r. vádlott, hogy fog-e „magyarázni”

[352] - 18:05-kor Terhelt2 II. r. vádlott mondta a megrendelőnek, hogy oda kellene menjen a gyerekekhez, hogy ügyvéd nélkül ne mondjon semmit

[353] - 18:09-kor szintén beszél Terhelt2 és a megrendelő, arról, hogy a megrendelő beszéljen ügyvéddel és szóljon az illetőnek, hogy mindjárt ott az ügyvéd

[354] - 18:13-kor Terhelt2 II. r. érdeklődésére a megrendelő jelzi, hogy mondta az illetőnek a dolgokat, tudja, mit kell csinálni

[355] - 18:30-kor Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak közötti beszélgetésből kiderül, hogy becenév6 már látta az illetőt, aki régi ismerőse neki, helység6en elkapták, eddig semmi nem volt vele, tudja, hogy nem fogják kiengedni

[356] - 18:35-kor Terhelt2 II. r. vádlott meséli a beszélgetőpartnerének, hogy van egy kis tré, a autómárka1 gyerek helység6en helyzetben van, aki a II. r. vádlott „felé volt”

[357] - 18:43-kor a megrendelő közli Terhelt2tal, hogy szóltak a gyerekek, lesz ügyvéd, reménykednek, hogy nem fog beszélni

[358] - a gépkocsi szemle jegyzőkönyv adatai szerint az intézkedés a helyszínen 19:20-ig tartott.

[359] Amennyiben a X. r. vádlottal szembeni intézkedés adatait összevetjük a beszélgetések tartalmával, egyértelmű, hogy abban arról az esetről beszélnek:

- 16:16-kor már aggódnak, hogy nem érkezett meg a X. r. vádlott, ezt követően 18:03-kor zajlott beszélgetésből az is egyértelmű, hogy már tudják, hogy rendőri intézkedés történt vele szemben, mely az időpontok alapján összhangban áll a X. r. vádlott elfogásával

- a „gyerek” - Terhelt10 22 éves volt

- „autómárka1” - Terhelt10 a rendszám3 forgalmi rendszámú autómárka1t vezette, amikor intézkedés alá vonták

- „helység6en”- a cím52 úton történt az intézkedés

- Terhelt10 az eljárás során nem tett terhelő vallomást egyik vádlottra sem.

[360] Tekintettel arra, hogy a rendőri intézkedés során megtalálták a gépkocsiban a kábítószer, ez a Be. 204. § (1) bekezdés d) pont szerinti tárgyi bizonyítási eszköz. A lefoglalásával kétséget kizáró módon igazolt, hogy az elfogást megelőző telefonbeszélgetésekben ennek a kábítószernek a vásárlásáról egyeztettek.

[361] A nyomozati iratok 585. és 587. oldalon dátum27-án 17:29 és 18:30 órakor Terhelt1 és Terhelt2 egymás közötti beszélgetéseiben „terhelt7” és „becenév6” néven említik azt a személyt, akinek a régi ismerősét elkapták, az idő előrehaladtával a beszélgetésekből lehet tudni, hogy helység6en. A beszélgetésben elhangzik, hogy terhelt7 ügyvédjének oda kellene menni, illetve azon tanakodnak, vajon terhelt7 e régi ismerőse fog-e beszélni a rendőrségen, ezekből is egyértelmű, hogy egy konkrét rendőri intézkedésről beszélnek, mely az adatok alapján egyértelműen beazonosítható Terhelt10 elfogásával. Egyébként Terhelt2 által a beszélgetések során előadottak tartalmából egyértelmű, hogy tőle származott a kábítószer, főként abból, hogy aggódott az elfogást követően, hogy vajon fog-e beszélni, vagyok rájuk terhelő vallomást tenni a X. r. vádlott.

[362] A titkos adatszerzés és az egyéb bizonyítékok együttes értékelése alapján egyértelmű, hogy a beszélgetésben szereplő terhelt7, becenév6 azonos a megrendelővel, hiszen - ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen mutatott rá - nem aggódott volna, hogy miért nem érkezett meg, illetve hogy miként fog viselkedni a rendőrségi kihallgatásakor. Ahogy az is teljesen egyértelmű a beszélgetések alapján, hogy a megrendelő Terhelt2tal

Terhelt10 X. r. vádlott elfogásáról beszél, akit küldött a megrendelt dologért, amit lefoglaltak a X. r. vádlottól és amiről megállapítható, hogy amfetamin.

[363] A nyomozati iratok 3037. oldalon található VII. r. vádlott elfogásáról készült jelentés szerint dátum33 órakor jelen volt Terhelt7ék házában Terhelt10 X. r. vádlott, aki előadta, hogy a család barátja. Ezen túl dátum34 napján kelt jelentés szerint (nyomozati iratok 3053. oldal) cím53 utcában a VII. r. vádlott által használt ház előtt parkolt az a autómárka1 rendszám3 forgalmi rendszámú gépkocsi, mellyel Terhelt10 közlekedett dátum27-án, amiben a rendőri intézkedés során kábítószeret találtak. Mindezek alapján vitathatatlan a közöttük lévő ismeretség. Ezt párhuzamba kell állítani azzal a bizonyítékkal, miszerint a nyomozati iratok 576. oldalon lévő beszélgetésben a telefonszám19 hívószámú telefont használó, terhelt7 (becenév6) keresztnévű személy megemlíti Terhelt2nak, hogy egy ismerőse most van vérplazmaadáson, ami eltart egy órát is, Terhelt10 X. r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján rendszeres vérplazmaadó, akit ismer is Terhelt7 VII. r. vádlott.

[364] Több, egymástól független forrásból származó, logikailag összekapcsolódó, terhelő közvetett bizonyíték bizonyítandó ténnyel való összekapcsolhatósága egymást erősíti. Egy ügyben való véletlenszerű találkozásuk esélye annál kisebb, minél több a találkozó közvetett bizonyítékok száma. Minél több egymástól független forrásból származó közvetett bizonyíték van, annál kisebb az esélye, hogy azok csupán véletlenszerűen erősítik egymás bizonyító erejét.

[365] Ezen bizonyítékok együtt és összességükben mind Terhelt7 VII. r. vádlott személyazonosságának irányába mutatnak és egyértelműen igazolják, hogy a telefonszámon Terhelt7 beszélt, illetve hogy a dátum27-i szállítmányt ő rendelte meg Terhelt2 II. r. vádlottól és azért Terhelt10 X. r. vádlottat küldte el.

[366] Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy miért nem fogadta el Terhelt10 X. r. vádlott védekezését a kábítószer eredetére nézve, a bizonyítékértékelés során levont egyéb következtetéseit is a másodfokú bíróság helytállónak ítélte meg.

[367] Az ügyészség kizárólag a tényállás 3. pontjában foglalt egyetlen szállítást rótt a X. r. vádlott terhére, lényegében egy futári magatartást. Figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehet megállapítani, hogy más alkalommal kábítószerrel összefüggésbe hozható magatartást tanúsított, nem igazolható az sem, hogy mikortól ismerte Terhelt2 és Terhelt7 vádlottakat, illetve, hogy velük milyen kapcsolatban állt, a dátum27-i eset előtt mennyire látott bele a mindennapi életvitelükbe, így nem lehetett azt sem kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy a vád tárgyává tett egyszeri futári magatartásakor tudomással bírt a vádlott társai kábítószer-kereskedelmi tevékenységéről, illetve továbbértékesítési szándékáról, így az e körben megalapozott tényállás kiegészítésére nem volt indok.

[368] A tényállás 3. pontjának utolsó bekezdését a másodfokú bíróság a nyomozati iratok 979-983. oldali vegyész-szakértői vélemény megállapításainak a vádlottakra nézve legkedvezőbb számítási módjával pontosította akként, hogy a lefoglalt amfetamin 79 gramm amfetamin bázist tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 790 %-a, 7,9-szerese.

[369] Terhelt7 VII. r. vádlott esetében a tényállás 2. és 3. pontját érintően a kábítószer hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának $153 \% + 790 \% = 943 \%$ -a, 9,43-szorosa, ezt a másodfokú bíróság rögzítette a tényállásban is.

[370] A tényállás 4. pontját érintően a másodfokú bíróság álláspontja szerint az I-II-III-IV. r. vádlottak által használt telefonszámok azonosítása szintén nem volt kétséges. E magatartás esetében a dátum35 napja közötti beszélgetések képezték a vizsgálat kiemelt részét. Az dátum36 Terhelt3 és Terhelt4 közötti beszélgetést az ügyészség a bírósági iratok 231. sorszám alatt csatolta, annak lejátszására egyébként sor került a 2020. szeptember 18-i tárgyalási napon (elsőfokú iratok 252. számú jegyzőkönyv), míg a többi releváns beszélgetés a nyomozati iratok 751-769. és 777-785. oldalán találhatóak.

[371] Mivel Terhelt4 IV. r. vádlott a saját nevén lévő előfizetői számot használta, illetve maga sem vitatta, hogy ő beszélgetett, azonosítása további magyarázatra nem szorul. Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a tényállás bevezető részénél kifejtettekén túl a jelentésben feltüntetett telefonszámok esetében hozzájuk köthető azonosítás azért is volt egyértelmű, mert

[372] - a beszélgetésekben több alkalommal szólítják egymást, vagy beszélnek egymásról keresztnévükön terhelt1ként, becenév7ként (például nyomozati iratok 755., 757., 759., 763., 765. oldal),

[373] - a nyomozati iratok 2639-2640. oldalon lévő jelentés szerint dátum28. napján 15:48 körüli időben Terhelt3 a út1 és utca3 kereszteződésénél a piros lámpánál a gépkocsiból kiszállva egy csomagot tett a bokorba, a nyomozati iratok 759. oldalon 15:49-kor folytatott beszélgetésben pedig elhangzik „becenév7, gáz van, jönnek utánam valakik.....de kidobtam”, majd a 15:53-kor folytatódó beszélgetésben azt is megmondja hogy a „lámpánál a bokorban”, mely összhangban áll a jelentés megállapításaival és így az is bizonyos, hogy e beszélgetést Terhelt2 és Terhelt3 folytatta,

[374] - Terhelt3 a beszélgetések során megjelölte otthonként a utcanév4 utcát, ahol ötmillió forint van, ezzel összhangban van, hogy a tartózkodási helyén, a cím51 cím57 szám alatt tartott házkutatás során valóban ennyi készpénzt foglalták le (nyomozati iratok 2627-2632. oldal), mely szintén megerősíti, hogy valóban ő beszélt a megadott telefonszámon,

[375] - Terhelt3 azonosítására alkalmas a 16:18-kor folytatott beszélgetés is a saját előfizetői számát használó Terhelt4rel, akit szomszédként jelölt meg és aki tényleg a cím51 épület fszt. 5. szám alatt lakott.

[376] A tényállásban érintett I-II-III-IV. r. vádlottak azonosítását követően vizsgálat tárgyát kellett képezze, hogy a beszélgetések alapján a kábítószer rendelés felvétele, eladása, szállítása hogyan köthető hozzájuk. Az elsőfokú bíróság részletesen és iratszerűen mutatta be, hogy a titkos adatszerzés melyik beszélgetései alapján lehetet azt bizonyítani, hogy Terhelt2nél egy ismeretlen személy először kettő, majd négy csomag amfetamint rendelt, illetve hogy az miként jutott volna el a II. r. vádlotthoz.

[377] Minden alapot nélkülöző volt a III. r. vádlott védőjének a fellebbezés indokolásában a tényállás azon megváltoztatása iránti indítványa, miszerint a gépkocsit ismeretlen férfi vezette. Ugyanis a nyomozati iratok 2639. oldalán lévő jelentés szerint azt látták, hogy Terhelt3 és egy ismeretlen férfi beül az éppen akkor érkező rendszám4forgalmi rendszámú autótípus1 típusú gépjárműbe, a III. r. vádlott jobbra előre, a férfi pedig jobbra hátra, szó sincs arról, hogy a férfi a vezetőülésbe szállt be, illetve a nyomozati iratok 765. oldali beszélgetésben Terhelt3 III. r. vádlott maga mondja el, hogy tanú15val van, ő vezetett. Így nem iratellenes a tényállás azon része, miszerint az rendszám4forgalmi rendszámú autótípus1 gépkocsit tanú15 vezette.

[378] A másodfokú bíróság a tényállás bevezető részében utalt már rá, hogy Terhelt1 irányító szerepét miért nem találata bizonyítottnak. E konkrét tényállásnál figyelembe vett, Terhelt1 és Terhelt3 között dátum28-én 14:46-kor folytatott teljes beszélgetést értékelve a másodfokú bíróság álláspontja szerint a III. r. vádlottnak Terhelt1 javaslatokat tesz, hogy miként cselekedjenek, kinek az autóját használják, ez nem egy direkt utasítás volt még a szöveggörnyezet alapján sem, ezért az ítéltábla a tényállás 4. pontjának ötödik bekezdésében az „instrukciójára” szó helyébe a „tanácsára” szót illesztette.

[379] A szemle jegyzőkönyv (nyomozati iratok 2881-2891. oldal) alapján megállapítható, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott lakóhelyén a konyhaszekrény tetejéről lefoglaltak számolatlan mennyiségű steril önzáró nejlon tasakot, illetve egy ajándék tasakból digitális mérőkanalat. A vegyész-szakértői vélemény (nyomozati iratok 2919-2921. oldal) szerint a mérőkanál felülete amfetaminnal volt szennyezett. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében az ítélet 51. oldalán részletesen megindokolta, hogy a kábítószer porciózáshoz használatos ezen eszközök esetében Terhelt4 tagadásával szemben nem látta kétséget kizáróan bizonyítottnak, hogy azok a IV. r. vádlott tulajdonát képezték, illetve hogy ezeket ő használta, mivel a IV. r. vádlott lakásához Terhelt1 és Terhelt3 is rendelkezett kulccsal. Ezt az elsőfokú bírói mérlegelést támadni – a felülmérlegelési tilalom miatt – nem lehet, ezért az ítéltábla ennek megfelelően egészítette ki a tényállást is. Kétséget kizáró módon csak annyi nyert igazolást, hogy Terhelt4 tisztában volt azzal, hogy kábítószer van a nála tárolt dobozban, amit lefoglaltak tőle 24-én.

[380] Sem az dátum36, sem az dátum28-i beszélgetések tartalmából, vagy a terheltek előadásából nem lehetett azonban azt megállapítani, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott tudott volna a vádlott társai életviteléről, szokásairól vagy kábítószer kereskedői magatartásáról, így a tényállásban sem rögzíthető, hogy tisztában lett volna a továbbértékesítési szándékukkal, ezért az ügyészség tényállás megváltoztatása iránti indítványa nem volt helytálló. Megjegyzendő, hogy azt még a vádirat sem tartalmazza, egyébként semmi bizonyíték sincs rá, hogy maga a IV. r. vádlott kábítószerrel kereskedett volna.

[381] A III. r. és IV. r. vádlott közötti, dátum28-én 16:18-kor folytatott a beszélgetésben elhangzott mondata: „azonnal tüntessél mindent el, gyorsan, bajba vagyok, dobd ki, dobd ki azonnal” és Terhelt4 IV. r. vádlott vallomása alapján az bizonyos, hogy Terhelt3 tudott a cím51 épület fszt. 5. szám alatti kábítószeréről.

[382] A törvényszék a vádirat azon megállapítását azonban nem találta bizonyítottnak, hogy a Terhelt3 által a borkorban elrejtett, majd lefoglalt amfetamint a III. r. vádlott Terhelt4 IV. r. vádlott lakásán tárolta és onnan vette el, mielőtt elindult volna otthonról. Az ítélet 52. oldalán ennek indokaként felhozott érvei szerint a vegyész-szakértő sem tudta megállapítani azonos eredetüket, akár a saját lakásából is származhatott a borkorban megtalált kábítószer és mivel a jelentés csak azt rögzítette, hogy már szállnak be a gépkocsiba, nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy ezt a kábítószert is a IV. r. vádlottól hozta volna el. Ennek azért van jelentősége, mert a minősítés szempontjából Terhelt3 III. r. vádlott felelőssége - Terhelt1 és Terhelt2 vádlottakkal egyezően - a IV. r. vádlott lakásán és a borkorban elrejtett kábítószerért, azonban Terhelt4 IV. r. vádlott felelőssége kizárólag a lakásán lefoglalt kábítószerért állapítható meg.

[383] A tényállás 4. pontjában a másodfokú bíróság szintén az in dubio pro reo elvére figyelemmel módosította a lakáson lefoglalt és a borkorban elrejtett kábítószer amfetamin bázist tartalmát, ennek megfelelően az e tényállási pontban releváns mennyiség:

- Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának $250 \% + 308 \% = 558 \%$ -a, 5,58-szorosa,

- Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 250% -a, 2,5-szerese.

[384] A másodfokú bíróság a kábítószer kereskedelemmel érintett mennyiséget az alábbiak szerint összegezte és helyezte el a tényállásban is:

- Terhelt1 I. r. vádlott esetében a tényállás 1-2. és 4. pontját érintően a jelentős mennyiség alsó határának $327 \% + 153 \% + 558 \% = 1038 \%$ -a, 10,38-szorosa

- Terhelt2 II. r. vádlott esetében a tényállás 2-3-4. pontját érintően a jelentős mennyiség alsó határának $153 \% + 790 \% + 558 \% = 1501 \%$ -a, 15-szöröse.

[385] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak bűnösségére.

[386] A bűnszervezetben elkövetés nem a cselekmény jogi minősítését, hanem a büntetés kiszabását érintő kérdés (BH2009. 96., BH2019. 261., EBH2013.B.10.).

[387] A bűnszervezet a többes bűnelkövetési formák (csoportos elkövetés, bűnszövetség, bűnszervezet) közül a legsúlyosabb alakzat, melynek kiemelt, a többi társas bűnelkövetési formától minőségileg is jelentősen eltérő veszélyességét a jogalkotó külön is értékeli, amikor a Btk. Általános Részében ahhoz lényegesen szigorúbb jogkövetkezmények alkalmazását rendeli.

[388] Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény 107. § a bűnszervezet fogalmát a cselekmény elkövetése után, 2019. július 10. napjától módosította. Ezért Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak esetében szükséges abban is állást foglalni, hogy a bűnszervezet fogalmának az elkövetéskori szabályozása, majd a 2019. évi LXVI. törvény 107. §-val bekövetkezett módosítása megalapozhatja-e a Btk. 2. § alapján az elbíráláskori büntető törvény alkalmazását. Ezt a vizsgálatot az elsőfokú bíróság elmulasztotta.

[389] Az elkövetéskor hatályos szabályozásban bűnszervezet:

- három vagy több személyből álló,
- hosszabb időre szervezett,
- összehangoltan működő csoport,
- amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[390] Az elbíráláskor hatályos szabályozásban bűnszervezet:

- legalább három személyből álló,
- hosszabb időre,
- hierarchikusan szervezett,
- konspiratíván működő csoport,
- amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[391] Az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályban a bűnszervezet fogalmi elemei közül nem változtak:

- három vagy több személyből álló,
- hosszabb időre szervezett csoport,
- amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése. Az elsőfokú bíróság által az ítéletében e három feltétel részletes vizsgálata körében kifejtetteket az ítéltábla is osztotta.

[392] Az elkövetéskori szabályozás kapcsán kiemelendő, hogy a bűnszövetséghez képest minőségi eltérés a résztvevők számán túl, hogy a bűnszervezet megállapítása a hosszabb időre szervezettség és az összehangolt működés folytán magasabb fokú szervezettséget követel meg. Illetve a célzott bűncselekményeket illetően is minőségi többletet hordoz, hiszen súlyos megítélésű bűncselekmények elkövetésére szerveződik (BH2016. 5.). Az elkövetéskor hatályos törvényi definíció szerint a szervezet tagjai közti alá-fölérendeltségi viszony a bűnszervezetben elkövetés megállapításának nem volt feltétele. A 4/2005. Büntető jogegységi határozat iránymutatása szerint a bűnszervezet hierarchikus jellegének nincsen jelentősége, az összehangolt működés pedig csak a cselekvő személyek egymást erősítő hatásában nyilvánul meg. Összehangoltságon a bűnszervezet fogalmából adódóan nem adott bűncselekmény összehangolt elkövetése, hanem a súlyos bűncselekmények elkövetése céljából létrejött csoport konkrét bűncselekménytől független, annak elkövetésén túlmutató szervezett működése értendő. A jogalkotó a konkrét tárgyi súlyú bűncselekmények elkövetését, mint szervezeti célt teszi a fogalom részévé. A bűnszervezetben elkövetésre a végrehajtás körülményeiből is lehet következtetni, így különösen akkor, ha a tényállásszerű elkövetési magatartás mások megelőző vagy további cselekményeihez kapcsolódik vagy a célzott bűncselekmény megvalósulásához további láncolatos tevékenységet feltételez (BH2019. 261.).

[393] Az elsőfokú bíróság az ítélet 63. oldalán helyesen fogalmazta meg, hogy a vádiratban megjelölt öt vádlott közül Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak cselekményét el kell választani Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak cselekvőségétől.

[394] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak elsősorban a családi kapcsolataik révén szerveződtek egy csoporttá jelentős tárgyi súlyú bűncselekmények, kábítószer kereskedelem huzamos időn keresztül történő elkövetésére. A telefonos kommunikáció során használt kódnyelv, a szervezett, tartós, folyamatos együttműködés mindenképp a közös cél elérése érdekében történő rendszeres összedolgozást, nem pedig alkalmi, egymástól független cselekvőségeket tükröz. Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak magatartása az elkövetéskori jogszabály szerinti feltételrendszert kimeríti és alkalmas a bűnszervezetben elkövetés megállapítására.

[395] A Fővárosi Ítéltábla osztotta a törvényszéknek az ítélet 63. oldal és 64. oldal első két bekezdésében kifejtett érveit, miszerint Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak esetében a bűnszervezetben történt elkövetés minőségi követelményeknek megfelelő ismérvei hiányoznak. Jelen ügyben ugyanis a közös cél, valamint Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak e közös cél érdekében az I-II-III. r. vádlottakkal történő, összehangolt, egymást kiegészítő tevékenysége nem érhető tetten. Terhelt5 és Terhelt7 vádlottak között még a vádirat szerint sem volt semmilyen kapcsolat, valójában mindketten külön-külön kapcsolódtak az I-II-III. r. vádlottakhoz. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak az I-II-III. r. vádlottak üzletfelei voltak, az V. r. vádlott beszállítóként, a VII. r. vádlott pedig vevőként. Esetükben egymás mellett működő kisebb bűnözői csoportokról, illetve személyről beszélhetünk, akik egymással üzleteltek, egymástól vásárolták a kábítószer, maguknak kerestek vevőt/beszállítót és a saját hasznukra értékesítettek. Nem voltak közös céljaik, egymás között felosztott stabil szerepek, melyek hosszabb távon állandósult, rögzült struktúrában öltöttek volna testet, hiszen egymás

üzleteibe, a vevők/beszállítók felkutatásába, az eladási árba nem szóltak bele, nem is foglalkoztak vele. A magatartásuk csak annyiban kötődött egymáshoz, hogy adták-vették egymás között a kábítószer, azonban nem közös cél, hanem egyéni céljaik érdekében cselekedtek. Tehát nem szervezetként működtek, hanem több, egymással akár rendszeresen „üzletelő” csoportot alkottak, ami azonban a közös célok és az azok érdekében történő közös, összehangolt cselekvés hiányában, a bűnszervezet megállapítására nem alkalmas, az abban rejlő fokozott társadalomra veszélyességet nélkülözi.

[396] Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak esetében, az elkövetéskor hatályos anyagi jogi rendelkezések szerinti fogalomrendszer alapján sem találta megállapíthatónak a bűnszervezetben elkövetést, e két vádlottat érintően az elbíráláskori megváltozott szabályozás sem vezetne a magatartások enyhébb megítéléséhez, ezért a főszabálytól eltérve, az elbíráláskori jogszabály alkalmazása nem volt indokolt.

[397] Megvizsgálva az elbíráláskori szabályozást, a 2019. évi LXVI. törvény végső előterjesztői indokolása szerint a módosítás célja, hogy élesebben határolja el a bűnszervezet fogalmát a bűnszövetség fogalmától, egyúttal támpontot adjon a jogalkalmazás számára a bűnszervezetben történő elkövetés megállapíthatósága tekintetében. Ezért a hatályos meghatározás kiegészül a hierarchia és a konspiráció fogalmi elemeivel:

- A bűnszervezet akkor állapítható meg, ha a szervezettség a hosszabb időtávon túlmenően a hierarchia jegyeit is mutatja. A hierarchikus szervezeti felépítés azt jelenti, hogy az elkövetők alá-fölérendeltségi viszonyban vannak, az egyes „döntési szintek” elkülöníthetőek egymástól, tehát a szervezeti felépítésnek vertikális jellege van. A hierarchiában lévő személyek együttműködése a feladatok megosztásán alapul. E két tartalmi feltétel együttes megvalósítása minőségi többletet jelent a bűnszövetség szervezettségi szintjéhez képest.

- A módosítás a csoport működése tekintetében a korábban használt összehangoltságot, mint fogalmi elemet felcseréli a konspiratív működési jellegre. Úgy tűnik, hogy az összehangolt magatartást a jogalkalmazás nem a jogalkotói szándéknak megfelelően értelmezte, vagy egyes esetekben az értelmezését elmulasztotta. Pedig az összehangoltság szintén minőségi többletet kívánt érzékeltetni a bűnszövetség szervezettségéhez képest. Az összehangoltság jelentette volna az elkövetők közötti koordinációt, a lebukás megelőzése érdekében tett - több esetben önálló bűncselekményként büntetett - lépéseket, a bűncselekményből származó előny szervezett elosztását, a bűncselekmények elkövetésének feladatmegosztáson alapuló tervszerűségét. A 4/2005. Büntető jogegységi határozat azonban az összehangoltság tartalmi jelentését leegyszerűsítette, a gyakorlat pedig el is mulasztotta az alkalmazását, bizonyítás felvételét. Ezért a módosítás a fogalmat felcseréli a konspiratív jelzőre, ezzel visszatérítve a fogalmat az eredeti jogalkotói szándékhoz. A konspiratív jelleg jobban kifejezi az említett jellegzetességeket, elvárva azok bizonyítását a bűnszövetségtől való elhatárolás érdekében.

[398] A Kúria a Bhar.III.571/2019/41. számú határozatában kimondta

- a [155] bekezdésben, hogy a jogszabályi változás nem jelenti feltétlen a bűnszervezet fogalmának jogalkalmazói újragondolását. A hierarchikus szervezettség nem jelenti valamennyi bűnszervezetben résztvevő személy hierarchiában való elhelyezkedését. A Kúria

egyértéktett a benyújtó² azon álláspontjával, miszerint, ha olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölérendeltséget jelentő személykapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bűnszervezet megállapítását az új fogalom szerint is.

- a [156] bekezdésben, hogy a csoport konspiratív működése lényegében a korábbi fogalom összehangolt működésének feleltethető meg, amennyiben az a külvilág elől rejtve valósul meg, de nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi.

[399] A Kúria a 2019. október 10. napján megtartott tanácselnöki értekezletén vizsgálta az új törvényi fogalmat és arra a következtetésre jutott, hogy a Btk. nem tartalmaz törvényi értelmezést a „hierarchikusan szervezett” és „konspiratíván működő” fogalmi elemekhez, ezért annak értelmezése a jogalkalmazó feladata. A bíróság feladata minden ügyben annak eldöntése, hogy megállapítható-e adott tényállás alapján a bűnszervezetben elkövetés, e tekintetben pedig mindig az alanyi oldal vizsgálata a lényeges, amely szerint a terheltnak tudnia kell, hogy azt a bűncselekményt, aminek az elkövetője, bűnszervezetben valósítják meg. Itt is megfogalmazásra került, hogy

- A jogszabályi változás nem jelenti feltétlen a bűnszervezet fogalmának jogalkalmazói újra gondolását, mivel a hierarchikus szervezettség nem feltételezi valamennyi bűnszervezetben résztvevő személy hierarchiában való elhelyezkedését. Ha olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölérendeltséget jelentő személyi kapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bűnszervezet megállapítását az új fogalom szerint is.

- A csoport konspiratív működése lényegében a korábbi fogalom összehangolt működésének feleltethető meg, amennyiben az a külvilág elől rejtve valósul meg, de nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi.

[400] Az Alaptörvény 28. cikk értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

[401] A fentiekből látható, hogy az összehangolt működés mind az elkövetéskori, mind az elbíráláskori törvény szerint a bűnszervezet fogalmi eleme, azzal, hogy az elbíráláskor hatályos törvény az ezt szükségszerűen magában foglaló, ugyanakkor többletjelentést - a tevékenység külvilág előli rejtett végzését - is hordozó konspiratív működést követeli meg.

[402] A hierarchiára utalás pedig egyértelművé tette, hogy mellérendelt szereplők, illetve közös cél és annak érdekében végzett közös tevékenység hiányában „üzletfelek” közötti kapcsolatban a bűnszervezetben elkövetés megállapítására nem kerülhet sor.

[403] Ezen jogértelmezés tükrében vizsgálva Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak cselekményét, a másodfokú bíróság szerint e három vádlott esetében az elkövetéskori jogszabályban megkövetelt szervezett és összehangolt, valamint az elbíráláskori jogszabály szerinti konspiratív működés megállapítható, a konspiratív működés megállapíthatósága körében az ítéltábla nem osztotta a törvényszék álláspontját.

[404] A „konspiratíván működő” fogalmi elem valójában az összehangoltság magasabb foka, a hatékony elkövetés feltételeinek a háttérben történő megteremtése. Megállapításához kétségtelenül szükséges a szervezeten belüli összehangoltság, amely jelenti egyrészt azt, hogy az elkövetők erősítik egymás szándékát a bűncselekmény bűnszervezetben, közösen történő megvalósítására, de azt is, hogy csak olyan szervezeti működés minősíthető bűnszervezetnek, amely tevékenységének leplezésére, illetve titkolására is törekszik. Abban a védelmi érvelések helytállóak, hogy minden bűnözésnek alapvető jellemvonása a cselekmény titkolására való törekvés, azonban jelen esetben nem csak egy erre irányuló általános törekvés, hanem kifejezetten ezt célzó, konkrét, szervezett intézkedések is megfigyelhetők, melyek a cselekmény eltitkolásának egy magasabb fokát valósítják meg.

[405] A konspiratív működésre utaló adatok – mint ahogyan azt többségében az elsőfokú bíróság is felismerte – jelen ügyben:

- A vádlottak egymás között és a vevőkkel való kapcsolattartás esetén sem használták a kábítószer szót, azt különböző megnevezéssel helyettesítették, az értékesítés során is fedőnevet használtak. A szövegkörnyezetből – különösen, ha a kábítószer minőségére, mennyiségére vonatkozó információkat osztottak meg egymással – lehetett következtetni arra, hogy az egyes beszélgetésekben kábítószerről, illetve annak áráról volt szó, illetve a vád tárgyává tett négy konkrét elkövetés esetében a kábítószeresek lefoglalásra is kerültek. A vevőkkel folytatott telefonbeszélgetésből egyértelműen volt megállapítható, hogy ténylegesen nem a megjelölt dologról van szó, illetve az is, hogy a beszélgetőpartnerek pontosan értették egymást, tehát közöttük bejáratott szóhasználat volt a jellemző.

- A vádlottak olyan cégek vagy hajléktalanok nevén lévő munkatelefonokat használtak, amelyek előfizetője és használója különböző volt.

- A lebukás veszélye miatt a telefonkártyákat rendszeresen cserélték.

- A kábítószer tárolására lakóhelyüktől eltérő ingatlant is használtak.

- Különösen az utolsó, dátum28-i esetről érhető tetten, hogy törekedtek arra, hogy a hatóságok előtt eddig ismeretlen gépkocsival közlekedjenek, illetve figyelték, hogy tevékenységüket nem követik-e.

[406] Mindezek a másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényi feltételnek megfelelő konspiratív működést, az elkövetőknek a bűncselekmény leplezésére, felderítésének megnehezítésére irányuló szervezett törekvését igazolják. E törvényi feltétel tehát megvalósult, megállapítása szempontjából az említett intézkedések hatékonysága közömbös.

[407] Ugyanakkor az elbíráláskori jogszabályban megkövetelt, a szervezet hierarchikus felépítésének megléte nem vonható következtetés, e tekintetben az ítéltábla az elsőfokú bírósággal egyező következtetésre jutott.

[408] A másodfokú bíróság álláspontja szerint – figyelembe véve a Kúria fent hivatkozott Bhar.III.571/2019/41. számú határozatában és a tanácselnöki értekezletén megfogalmazottakat – az alá-fölérendeltségi viszonynak önmagában a csoport vertikális felépítéséből kell fakadnia. Hierarchikus szervezettség esetében nem követelhető meg szigorú alá-fölé rendeltségen alapuló struktúra, továbbá az sem, hogy a szervezeten belül a résztvevők formálisan meghatározott állandó szereppel rendelkezzenek, az azonban igen, hogy a bűncselekmények elkövetéséhez kapcsolódóan a feladatok kiosztására és végrehajtásuk rendje meghatározására a struktúrán belül szervezeten és ne ad hoc módon kerüljön sor. Ehhez nyilvánvalóan az szükséges, hogy a szervezeten belül legalább egy kiemelt szerepet betöltő személy legyen, de az nem feltétel, hogy valamennyi elkövető egymással hierarchiában álljon.

[409] A hierarchikus szervezettség megállapítása kapcsán az ügyészség Terhelt1 I. r. vádlott irányító szerepét jelölte meg. A másodfokú bíróság szerint a meghatározónak tekintett ismérvek közül Terhelt1 I. r. vádlott szervező, koordináló tevékenysége ugyan megállapítható, azonban irányító szerepe, ebből fakadóan a közreműködők közti alá-föl rendeltséget jelentő személykapcsolat fennállása azonban nem. Jelen ügyben nem volt a szervezetben egy kiemelt vezető szerepet betöltő személy, aki irányította volna a résztvevőket, meghatározta volna a feladatokat, bármelyik vádlott kiemelt vezető szerepe a hozzá kapcsolódó elkövetői körben résztvevők számára nem is volt nyilvánvaló. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a hierarchikus kapcsolatra jellemző irányító, utasításadó szereppel egyik vádlott sem rendelkezett. Egyik vádlott sem annak tudatában vett részt az elkövetésben, hogy tisztában voltak akár az I. r., akár más vádlott irányító szerepével, rá főnökként tekintettek volna és a tőle kapott utasításokat hajtották volna végre az általa meghatározott rend szerint. Terhelt1 I. r. vádlott és a vele együttműködő II. r. és III. r. vádlottak szervezeten belüli feladatkörei eseti jelleggel kapcsolódtak egymáshoz, a vádlottak kölcsönös előnyök mentén, mellérendelt viszonyban álltak. E körben a döntéshozói és végrehajtói szint elkülönültsége nem érhető tetten, a telefonbeszélgetések alapján egyeztetések, megbeszélések, nem pedig alá-fölérendeltség volt.

[410] A telefonbeszélgetések tartalmát értékelve az a következtetés vonható le, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak az dátum³⁷ elfogást megelőzően önállóan döntöttek az egyes beszerzésekről és eladásokról, egymástól függetlenül kötöttek üzleteket, nem kellett elszámolniuk egymásnak. Mindketten ismerték például Terhelt5et mint beszerzési forrást és mindketten például értékesítettek tanú11nek is. Az egyes kábítószer vásárlásokat önállóan intézték, felügyelték, sokszor nem is tudtak egymás üzletéről. A telefonbeszélgetésekben adat van arra, hogy amennyiben olyan kábítószerre érkezett hozzájuk megrendelés, amivel éppen nem rendelkeztek, egymást kisegítették, vagy esetenként egyeztettek. Az dátum³⁷ elfogást

megelőzően az egyes konkrét üzleteket maguk bonyolították, erre utal például, hogy Terhelt1 maga vitte a kábítószer a megrendelőnek, melynek során elfogására került sor. Az egymás közötti beszélgetésekből erre utal például a nyomozati iratok 394-395., 398., 408., 416-417., 426-427., 431. oldalon lévő tartalom.

[411] A másodfokú bíróság szerint elfogását követően sem lehet Terhelt1 I. r. vádlott irányító, utasításadó magatartására következtetni, ugyanis

[412] - nem az I. r. vádlott határozta meg az árakat, a bekerülése utáni napokban a kintlevőségei behajtására kérte meg családtagjait, olyan összegek beszedésére, amikre már nem tudott sort keríteni elfogása miatt (például nyomozati iratok 491., 498. oldal),

[413] - konkrét utasításokat nem vártak és nem kaptak Terhelt1-től, ugyanis elfogását követően lényegében Terhelt2 és Terhelt3 ketten, önállóan intézik a kábítószerrel kapcsolatos egyes ügyleteket, maguk intézik a beszerzést, a fizetést, a szállítást (például nyomozati iratok 456., 458-459., 462., 465., 470. oldal)

[414] - a beszélgetésekből egyértelmű, hogy rengeteg üzlet bonyolódik le az I. r. vádlott tudta nélkül is (például nyomozati iratok 502-505. oldal),

[415] - Terhelt1 irányító szerepét nem támasztja alá, hogy üzent a börtönből másoknak is, hogy megvereti, ugyanis ilyen tartalmú kijelentéseket rendszeresen Terhelt2 tett a beszélgetések során (például nyomozati iratok 458., 514. oldal),

[416] - Terhelt1 I. r. elfogását követően valóban utalt Terhelt5-nek, hogy tartja a száját, de ezért cserébe intézze el, hogy a kábítószer házhoz szállítja (nyomozati iratok 460. oldal), ez azonban nem utasítás mások felé, hanem egy üzenet, hogy ő nem fog terhelő vallomást tenni,

[417] - a beszélgetésekben legtöbbször a konkrét üzletek lebonyolítása után mesélik már el Terhelt1-nek, hogy épp az aktuális eset miként zajlott, amikor már beleszólása sem lehet a történetbe az I. r. vádlottnak, ez tetten érhető például a dátum27-i esetről is, amikor előtte egy hétig nincs is rögzített beszélgetés az I-II. r. vádlottak között és a konkrét értékesítés után beszél csak Terhelt2 a testvérével a futár megfogása kapcsán (nyomozati iratok 575-588. oldal),

[418] - legtöbbször tanácsot, javaslatot várnak az I. r. vádlottól, sokszor vehető ki a beszélgetésekből, hogy nem tudják, miként cselekedjenek és közösen találják ki Terhelt1-ről, mi lenne a megfelelő magatartás. Az ügyészség által leginkább kiemelt dátum28-i beszélgetésben is ez körvonalazódik, hogy Terhelt1 javaslatokat tesz, de a döntés joga a többi vádlott kezében van (nyomozati iratok 755. oldal).

[419] Ahogy arra a másodfokú bíróság a tényállás bevezető részéhez kapcsolódóan is utalt, az ítélet nem volt összhangban a tényállásban elhelyezett és az indokolás egyéb részeiben szereplő, a hierarchiára vonatkozó megállapítások és következtetések tekintetében.

Ezért a másodfokú bíróság az ítélet jogi indokolásából a 64-65. oldalról is mellőzi Terhelt1 I. r. vádlott irányító, vezető, utasításadó, kezdeményező szerepére utaló kifejezéseket és ténymegállapításokat.

[420] Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint a bűnszervezet elbíráláskor hatályos Btk. szerinti fogalmi elemei a másodfokú bíróság által helyesbített és ekként a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás szerint maradéktalanul nem állnak fenn, ezért Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a bűnszervezetben elkövetés nem állapítható meg.

[421] A cselekmény elkövetésének időpontjában hatályban lévő 1978. évi IV. törvény, illetve az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. § (1)-(2) bekezdése szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni. Ha azonban a cselekmény az elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új törvényt kell alkalmazni.

[422] A bűnszervezetben elkövetéssel vádolt terheltek esetében vizsgálni kell, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályban lévő anyagi jogi szabályok alkalmazása eredményez kedvezőbb elbírálást. A bűnszervezetben történt elkövetéssel érintett vádlottak esetében figyelemmel kellett lenni a bűnszervezet fogalmában fentebb már kifejtett változásra és arra, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elbíráláskor hatályos anyagi rendelkezéseket alkalmazva a bűnszervezet feltételei maradéktalanul nem állapíthatók meg.

[423] A másodfokú bíróság már fentebb is utalt arra, hogy mivel Terhelt5 V. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak esetében az elkövetéskor hatályos jogszabály fogalomrendszere alapján sem találta megállapíthatónak a bűnszervezetben elkövetést, így az V. r. és VII. r. vádlottat érintően az elbíráláskori szabályozás sem vezetne a magatartások enyhébb megítéléséhez.

[424] Ellenben a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a Btk. 2. § alapján a főszabálytól eltérve, az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályt alkalmazta, mivel az mindenképp kedvezőbb elbírálást eredményez, figyelemmel arra, hogy az elkövetéskor hatályos jogszabály fogalomrendszere alapján esetükben a bűnszervezetben elkövetés megállapítható lenne, de az elbíráláskor hatályos jogszabály fogalomrendszerébe tartozó hierarchikus működés hiányában a bűnszervezetben elkövetésre nem vonható megalapozott következtetés.

[425] Megjegyzi az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet 67. oldalán helyesen vizsgálta, hogy a bűnszövetségben elkövetés aggálytalanul megállapítható-e és következtetései is megfelelőek.

[426] Az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja a bűnszövetség fogalmát egyezően definiálja: akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezetten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet.

[427] A fogalom értelmezésére iránymutatást adó IV. számú Büntető Elvi Döntés ma is kötelező érvényű, mert a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 195. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy az e törvény hatálybalépését megelőzően hozott irányelvek, elvi döntések és kollégiumi állásfoglalások az eltérő iránymutatást tartalmazó jogegységi határozat meghozataláig alkalmazhatók (BH2018. 69.). Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében – lényegében a bünszervezetben elkövetés kapcsán tényszerűen hivatkozott ismérvek mentén – a bünszövetség megállapíthatóságának valamennyi feltétele adott, mert

- a bünszövetség tagjainak a megállapodása több bűncselekmény megvalósítását célozta, anélkül azonban, hogy minden egyes bűncselekmény végrehajtásának a részleteit is megszervezték volna (BH2017. 178.),

- a közreműködők magát a bűnözést szervezték meg, a tartós, folyamatos együttműködésből felismerhető a bűnözésre való berendezkedés, melyet tudatuk is átfogott,

- az elkövetők megállapodása több szándékos bűncselekmény elkövetésére irányult, a bünszövetség nem kizárt, ha a cselekmények egységet alkotnak (BH2015. 215.),

- a megállapodásuk a cselekmények elkövetését időben megelőzte, az eleve a bűnözésre, vagyis több bűncselekmény elkövetésére irányult, erre utal, hogy az elkövetők ismétlődően az azonos vagy a hasonló alkalmat keresték, vagy használták fel a bűncselekmények megvalósításához, felismerhető a bűnözésre irányuló következetesség, tervszerűség és akaratgyeozőség, a közös cél elérése érdekében történő rendszeres összedolgozás (BH2018. 244., BH2017. 253.),

[428] Az irányadó tényállásban is rögzítésre kerültek mindazok a körülmények, amely alapján Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében megalapozott következtetés vonható a bünszövetség valamennyi ismervére.

[429] A cselekmények minősítése tekintetében az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozatban, az 57/2007. számú BK véleményben, illetve számos eseti döntésben (például BH2002. 175., BH1999. 101.) részletes iránymutatást találunk a kábítószerrel kereskedés, forgalomba hozatal és a birtoklás elhatárolása körében.

[430] A kábítószer forgalomba hozataláért felel, aki - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - azt több, esetleg meg nem határozható számú személynek juttatja.

[431] A forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószer), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik.

[432] A forgalomba hozatal - miként a kereskedés - szükségszerűen együtt jár az átadással, de nem szűkíthető le a tényleges átadásra. A forgalomba hozatallal - miként a kereskedéssel is - szükségszerűen együtt járó átadás azonban ezt megelőzően több résztevékenységből tevődhet össze, azaz magában foglalhatja az eladók és a vevők felkutatását, a közvetítők igénybevételét, az előzetes megbeszéléseket, az áru megtekintését, megvizsgálását, a megállapodások megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását; felölhet tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer - akár további közbeékelődő személyek révén is - bekerüljön a kereskedelmi forgalomba (BH2013. 264.).

[433] A forgalomba hozatal megkezdéseként értékelendő a forgalmazással összefüggő résztevékenységek megvalósítása. Befejezetté pedig akkor válik, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak. Az elkövető forgalomba hozatali szándékára - az eset egyéb körülményei mellett - az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet.

[434] A kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. A kereskedés rendszeresen ismétlődő, folyamatos tevékenységek, anyagi haszon érdekében folytatott adásvételek által valósul meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, adagolása, tárolása, szállítása, elosztása, raktározása, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény (BH2015. 324., BH2017. 144.).

[435] A kereskedő ténykedésénél a forgalomba hozatal nem egyszeri, hanem folyamatos jellegű, haszonszerzésre való törekvést takar, a forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának alapja tehát a rendszeres haszonszerzésre törekvés.

[436] A Kúria e körben kialakított gyakorlata alapján az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak bűncselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataba ütköző a (3) bekezdés szerinti kereskedés befejezett alakzataként, melyet társtettesként követtek el. A kábítószer mennyisége, hatóanyag-tartalma messze túlmutat annak a megállapításán, hogy ezt a kábítószer-mennyiséget az I-II-III. r. vádlottak nem saját használatára rendelték, szerezték, szállították és tárolták. Az ismétlődő vásárlások és eladások a telefonbeszélgetések alapján kimutathatók. A terheltek által kialakított, több személy együttes közreműködésével megvalósuló tevékenység célja a kábítószer forgalomba hozatalára, viszonteladókhoz, fogyasztókhoz való eljuttatására és mindezek révén rendszeres haszonszerzésre irányult.

[437] Ahogy arra a másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében utalt, a módosított és ekként irányadó tényállás szerint Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak a kábítószeres adásvételét rendszeresen folytatták. Lényegében „közbenső kereskedőként”, egyszemélyben eladók és vevők is voltak (EBH2006. 1493.). Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének minősítette.

[438] Terhelt7 VII. r. vádlott esetében az irányadó tényállás alapján a VII. r. vádlott a kábítószereket azért kívánta megvásárolni, hogy azok továbbértékesítése révén rendszeres haszonra tegyen szert, melyből következően cselekménye nem birtoklási típusú, hanem hasonlóan az I-II-III. és V-VI. r. vádlottakéhoz, a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző kereskedés elkövetési magatartásként értékelendő. Ahogy arra a BH2019. 38. számú döntésben a Kúria rámutatott, kétségtelen, hogy a kereskedéssel elkövetett fordulatnak kísérleti stádiuma általában kizárt, azonban az elkövetési magatartások egyre szervezettebbé, fondorlatosabbá, konspiratívabbá, ekként láncolatossá válása folytán immár előfordulhat. Jelen ügyben megállapítható, hogy Terhelt7 VII. r. vádlott szándéka nem kábítószer birtoklási célból történő megszerzésére és nem is annak egyszeri továbbértékesítésére irányult. A jelentős mennyiségű kábítószer több alkalommal, eltérő típusban azért kívánta beszerezni, hogy a kábítószer ismétlődő továbbértékesítése révén rendszeres haszonra tegyen szert. Ennek érdekében a kábítószer megszerzését megelőzően is több személy együttes közreműködésével több részecselemény valósított meg, hiszen a tényállás 2-3. pontjai esetében a VII. r. vádlott leadta a rendelt az I. r., illetve II. r. vádlottaknak, egyeztette velük a mennyiséget, a minőséget, az árat, majd azt is, hogy a kábítószer milyen módon fog eljutni hozzá. A tényállás 2. pontja esetében Terhelt1 vitte volna el neki, a tényállás 3. pontja esetében a VII. r. vádlott saját futárját küldte Terhelt10 személyében a kábítószerért. Terhelt7 VII. r. vádlott fenti magatartása nyilvánvalóan túlhaladt az előkészületi jellegű cselekményen; hiszen az általa megrendelt kábítószer részére történő szállítása is megkezdődött, a piacra kerülés reális lehetősége megnyílt. Terhelt7 VII. r. vádlott ekként kereskedői elkövetési magatartásként értékelendő tevékenységet fejtett ki, ezáltal tényállási elemet valósított meg, azonban a tényleges megszerzés, a megrendelt kábítószer átvételének és ezt megelőző, kétséget kizáróan megállapítható kábítószer-kereskedelmi tevékenységnek a hiányában, magatartása nem értékelhető befejezettként. Ezért Terhelt7 VII. r. vádlott Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a mennyiségre figyelemmel (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette Btk. 10. § (1) bekezdés szerinti kísérletét valósította meg, a Btk. 13. § (3) bekezdés szerinti társtettesként.

[439] Terhelt8 VIII. r. vádlott esetében az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a magatartást a Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulat szerinti birtoklási típusú tartásnak. A Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat szerinti kereskedés elkövetési magatartás megállapításához szükséges rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvételek sorozata nem nyert igazolást, esetében az ítéleti tényállás sem tartalmaz erre utaló adatokat. A cselekmény irányadó tényállás szerinti alkalmi jellege, a rendszeres adásvételekre vagy azok szándékára vonatkozó adatok hiánya, a VIII. r. vádlotti magatartás kereskedésként történő értékelését kizárja, az helyesen a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat szerinti forgalomba hozatal. Terhelt8 VIII. r. vádlott egy bizonyos mennyiséget, egy alkalommal vásárolt, több személy részére hozta volna forgalomba, tette volna hozzáférhetővé. A forgalomba hozatal az elbírált cselekmény kapcsán befejezetté nem vált, mert a továbbadás folytán nyílhatott volna meg ténylegesen annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más, vagy mások is hozzájussanak (BH2002. 299.), erre azonban nem került sor, így magatartásának elkövetési alakzata a Btk. 10. § (1) bekezdés szerinti kísérlet. Ezért a másodfokú bíróság Terhelt8 VIII. r. vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és a mennyiségre figyelemmel (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősítette.

[440] Terhelt4 IV. r. vádlott esetében egyszeri alkalommal megvalósult tárolás, Terhelt10 X. r. vádlott esetében egyszeri alkalommal megvalósult szállítás állapítható meg. A cselekmény minősítésénél nem csupán az adott személy konkrét magatartásának, hanem a tudattartalmának, ekként azon tényeknek is jelentősége van, melyekből erre következtetni lehet. A kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése, tartása, szállítása - amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz - a kereskedéshez kapcsolódó kiegészítő tevékenységként akkor lenne értékelhető és akkor tartozna a kereskedés körébe, amennyiben

- igazolt, hogy a tartást/szállítást megvalósító elkövető kereskedik, de még a vádirat sem tartalmazza, erre bizonyíték sincs, hogy a IV. r. vagy X. r. vádlottak bármelyike maga kábítószerrel kereskedett volna, vagy

- igazolt, hogy a tartást/szállítást megvalósító elkövető tudomással bír a vádlott társai kábítószer-kereskedelmi tevékenységéről, illetve továbbértékesítési szándékáról, arról, hogy az általa tárolt/szállított, kereskedelmi mennyiségű kábítószer is erre a célra szolgált. Tehát ha a kábítószer csupán egyszeri alkalommal tároló/szállító személy tudomással bír arról, hogy megbízója kábítószer kereskedelmével foglalkozik és ennek ellenére a megbízást teljesíti, a megbízójával szándékegységben maga is tényállásszerű elkövetési magatartást valósít meg, így kábítószer-kereskedelemért vonható felelősségre, azonban ezt sem a IV. r., sem a X. r. vádlottnál nem lehetett megállapítani.

[441] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság Terhelt4 IV. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak esetében az ügyészségnek a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerinti minősítést célzó fellebbezését nem találta alaposnak. Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette Terhelt4 IV. r. vádlott cselekményét a Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés b) pont szerint minősülő kábítószer birtoklása büntetnének. Terhelt10 X. r. vádlott esetében a minősítés pontosítását az indokolta, hogy a rendelkező részben [Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés] és az indokolásban [Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulat és (2) bekezdés b) pont] a felhívott jogszabályhely ellentétben állt egymással. A határozat indokolásából azonban egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság – helyesen – a birtoklási típusú magatartást látta megállapíthatónak. Ezért a másodfokú bíróság Terhelt10 X. r. vádlott cselekménye minősítésénél a Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulatára és a (2) bekezdés b) pontjára utalt.

[442] Terhelt9 IX. r. vádlott esetében a korlátozott felülbírálat ellenére a cselekmény helyes minősítésének vizsgálatára is sor került, a törvényszék törvényesen minősítette magatartását, melyet sem az ügyészség, sem a védelem nem vitatott.

[443] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A bíróság feladata az ítékezés során olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és alanyi társadalomra veszélyességére is.

[444] A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[445] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket részletesen számba vette. Helyesen foglalt állást, amikor

[446] - különös nyomatékkal értékelte valamennyi vádlott esetében az időmúlást (56/2007. számú BK vélemény III/10. pont), mely az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetés óta is további egy évvel emelkedett, a másodfokú elbírálásig a cselekmény elkövetésétől 6 év telt el. Az Emberi Jogok Európai Bírósága több magyar vonatkozású ügyben is foglalkozott a tisztességes eljáráshoz való jog kérdésével az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke alapján (Csanádi kontra Magyarország, Németh kontra Magyarország és Aupek kontra Magyarország). Ez ugyanis kimondja, hogy „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.” Ez az időmúlás a vádlottaknak - az iratanyagból megállapíthatóan - nem felróható, ezért valamennyi vádlott esetében a bíróság a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként figyelembe vette a büntetőeljárás elhúzódását [Be. 564. § (4) bekezdés b) pont].

[447] - az I-II-III. r. vádlottak esetében súlyosító körülményként értékelte a bünszövetségben elkövetést. Az 56/2007. számú BK vélemény III/2. pontja értelmében az az elkövetési mód, amit a törvény az egyes bűncselekményeknél minősítő körülményként értékel, más bűncselekményeknél általában súlyosító körülmény, illetve a III/12. pont értelmében súlyosító körülmény, ha az elkövető a társas bűnelkövetés valamely formájában – például bünszövetségben [Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pont] – követi el a bűncselekményt, kivéve, ha a az ilyen módon történő elkövetés a bűncselekmény minősített esete, mivel annak súlyosítóként való figyelembevétele kétszeres értékelés lenne. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I-II-III. r. vádlottak a magatartásokat bünszövetségben követték el, ellenben a cselekményeik esetében a jogalkotó a bünszövetségben elkövetést nem értékeli minősített esetként, erre figyelemmel az súlyosító körülményként értékelendő.

[448] Az ítéltábla a büntetés kiszabásakor az alábbi szempontokat tartotta szem előtt:

[449] - a cselekmények tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés) öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett, míg a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklása (Btk. 178. § (1) és (2) bekezdés b) pont) öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, tehát a kiemelt tárgyi súlyú cselekmények között elhelyezett, de már a büntetési tételkeretben is megmutatkozik, hogy a birtoklási típusú magatartások enyhébb megítélésűek,

[450] - a kábítószerre elkövetett magatartások konkrét tárgyi súlyának megítélésénél nem csupán az az irányadó, hogy milyen típusú kábítószer az elkövetés tárgya, hanem el nem

mellőzhető jelentőséggel bír a minősítést is meghatározó, a cselekménnyel érintett kábítószeres tiszta hatóanyag-tartalma,

[451] - lényeges, a büntetési tartam kiszabásakor is irányadó körülmény az egyes elkövetőknek a cselekményben betöltött szerepe és magatartása, az egyes vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseknek az ítélet belső arányosságát is úgy kell kifejeznie, hogy a hasonló tárgyi súlyú bűncselekményeket elkövető vádlottak esetében a velük szembeni büntetés megfelelő módon igazodjon a cselekményekhez és a bűnösség fokához, de az elkövető társadalomra veszélyességéhez és a büntetékiszabási körülményekhez is,

[452] - a forgalomba hozatalhoz képest a kereskedés súlyosabb megítélésű, figyelemmel annak rendszeres jellegére,

[453] - a Be. 605. § (2) bekezdés értelmében, ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye [16/2007. számú BK vélemény],

[454] - a Btk. 35. § (2) bekezdés lehetőséget ad a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben előírtól eggyel enyhébb vagy szigorúbb végrehajtási fokozat megállapítására, a másodfokú bíróság egyetlen vádlott esetében sem látott ennek alkalmazására lehetőséget, mert nem volt olyan körülmény feltárható, mely ezt megalapozta volna,

[455] - valamennyi érintett vádlott esetében az őrizetben, előzetes letartóztatásban, letartóztatásban, házi őrizetben és ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításának jogszabályi alapját a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésre, illetve a (3) bekezdés a) pont I. fordulatára helyesbíti.

[456] Terheltl I. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság további súlyosító körülményként értékelte, hogy az ellene hasonló jellegű cselekmények miatt folyamatban levő büntetőeljárás hatálya alatt, erről tudva követte el a bűncselekményt, ebből ugyanis személyének fokozott veszélyességére lehet következtetni (56/2007. számú BK vélemény II/2. pont). A korábbi elítéléseire vonatkozó adatok között a 3. pontban feltüntetett ítélet alapját képező magatartás elkövetési ideje 2014., az elsőfokú ítélet kelte 2015. május 14. napja, a 4. pontban feltüntetett ítélet alapját 2 rb. kábítószerrel visszaélés büntette és kábítószerrel visszaélés vétsége képezte, melyek elkövetési ideje 2009-2011. közötti, az elsőfokú ítélet kelte 2016. március 21. napja. A jelen eljárásban elbírált magatartások 2015-2016. évben elkövetettek, a nyilvántartás adatai alapján az I. r. vádlott bizonyosan tudatában volt az ellene folyó eljárások tényének, annak is, hogy nem jogerősen már végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, amikor újabb bűncselekményeket valósított meg, köztük ugyanolyant is, ami miatt vele szemben már ítéletet hoztak, ez mégsem tartotta vissza további bűncselekmények elkövetésétől.

[457] Ezen túl személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre lehet következtetni abból is, hogy a 4. és 7. pontban feltüntetett ítéletekkel elbírált cselekmények is

kereskedői típusú, kábítószerre elkövetett magatartások voltak. Az I. r. vádlottat érintően – figyelemmel az irányadó tényállásra – a másodfokú bíróság mellőzte a súlyosító körülmények köréből a kezdeményező, irányító szerep értékelését, ellenben a kábítószer kereskedelemben betöltött aktív, tevőleges szerepét a büntetés kiszabásakor figyelembe vette.

[458] A többszörös visszaeső vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés, figyelemmel a kimagasló alanyi társadalomra veszélyességére is, enyhe tartamú, ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés büntetését – a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyása mellett - 9 évre súlyosította. Ennél lényegesen hosszabb tartamú főbüntetés a kereskedelemmel érintett kábítószer mennyiségére (mely az irányadó tényállás alapján a jelentős mennyiség alsó határának 10,38-szorosa) tekintettel nem volt indokolt. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a mellékbüntetés kiszabásáról és mértékéről, valamint a feltételes szabadságra bocsátás kizárásáról törvényesen rendelkezett, ez utóbbinak a jogszabályi alapját a másodfokú bíróság a Btk. 38. § (4) bekezdés a) és d) pontra helyesbítette.

[459] Terhelt2 II. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta a büntetés kiszabásakor irányadó körülményeket. A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság esetében is alaposnak találta, figyelemmel arra, hogy a kábítószer kereskedelemben betöltött szerepe hosszabb ideig tartó, nem kiegészítő, hanem aktív jellegű, mind a beszerzésre, mind az értékesítésre kiterjedő, illetve a vádlottak között a cselekményét érintő kábítószer hatóanyag tartalma esetében a legmagasabb, a jelentős mennyiség alsó határának 15-szöröse. Mindezekre tekintette az ítéltábla a fő- és mellékbüntetését is enyhének találta, a szabadságvesztés büntetését 7 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 7 évre súlyosította. A törvényszék esetében is az anyagi jogi szabályoknak megfelelően rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról és a feltételes szabadságra bocsátásról.

[460] Terhelt3 III. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság enyhítő körülményként értékeli, hogy a cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt (56/2007. számú BK vélemény II/1. pont), valamint igazolt betegségei folytán egészségi állapotának megromlását (56/2007. számú BK vélemény II/12. pont), mellőzi a súlyosító körülmények közül a büntetett előéletre és az irányadó tényállásra figyelemmel a huzamosabb idejű elkövetésre utalást. E vádlott esetében az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezése nem vezetett eredményre, mivel a cselekménybeli szerepe csak pár hónapot ölel fel, a kereskedelemben nem ő volt a meghatározó szerepet betöltő személy, illetve a jelentéktelen mértékű korrekciónak (akár súlyosításra, akár enyhítésre vezetne) és ezáltal az ítélet megváltoztatásának helye nincs. Figyelemmel arra azonban, hogy a kábítószer mennyisége annak ellenére is a jelentős mennyiség alsó határának 5,58-szorosa, hogy egy konkrét tényálláshoz kötődik, az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott büntetés további enyhítésére sem kerülhetett sor. A törvényszék esetében is az anyagi jogi szabályoknak megfelelően rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátásról, a mellékbüntetés kiszabásáról és annak mértékéről.

[461] Az ítéltábla kizárólag a birtoklási típusú magatartást megvalósító Terhelt4 IV. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak esetében osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint a büntetési célok nem kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetők el. E vádlottak esetében az ügyészség súlyosításra irányuló, végrehajtandó szabadságvesztés

büntetés és közügyektől eltiltás kiszabására irányuló fellebbezését nem találta alaposnak, e tekintetben nyomatékkal értékelve a vád tárgyává tett és az irányadó tényállás szerinti eseti jellegű elkövetést, IV. r. vádlott esetében a rövid ideig tartó tárolást, míg a X. r. vádlott esetében az egyszeri futári magatartást, a cselekmény birtoklási típusú, enyhébb megítélésű minősítését. A Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont szerinti enyhítő szakasz teljes kimerítésével kiszabott büntetés tartamának enyhítése törvényileg kizárt.

[462] Az ítéltábla figyelembe vette a 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozat tartalmát, melynek [51] és [52] bekezdésében az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy a büntetés végrehajtásának felfüggesztése a bünteteskiszabás keretei között a jogalkotó által biztosított kedvezmény. Alkalmazásával a jogalkotó alkalmat kíván adni a bűnelkövető számára a bűncselekmények elkövetésétől tartózkodó életvezetésre és a büntetés végrehajtásának elkerülésére. A kedvezmény – a Btk. 85. §-ához fűzött indokolás értelmében – abban áll, hogy a végrehajtásban felfüggesztett büntetés nem szakítja ki az elítéltet a megszokott közösségből, és ezzel elkerüli a rövid tartamú szabadságvesztés végrehajtásával járó hátrányokat. Alkalmazására a rövid tartamú, két évet meg nem haladó szabadságvesztés esetén van lehetőség akkor, ha alaposan feltehető, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető. A felfüggesztés idejére a bíróság próbaidőt állapít meg. Az elítélt a próbaidő tartama alatt a büntetés hatálya alatt áll. A törvény értelmében a próbaidő egy évtől öt évig terjedhet, de nem lehet rövidebb a kiszabott szabadságvesztésnél. A kedvezmény odaítélésekor a bíróság elsősorban az elkövető személyi körülményeire kell, hogy figyelemmel legyen.

[463] A végrehajtandó szabadságvesztés az elkövetőre nézve nyilvánvalóan súlyosabb büntetés, mint végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés. A büntetés végrehajtásának a felfüggesztésével ugyanis a bíróság az elítéltet kedvezményben részesíti. Ezen kedvezmény alapján az elkövetőnek nem kell büntetését büntetés-végrehajtási intézetben letöltenie, életét szabad körülmények között élheti. Ennek ellentételezéseként a bíróság legalább a kiszabott szankció tartamát elérő, de azt akár jóval meghaladó tartamban próbaidőt állapít meg. A próbaidő alatt a bíróság – törvényben meghatározott esetekben – elrendelheti a szabadságvesztés végrehajtását.

[464] A Btk. 85. § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés végrehajtásnak felfüggesztése nem kerül ellentétbe az általános megelőzés követelményével, de fokozottan érvényesül a speciális prevenció. Terhelt4 IV. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak esetében a jelen eljárás tárgyát képező esemény utáni életvitelük, rendezett családi körülményeik és az a tény, hogy az erkölcsi bizonyítvány adatai szerint az elkövetés előtt és után a törvénnyel összetűzésbe nem kerültek, arra engednek következtetni, hogy a jövőben törvénytisztelő életmódot kívánnak folytatni. A másodfokú bíróság megítélése szerint önmagában azon tényből adódóan, hogy több éve állnak büntető eljárás hatálya alatt, már szembesültek magatartásuk helytelenségével és következményeivel.

[465] Az 55/2007. számú BK vélemény szerint a próbaidő tartamának meghatározásánál, ha az elkövető személyi körülményei kedvezőek, előtérbe kerülnek a bűncselekmény elkövetésének körülményei: a bűncselekmény jellege, a bűnösség foka, a bűncselekmény indítéka, az elkövetőnek a bűncselekmény elkövetése után tanúsított magatartása. Mindezeket a körülményeket elsősorban az egyéni megelőzés szempontjából

értékelve, az ítéltábla szerint a törvényszék a Btk. 85. § (3) bekezdés alapján, a próbaidő tartamát egyéniesítve, megfelelő tartamban határozta meg.

[466] Terhelt4 IV. r. és Terhelt10 X. r. vádlott esetén a törvényszék az anyagi jogszabályok szerint határozta meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét, a másodfokú bíróság az ítélet rendelkezéseit annyiban pontosította, hogy a beszámításra vonatkozó rendelkezés kapcsán a végrehajtás elrendelésének esetére utalt.

[467] A másodfokú bíróság Terhelt4 IV. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak esetében a 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozat alapján a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére figyelemmel, hivatalból vizsgálta az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét. A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni (BJD 9986.), de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is (BH1983. 221.). A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják (BJD 8779.), de egyben ki is zárhatják. Jelen ügyben az eljárás adataira, különösen a bűncselekmény jellegére, a megvalósítás körülményeiben megmutatkozó elkövetésre, valamint a vádlottak bűnösségének fokára, előzetes mentesítésre való érdemességük nem állapítható meg.

[468] A másodfokú bíróság felhívja Terhelt4 IV. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak figyelmét, hogy a Btk. 87. § b) pont értelmében a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik.

[469] Terhelt5 V. r. vádlott és Terhelt6 VI. r. vádlott által megvalósított cselekmények tárgyi súlya, a kábítószer hatóanyaga (jelentős mennyiség alsó határának 1,53-szorosa), cselekményük forgalomba hozatal helyett kereskedésként történő értékelése egyező, ezért e két vádlott esetében a büntetéses kiszabásakor a belső arányosságot is egymáshoz mérten kell érvényre juttatni.

[470] Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság enyhítő körülményként értékeli, hogy egy tartásra szoruló hozzátartozójuk van (56/2007. számú BK vélemény II/4. pont), Terhelt6 VI. r. vádlottnál továbbá büntetlen előéletét (56/2007. számú BK vélemény II/1. pont), mellőzi a súlyosító körülmények közül a büntetett előéletre utalást.

[471] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetések tartamának meghatározásakor helyesen észlelte, hogy Terhelt6-hez képest az V. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú büntetés kiszabása indokolt, azonban mindkét vádlott esetében eltúlzottan enyhe büntetést alkalmazott, nem értékelte kellően a kábítószer beszerzési forrásaként közreműködő terheltek

cselekményének konkrét tárgyi súlyát, illetve azt, hogy a kereskedés - a rendszeresség miatt - súlyosabb megítélésű, mint a forgalomba hozatal.

[472] Terhelt5 V. r. vádlott esetében a súlyosító körülmények nagyobb számúak, illetve kiemelt nyomatékkaal értékelendő nemcsak a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatti elkövetés, hanem az is, hogy különösen jelentős mennyiségű kábítószer birtoklása büntette miatt indult büntető eljárás hatálya alatt valósította meg a jelentős mennyiségű kábítószerrel kereskedést. Ezért a másodfokú bíróság az enyhítő szakasz alkalmazására lehetőséget nem látott, az V. r. vádlott szabadságvesztés büntetését a törvényi minimumra, 5 évre súlyosította, annak fegyház végrehajtási fokozata megfelel az anyagi jogi szabálynak. A törvényszék a Btk. 87. § b) pont alapján törvényesen rendelkezett a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendeléséről, a másodfokú bíróság az ítélet rendelkező részében csupán az elsőfokú ítélet ügyszámát - elírás miatt - helyesbítette. Utal továbbá arra az ítéltábla, hogy az V. r. vádlott jelenleg az elítélései között 1. sorszámmal feltüntetett ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetésből engedélyezett feltételes szabadság hatálya alatt áll és vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabására került sor, de a feltétes szabadság megszüntetésére - a Btk. 40. § (1) bekezdés a) pontban foglalt törvényi feltétel hiányában - nem került sor.

[473] Terhelt6 VI. r. vádlott esetében is, figyelemmel a magatartás súlyosabb megítélésére, a szabadságvesztés büntetés súlyosítása volt indokolt. Az ítéltábla annak tartamának meghatározásakor az enyhítő szakasz alkalmazására azért látott lehetőséget, mert a tényállás 2. pontja esetében a cselekménnyel érintett kábítószer a jelentős mennyiség alsó határát épphogy meghaladó, annak mindösszesen 1,53-szorosa. A másodfokú bíróság - a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyásával - a szabadságvesztés tartamát 3 év 6 hónapban, végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont ad) alpont alapján fegyházban állapította meg, melyre figyelemmel a házi őrizetben és ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítását akként változtatta meg a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata alapján, hogy 1 napi szabadságvesztésnek 5 nap házi őrizetben, illetve ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[474] A törvényszék Terhelt5 V. r. vádlott és Terhelt6 VI. r. vádlott esetében is megfelelően rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a mellékbüntetés kiszabásáról és annak mértékéről.

[475] Terhelt7 VII. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság enyhítő körülményként értékeli igazolt betegségei folytán egészségi állapotának megromlását (56/2007.számú BK vélemény II/12. pont), ellenben terhére értékelendő a társtettesi elkövetés (56/2007.számú BK vélemény III/12. pont). A minősítés megváltoztatása, birtoklási típusú magatartás helyett a legsúlyosabb megítélésű kereskedési típusú magatartás szerinti értékelés indokolta a kiszabott büntetés felülbírálatát, e vádlott esetében a cselekmény tárgyi súlyát meghatározó hatóanyag a jelentős mennyiség alsó határának 9,43-szorosa, mely körülmények alapján magasabb tartamú és végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása volt indokolt. A főbüntetés mértékének meghatározásakor a másodfokú bíróság a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont szerinti enyhítő szakasz alkalmazására a VII. r. vádlott büntetlen előélete és a cselekmény elkövetési alakzata, kísérleti szakban megrekedése miatt látott lehetőséget, melynek folytán a kábítószer, a terhére rótt konkrét két tényállás esetében, nem jutott el hozzá, mely a magatartás enyhébb tárgyi

súlyú megítélését vonta maga után. Mindezek körülményekre figyelemmel az ítéltábla a szabadságvesztés büntetését 2 év 10 hónapra súlyosította.

[476] Terhelt8 VIII. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság enyhítő körülményként értékeli a cselekmény kísérletét (56/2007.számú BK vélemény III/1. pont). Azonban súlyosító körülményként nem értékelhető, hogy az ellene folyamatban levő büntetőeljárás hatálya alatt, erről tudva követte el a bűncselekményt (56/2007. számú BK vélemény II/2. pont). Terhelt8 VIII. r. vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű volt, azt követően ítélte el a Dabasi Járásbíróság a korábbi elítéléseire vonatkozó adatok között az 1. pontban feltüntetett 2016. márciusban kelt és 2016. októberben jogerős ítéletével, melynek alapját képező magatartás elkövetési ideje dátum³⁸ napja. A jelen eljárásban elbírált cselekmény dátum³⁹ napján elkövetett. Akkor lenne megállapítható, hogy a terhelt az újabb bűncselekmény elkövetésekor bizonyosan tudatában volt az ellene folyó eljárások tényének, ha igazoltan erről tudva követi el a bűncselekményt, melyre például akkor vonható következtetés, ha a megalapozott gyanú közlésére vele szemben már sor került és ezen időpont utáni az újabb bűncselekmény elkövetése, vagy az ítéletek kelte alapján ez bizonyossággal igazolt. Ekkor valóban súlyosító körülményként értékelhető, hogy terhelt annak ellenére követ el újabb bűncselekményt, hogy tudatában van annak, hogy vele szemben más ügyben már büntető eljárás folyik (FBK1994. 32.). Terhelt8 VIII. r. vádlott esetében a rendelkezésre álló adatokból az nem állapítható meg, hogy a korábbi elítélései között 1. sorszámmal szereplő jogerős ítélettel elbírált bűncselekmény esetében a megalapozott gyanút mikor közölték vele, a nem jogerős ítélet kelte is a jelen ügyben elbírált magatartás elkövetési utáni, így nem bizonyos, hogy a jelen ügy tárgyát képező magatartás elkövetésekor tudott a vele szemben folyamatban lévő más büntetőeljárásról, ezért nem lehet vele szemben súlyosító körülményként értékelni a büntető eljárás hatálya alatti újabb bűnelkövetést.

[477] A bizonyítottan, minden kétséget kizáró módon az 1. tényállásban megállapított magatartása egyszeri elkövetési cselekmény, így a rendszeresség nem igazolt, bár a birtoklási jellegű helyett súlyosabb megítélésű magatartást rótt a másodfokú bíróság a terhére, de azon belül az enyhébb megítélésű forgalomba hozatalt. A cselekmény súlyosabb minősítése azonban – hasonlóan Terhelt7 VII. r. vádlotthoz – megalapozta a súlyosításra irányuló ügyészségi fellebbezés eredményességét, a másodfokú bíróság e körben értékelte, hogy a magatartással érintett kábítószer hatóanyaga nem kiemelkedő, a jelentős mennyiség alsó határának 3,71-szerese. Mindezek alapján vele szemben a szabadságvesztés büntetést 2 év 6 hónapra súlyosította.

[478] A másodfokú bíróság Terhelt7 VII. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottakat a Btk. 61. § (1) bekezdés és a Btk. 62. § (1) bekezdés alapján 3-3 év közügyektől eltiltásra is ítélte, a szabadságvesztés büntetés két évet meghaladó tartamára figyelemmel a Btk. 85. § (1) bekezdés alapján a végrehajtás felfüggesztését mellőzte. Az elsőfokú bíróság a VII-VIII. r. vádlottaknál a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját törvényesen rögzítette, azt a másodfokú bíróság annyiban pontosította csak, hogy a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezésből mellőzte a végrehajtás elrendelésére utalást.

[479] Terhelt9 IX. r. vádlottal szemben az ügyészség csekély mennyiségű kábítószer birtoklása miatt emelt vádat, bűnössége is e körben került megállapításra, mely cselekmény két évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. A büntetlen előéletű vádlottal szemben,

akinek lakásán a csekély mennyiség felső határának 0,7 %-a mennyiségű kábítószer foglaltak le, büntetés kiszabása szükségtelen, figyelemmel a belső arányosság megtartásának követelményére is. Az intézkedés maximális tartamú alkalmazása szükséges, de elegendő is vele szemben. A másodfokú bíróság felhívja Terhelt9 X. r. vádlott figyelmét, hogy Btk. 66. § (1) bekezdés a) és b) pont alapján a próbára bocsátást meg kell szüntetni, és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátottat a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik, vagy a próbára bocsátottat a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt elítélik. A Btk. 66. § (1) bekezdésben meghatározott eseteken kívül a próbaidő elteltével az elkövető büntethetősége megszűnik.

[480] A másodfokú bíróság nem találta alaposnak a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészég indítványát, hogy a kiszabott közügyektől eltiltást a Btk. 33. § (2) bekezdés alapján mellékbüntetésként nevesítse. A Btk. rendszerében a közügyektől eltiltás az egyetlen mellékbüntetés, ezért szükségtelen annak kiemelése az ítélet rendelkező részében, hogy a bíróság közügyektől eltiltásra mint mellékbüntetésre is ítéli a vádlottat.

[481] A beszámításra vonatkozó rendelkezést az időpontok tekintetében Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt9 IX. r. vádlottaknál a rendelkezésre álló iratok alapján helyesbítette.

[482] A bűnjelekre vonatkozó rendelkezés körében feltűntette, hogy a 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzéken bevételezett tárgyakat a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala milyen számon kezeli.

[483] A 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 18. sorszám alatt felvett autótípus típusú személygépkocsit a cím54 szám alatt 2016. dátum28. napján tartott házkutatás során foglalták le (nyomozati iratok 2627-2632. oldalon), mely az cég1 tulajdona, az elsőfokú bíróság a gépkocsit e társaságnak rendelte kiadni. A másodfokú iratok 98. sorszám alatt lévő cégmásolat adatai szerint azonban a gazdasági társaságot időközben felszámolták és 2020. február 29. napjával megszűntnek nyilvánították és a cégnyilvántartásból törölték. Ezzel figyelemmel az ítéltábla a gépkocsi kiadását mellőzte és a Be. 321. § (5) bekezdés alapján megállapította, hogy az az állam tulajdonába kerül.

[484] A vagyonekbevételezés tekintetében releváns jogszabályi rendelkezések az elkövetés időpontjában:

- Vagyonekbevételezést kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyoni, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett [Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont], mely alapján az elkövető által közvetlenül a bűncselekmény elkövetése útján szerzett tényleges vagyongyarapodás elvonására kerülhet sor. Ennek alapjául szolgáló tények az irányadó ítéleti tényállásban nincsenek, az eljárás során erre egyértelműen utaló bizonyíték nincs, hogy konkrétan ki, mikor, milyen módon, mennyit fizetett.

- Vagyonekbevételezést kell elrendelni arra a vagyoni, amelyet a kábítószer-kereskedelem elkövetője a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett [Btk. 74. § (1) bekezdés c)

pont], mely esetben az eljárás során azt kell bizonyítani, hogy a vagyon a kábítószer-kereskedelem elkövetésének ideje alatt szerzett.

- Az ellenkező bizonyításáig vagyonekobbzás alá eső vagyonnak kell tekinteni a Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontja esetében a kábítószer forgalomba hozatalának, illetve az azzal való kereskedelem elkövetésének ideje alatt szerzett valamennyi vagyont. [Btk. 74. § (4) bekezdés b) pont]. Nem rendelhető el vagyonekobbzás a Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontja esetében, ha a vagyon törvényes eredete bizonyított [Btk. 74. § (5) bekezdés c) pont]. A bizonyítási teher megfordításával annak eredménytelenségét a terhelt viseli, ha nem tudja bizonyítani, hogy a vagyon nem bűncselekményből, hanem legális forrásból származik, az vagyonekobbzás alá esik.

[485] Az elbíráláskor hatályos jogszabályi rendelkezések - 2016. október 28. napjától -
:

- Vagyonekobbzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett [Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont].

- Az ellenkező bizonyításáig vagyonekobbzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyonekobbzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem elkövetésének ideje alatt szerzett [Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont].

- Az ellenkező bizonyításáig vagyonekobbzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyonekobbzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan [Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pont], mely esetben bizonyítandó tény a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben történő vagyonszerzés, illetve az elkövető vagyoni helyzete, személyi körülményei és az igazolható jövedelme közötti feltűnő aránytalanság.

- Nem rendelhető el vagyonekobbzás a Btk. 74/A. § (1) és (2) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik [Btk. 74/A. § (3) bekezdés].

[486] A vagyonekobbzás tekintetében az elsőfokú bíróság akként rendelkezett, hogy a 29022-166/2016.bü./380. számú bünyeljegyzték 44-számsor sorszáma alá felvett arany ékszeres és karóra, a 29022-166/2016.bü./378. számú bünyeljegyzték 1-2-3-4-5. sorszáma alatt szereplő 6.760.700.- forint és a Magyar Államkincstárnál Bű.92.675 számú letétben kezelt 795,- EUR, 10,- CHF, 30,- GBP, 26,- USD tekintetében vagyonekobbzást rendelt el. Határozatának indokolásában a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és d) pont, a Btk. 74. § (2) bekezdés és a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont alkalmazását hívta fel, illetve kifejtette, hogy nem bizonyított, hogy az értéktárgyak és pénzösszegek nem képezik a vádlottak tulajdonát, azt másra szánták, vagy a megtakarításukból származik, nem igazolt a lefoglalt vagyon legális eredete, illetve

nem releváns az, hogy a vagyon vagy vagyontárgy ténylegesen kinek a tulajdonába került, mivel az a bűncselekménnyel összefüggésbe hozható.

[487] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem foglalt állást a tekintetben, hogy a Btk. 2. § alkalmazásával az elbíráláskori jogszabályt alkalmazta, a vagyonekobjzás körében a jogszabályi hivatkozásai sem voltak pontosak. A másodfokú bíróság, a fentebb már kifejtett érvek alapján, a vagyonekobjzással érintett Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában az elbíráláskori jogszabályt alkalmazta, így ez alapján vizsgálta az intézkedés törvényességét is.

[488] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság

- a vagyonekobjzást a 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 44-számsor sorszáma alá felvett arany ékszerek és karóra, valamint a 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 1. sorszáma alatt szereplő 5.000.000,- forintra Terhelt3 III. r. vádlottal szemben rendelje el,

- a vagyonekobjzást a 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 3-4-5. sorszáma alatt szereplő 1.411.700,- forintra Terhelt2 II. r. vádlottal szemben rendelje el,

- a 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 2. számú tétele alatt szereplő 3számsor000,- forint és a Magyar Államkincstárnál Bü.92.675 számú letétben kezelt deviza tekintetében a vagyonekobjzást mellőzze, lefoglalását szüntesse meg és adja ki név10 részére.

[489] A védők az első- és másodfokú eljárásban számos indítvánnyal éltek a vagyonekobjzással érintett dolgok és pénzek tekintetében, illetve a vagyon törvényes eredetére vonatkozóan a terheltek az alábbi bizonyítást ajánlották fel:

[490] A 29022-166/2016.bü./378. számú bűnjeljegyzék 1. sorszáma alatt szereplő 5.000.000,- forintot a cím51 cím57 szám alatt tartott házkutatás során foglalták le (nyomozati iratok 2627-2632. oldal), melyről Terhelt1 I. r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy az Terhelt3 III. r. vádlottal félretett pénze, autókereskedésből származó bevétel, illetve az édesapja részére kártérítésként megítélt összeg (nyomozati iratok 4095. oldal). E hivatkozás nem volt elfogadható, ugyanis a lefoglalás helyszínén abban az időben a III. r. vádlott élt, mivel Terhelt1 már végrehajtandó szabadságvesztés büntetését töltötte, fel sem merült, hogy az más tulajdona lenne, erre utal az is, hogy dátum28. napján Terhelt3 III. r. vádlott mondta egy becenév11 becenévű nőnek, hogy megbukott és otthon van a pénze meg minden, valamint az ügyvédnek is mondta, hogy otthon van ötmillió forint készpénze a lakásban (nyomozati iratok 763-765. oldal). Ezen összeg törvényes eredetére felajánlott bizonyítás azért sem vezetett eredményre, mert az I. r. vádlott által hivatkozott autókereskedés nem volt legális munkahely/vállalkozás, illetve a kártérítési pénz létezésére sincs semmilyen bizonyíték, hogy azt mikor, ki, mekkora összegben kapta.

[491] A 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 44-számsor sorszáma alá felvett arany ékszereket és karórát szintén a cím51 cím57 szám alatt tartott házkutatás során foglalták le. személy1 képviseletében eljáró ügyvéd beadványának tartalma szerint az

ékszerek és meg nem határozott összegű készpénz személyi tulajdona, de annak eredetére nem tartalmaz a beadvány érdemi adatot (elsőfokú iratok 279. szám alatt), illetve a másodfokú nyilvános ülésen az I. r. és III. r. védője indítványozta az arany ékszerek és karóra személyi tulajdonosnak kiadását, mivel azokat az ő táskájából foglalták le. Ez a hivatkozás azért nem volt elfogadható, mert

- személyi jogi képviselője és az I. és III. r. vádlottak védője más dolog kiadását kérte, a vagyoni érdekelt képviselője készpénzt és ékszereket, míg a védő az ékszereket és a karórát,

- Terhelt3 III. r. vádlottnak a nyomozati iratok 763. oldalon található beszélgetés szerinti előadása szerint a készpénz és minden más is otthon van, aminek az elvitelét kérte, tehát az ékszerek és az óra is az ő tulajdona,

- a házkutatási jegyzőkönyv szerint nem a védő által hivatkozott táskából kerültek elő az ékszerek és az óra, hanem a komód felső fiókjában a neszesszerből és papírdobozokból, onnan, ahol az ötmillió forint is volt, mely szintén azt erősíti, hogy az a III. r. vádlotté volt (nyomozati iratok 2627-2632. oldal).

[492] Így az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy az ötmillió forint, az arany ékszerek és a karóra legális eredetére a felajánlott bizonyítás eredménytelenségét Terhelt3 III. r. vádlott viseli és a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont alapján vagyonelemek el kellett rendelni, azt a másodfokú bíróság annyiban pontosította, hogy a rendelkező részben megjelölte, hogy egyes vagyonelemek tekintetében mely vádlottal szemben került sor az intézkedés alkalmazására.

[493] A 29022-166/2016.bü./378. számú bünyeljegyzék 3. sorszáma alatt szereplő 960.000,- forintot a cím55 szám alatti házkutatás során foglalták le, melyről név10 már a házkutatáskor akként nyilatkozott, hogy az Terhelt2 II. r. vádlotté (nyomozati iratok 2275-2280. oldal). A II. r. vádlott előadása szerint ezt az összeget dátum40 este kapta személy6tól gépkocsivásárlás céljából (elsőfokú iratok 222. számú jegyzőkönyv), majd azt állította, hogy elfogása előtt pár nappal kapta, de előző este adta oda élettársának (elsőfokú iratok 252. számú jegyzőkönyv), név10 előadása szerint a II. r. vádlott az elfogása előtti este adta oda neki a pénzt (elsőfokú iratok 222. számú jegyzőkönyvhöz csatolt nyilatkozat, 252. számú jegyzőkönyv), személy6 becsatolt nyilatkozata szerint dátum41 követő pár nappal adta át az 1 millió forintot a II. r. vádlottnak gépkocsi vásárlás céljából (elsőfokú iratok 254. szám alatt). A fentiek alapján megállapítható, hogy a pénz a II. r. vádlotté volt, azonban annak legális eredete nem bizonyított, mert maga Terhelt2 is ellentmondásos nyilatkozatot tett, hogy pontosan mikor kapta a pénzt, személy6 a lefoglalás után évekkal tett csak nyilatkozatot, de pontos időpontot ő sem tudott megjelölni, a gépkocsi kereskedéses ügylet sem nyert alátámasztást, másrészt a pénz nem elkülönítve volt, hanem a többi között, arról maga név10 a lefoglaláskor azt állította, hogy a II. r. vádlotté, csak jóval később nyilatkozott annak eredetéről.

[494] A 29022-166/2016.bü./378. számú bünyeljegyzék 5. sorszáma alatt szereplő 230.700,- forintot és a Magyar Államkincstárnál Bü.92.675 számú letétben kezelt 50,- EUR-t Terhelt2 II. r. vádlottal szembeni intézkedéskor, ruházatából foglalták le (nyomozati iratok 3129-3131. oldal), ennek eredetére lényegében azt a nyilatkozatot tette a terhelt, illetve

perbeszédében védője is arra utalt, hogy autókereskedésből származott a II. r. vádlott legális jövedelmeként. Ez a bevételi forrás nem nyert igazolást, ahogy az sem, hogy a cselekmény elkövetésének idején munkahellyel, bejelentett jövedelemmel rendelkezett volna, az adóhatóság tájékoztatása szerint 2013-2015. között adóbevallást sem nyújtott be, adót sem fizetett.

[495] Ezért az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont alapján a kábítószerrel való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett, a 29022-166/2016.bü./378. számú bünyeljegyzék 3. és 5. sorszáma alatt szereplő 1.190.700,- forintra, illetve a Magyar Államkincstárnál Bü.92.675 számú letétben kezelt 50,- EUR vonatkozásában

törvényesen rendelt el vagyoneklobzást.

[496] A 29022-166/2016.bü./378. számú bünyeljegyzék 2. számú tétele alatt szereplő 3számsor000,- forint és a Magyar Államkincstárnál Bü.92.675 számú letétben kezelt 745,- EUR, 10,- CHF, 30,- GBP, 26,- USD és 60,- CAD a cím55 szám alatt tartott házkutatás során került lefoglalásra, ezt a házkutatáskor név10 sajátjaként jelölte meg (nyomozati iratok 2275-2280. oldal), a bírósági eljárás során előadta, hogy azt a műkörm építés során szerzett pénzből tette félre kislányának (bírósági iratok 222. számú jegyzőkönyvhöz csatolt nyilatkozat).

[497] A 29022-166/2016.bü./378. számú bünyeljegyzék 4. sorszáma alatt szereplő 221.000,- forintot a cím56 szám alatti házkutatás során foglalták le (nyomozati iratok 3259-3267. oldal), kényszerintézkedéssel érintettként tüntették fel név1ot és Terhelt2ot is, mindkettejük elfogására is itt került sor. név1 állította, hogy a 221.000,- forint a lakás nagyszobájának szekrényéből került elő (ez összhangban áll a lefoglalásról készült jegyzőkönyvvel), az a saját, félretett és összegyűjtött pénze volt, melyet fogorvosi kezelésre szánt. Csatolta a fogorvosi kezelési lapot dátum42 napjára szóló időpontokkal, egy kormányhivatali határozatot dátum43 napja között időszakban 19 év és 359 nap kereső tevékenységről, valamint a cég9 jövedelemigazolását, melynek tartalma szerint dátum44 napjától áll alkalmazásukban, jövedelme 2019. augusztus, szeptember, október hónapban havi nettó 27.430,- forint volt (nyomozati iratok 2485-2491. oldal, elsőfokú iratok 156., 186. és 215. szám alatti beadványok).

[498] A házkutatás időpontjában a cím55 szám ingatlan név10, a cím40 szám alatti ingatlan pedig név1 tartózkodási helye volt, mindketten életvitelszerűen éltek ezekben a lakásokban. név10 már a házkutatás során, név1 pedig pár nappal később, a dátum45 beadványában jelezte, hogy a lefoglalt pénz a saját, nem pedig a II. r. vádlott tulajdona. név10 és név1 gyanúsított jogállása a nyomozás során megszűnt, velük szemben vádemelésre sem került sor (nyomozati iratok 2437-2439. és 2507-2509. oldal). Sem Terhelt2 II. r. vádlott, sem más személy nem jelentett be igényt ezen összegekre, kétséget kizáró módon azt sem lehetett bizonyítani, hogy a ténylegesen a házkutatással érintett lakásokban élő személyektől eltérően, ezek Terhelt2 II. r. vádlott tulajdonát képezték, melyet a kábítószer-kereskedelem elkövetése alatt szerzett. Mindezekre figyelemmel a 29022-166/2016.bü./378. számú bünyeljegyzék 2. és 4. számú tétele alatt szereplő, valamint a Magyar Államkincstárnál Bü.92.675 számú letétben kezelt 745,- EUR, 10,- CHF, 30,- GBP, 26,- USD és 60,- CAD tekintetében a másodfokú

bíróság álláspontja szerint vagyonekobjzás nem rendelhető el, annak mellőzésével a Be. 320. § (1) bekezdés a) pont alapján a lefoglalás megszüntetése mellett a Be. 321. § (1) bekezdés értelmében azok tulajdonosának kiadni rendelte.

[499] A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Be. 574. § (1) és (2) bekezdés szabályozását és a vádlottakat a felmerülés arányában kötelezte annak a bűnügyi költségnek a viselésére, mely a terhükön megállapított cselekménnyel összefüggésben felmerülő. E körben a másodfokú bíróság - Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak kivételével - számítási hiba miatt helyesbítette egyes vádlottakat érintően a bűnügyi költség összegét. Az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor is, amikor az állam terhén maradó költségeket megállapította. Elmulasztott azonban rendelkezni az elsőfokú iratok 65., 144-146., 184-185., 237-238., 283. és 319. szám alatt érkezett, a 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 18. sorszám alatt felvett autótípus típusú személygépkocsi tárolásával kapcsolatosan felmerült bűnügyi költségről. A nyomozati iratok 2627-2632. oldalon található jegyzőkönyv szerint a gépkocsit a cím51 cím57 szám alatt tartott házkutatás során foglalták le. Ugyanezt a gépkocsit már lefoglalták dátum26 napján Terhelt1 I. r. vádlottal szembeni intézkedés során, majd azt kiadták a cég8 részére (nyomozati iratok 1071-1085. oldal). A vádiratban és a perbeszédben az ügyészség nem indítványozta sem a gépkocsi elkobzását, sem vagyonekobjzását, az elsőfokú bíróság e dologra helyesen nem is rendelt el intézkedést. Mivel a dolog tárolásával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség szükségtelen volt, a másodfokú bíróság a Be. 574. § (3) bekezdés alapján megállapította, hogy az az állam terhén marad.

[500] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt1 I. r. és Terhelt5 V. r. vádlott tényleges tartózkodási helyét, Terhelt2 II. r. és Terhelt7 VII. r. vádlott személyazonosító okmány számát, Terhelt6 VI. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlott lakcímét és tényleges tartózkodási helyét, Terhelt9 IX. r. vádlott anyja nevét, Terhelt10 X. r. vádlott nevét, lakcímét és tényleges tartózkodási helyét pontosította.

[501] Az ítélet bevezető részében a Be. 561. § (1) bekezdésnek megfelelően feltüntette a 2019. február 13-i tárgyalási napot is.

[502] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[503] A másodfokú eljárásban összesen 257.425,- forint bűnügyi költség tekintetében a Be. 613. § (1) bekezdés alapján akként rendelkezett, hogy

- a Be. 574. § (1) és (2) bekezdés alapján kötelezte Terhelt1 I. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottakat a személyüket érintően felmerült kirendelt védői díjak megfizetésére,

- az állam viseli a Be. 574. § (3) bekezdés alapján a 29022-166/2016.bü./380. számú bűnjeljegyzék 18. sorszám alatt felvett autótípus típusú személygépkocsi tárolásával kapcsolatosan felmerült, a másodfokú iratok 44. és 95. sorszám alatti beadványokban

feltüntetett bünygyi költséget, valamint a Be. 613. § (2) bekezdés b) pont alapján mentesítette Terhelt4 IV. r. és Terhelt9 IX. r. vádlottakat a személyüket érintően felmerült kirendelt védői díjak megfizetése alól, mivel e vádlottak és védők jogorvoslattel nem éltek, kizárólag az ügyészség által a terhükre bejelentett fellebbezés pedig eredményre nem vezetett.

[504] A másodfokú bíróság Terhelt9 IX. r. vádlottat a Be. 455. § (7) bekezdés, a 845. § (2) bekezdés d) pont da) alpont, a Be. 847. § (3) bekezdés, a Be. 848. § és a Be. 8számsor § (1) bekezdés alapján tájékozatta az alaptalanul alkalmazott szabadságkorlátozásért járó kártalanítási igényének jogalapjáról, arról, hogy választása szerint igényét egyszerűsített kártalanítási eljárásban vagy kártalanítási perben érvényesítheti, az igény érvényesítésének határidejéről, a határidő kezdő időpontjáról és a határidő elmulasztásának jogvesztő jellegéről.

[505] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

városnév2, 2022. február 9.

dr. Szalai Géza s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 2021. február 5. napján kelt 10.B.1670/2017/306. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.208/2021/99. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2022. február 9. napján jogerőre emelkedett.

városnév2, 2022. február 9.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül: